Drunvalo Melchizedek

Uroborosul mayaș

Editura For You

Drunvalo Melchizedek

UROBOROSUL MAYAŞ

Drunvalo Melchizedek

UROBOROSUL MAYAŞ

Traducere Ana Nicolai

EDITURA FOR YOU

Toate ilustrațiile © Drunvalo Melchizedek, cu excepția următoarelor:

Fotografiile cu Lacul și vulcanul Attila, malul Lacului Attila, clădirea, prima Ceremonie din Peșteri și Insula Paștelui, furnizate prin bunăvoința Robertei Dakota.

Fotografia cu Papa Mataru, în ținută de ceremonie, a fost furnizată prin bunăvoința lui Mama, Apua, Patricia Mataru și Robert Dakota.

Notă explicativă din partea traducătoarei

Uroboros (οὐροβόρος în limba greacă şi *uroborus* în latină), înseamnă „cel care îşi devorează coada" şi ilustrează un şarpe care îşi înghite coada, formând astfel un cerc. El este unul dintre cele mai străvechi simboluri mistice din lume, simbolizând natura ciclică a Universului, eterna reîntoarcere şi cicluri care reîncep, de îndată ce se încheie. El mai poate ilustra ideea de unitate primordială.

Imaginea şarpelui care îşi înghite coada este întâlnită, pentru prima oară, pe la începutul anilor 1600 î.Hr., în Egipt, ca simbol al Soarelui, reprezentând călătoriile astrului solar. De acolo, ea a trecut la fenicieni şi apoi la greci, care i-au dat numele de uroboros – însemnând *cel care îşi înghite coada.*

În mitologie, uroborosul e un simbol al galaxiei Calea Lactee. Miturile se referă la un şarpe de lumină, care locuieşte în ceruri. Privită din Centrul Galactic, din apropierea Săgetătorului, Calea Lactee seamănă cu un şarpe ce îşi înghite coada.

Filosoful Platon descria o fiinţă care se devora pe ea însăşi şi care era prima vieţuitoare din Univers. Era nemuritoare, avea forma unui cerc, fiind un animal perfect construit. Această fiinţă, probabil un uroborus, nu avea nevoie de ochi, pentru că nu exista nimic în jurul ei, deci nu avea ce vedea; nu avea nevoie de urechi, deoarece nu avea ce auzi; şi nu respira, fiindcă în jurul ei nu exista atmosferă. Nu avea nici organe pentru a primi hrana, a o digera şi a elimina resturile, dat fiind că, fiind înconjurată de vid, nimic nu intra şi nu ieşea din corpul ei. Ea era astfel construită, încât pierderile organismului ei

reprezentau propria hrană. Creatorul lumii nu a înzestrat-o nici cu mâini, pentru că această ființă primordială nu avea nici ce să ia şi nici de cine să se apere. Deşi nu avea picioare, se putea mişca, dar numai în cerc, devorându-şi coada.

În gnosticism şi în alchimie, simbolul reprezenta ciclicitatea vieții şi unirea contrariilor. El mai simboliza transcenderea dualității, fiind înrudit cu zeul solar Abraxas, şi semnifica veşnicia şi sufletul lumii.

În alchimie, el mai reprezintă spiritul lui Mercur (substanța ce se infiltrează în întreaga materie), simbolizând veşnica reînnoire (şarpele fiind adesea privit ca un simbol al învierii, întrucât pare să renască neîncetat, atunci când năpârleşte), ciclul vieții şi al morții, armonia şi forțele opuse. El uneşte forțele contrarii: mintea conştientă şi cea inconştientă. Alchimic vorbind, uroborosul mai este folosit ca glifă purificatoare. În cartea de alchimie, *Chrysopoeia* (producerea aurului), a Cleopatrei, există un desen al uroborosului, care ilustrează şarpele ca fiind jumătate lumină şi jumătate întuneric, evocând simboluri ca Yin şi Yang, ce ilustrează natura dual din toate lucrurile – şi, deosebit de important, faptul că aceste două energii contrarii nu sunt în conflict. Cartea este în principal centrată în jurul ideii că „totul este una" – concept ce este înrudit cu înțelepciunea hermetică.

De multe ori, uroborosul poate fi şi o metaforă a auto-reflexiei, a meditației şi auto-analizei, ce sugerează recrearea sinelui, permanenta reîntoarcere şi reînnoire.

În conferințele sale, maestrul spiritual Omraam Michael Aïvanhov le-a explicat discipolilor săi simbolismul acestui uroboros. El spune că, prin intermediul Spiritului sau Sinelui nostru Divin, suntem aproape de Dumnezeu şi suntem în Dumnezeu. Grație Lui, avem capacitatea de a ne stăpâni sinele uman. Prin urmare, în lumile superioare, noi suntem deja liberi şi trăim în Lumină. Numai că trebuie să fim la fel şi în lumea în care trăim. Relația aceasta – dintre ceea ce este sus şi ceea ce este jos, dintre

spirit și materie – a fost ilustrată prin simbolul șarpelui care își înghite coada.

Astfel, capul șarpelui reprezintă Sinele nostru Divin, în timp ce coada simbolizează natura noastră umană.

Cu ajutorul acestui simbol, inițiații transmiteau următorul mesaj: „Voi trăiți deopotrivă în Dumnezeu, în Lumină – și, în același timp, în afara Sa, în întuneric." Capul și coada aparțin însă aceleiași creaturi – șarpele – și nu sunt separate. Iar atunci când șarpele își înghite coada, acest lucru înseamnă că spiritul nostru, natura noastră superioară/Divină, acționează asupra materiei noastre, asupra naturii noastre umane: spiritul caută să se integreze în materia noastră, astfel încât să dispară orice conflict dintre cele două naturi ale noastre.

Introducere

Această carte este o continuare a celei mai recente cărți scrise de mine – *Șarpele de Lumină* – având ca subiect sfaturile pe care strămoșii noștri indigeni le împărtășesc cu noi. Acești strămoși sunt popoarele indigene, care trăiesc în continuare pe Pământ și care – consider eu – dețin cheile viitorului nostru.

Într-o discuție pe care am avut-o cu Consiliul Mayaș al Înțelepților din Itza, Yucatan, Mexic, la începutul anului 2011, mi-a devenit clar faptul că ei consideră că, în ultimele clipe premergătoare sfârșitului acestor cicluri, pe 21 decembrie 2012, mayașii vor avea o atitudine de transparență totală față de omenire. Ei nu vor mai ascunde secretele pe care le-au păstrat timp de mii de ani, ci îi vor permite omenirii, în mod deschis, să afle ceea ce cunosc ei, întrucât ei știu că tu *ești* ei. Iar ceea ce ți se întâmplă ție, li se întâmplă și mayașilor.

Mayașii consideră că au față de lume, responsabilitatea de a-i oferi călăuzirea necesară, pentru ca omenirea să facă o schimbare, să perceapă altfel realitatea unică – din inimă. Altfel zis, ei doresc să contribuie la părăsirea acestei lumi vechi și pășirea într-o nouă lume, fapt pe care ei îl consideră absolut necesar, în acest moment din istorie.

Voi fi la fel de deschis în ceea ce privește dezvăluirea informațiilor mayașe. Intenția mea e să le fiu de ajutor tuturor rudelor mele – și toți suntem înrudiți – în parcurgerea procesului de înălțare.

Atunci când Șarpele Alb își mușcă coada – uroborosul – și este perfect aliniat cu ciclurile Pământului, cu Soarele și centrul Galaxiei – care își mușcă și ele coada, pe măsură ce ciclurile revin în punctul de plecare – orice este posibil. Va răspunde omenirea și va visa ea un nou vis? Indiferent ce se va întâmpla, va fi în Ordine Divină și, pe măsură ce evenimentele se desfășoară, în curând, vom fi cu toții martori la rezultatele a mii de ani de pregătire, înfăptuită de strămoșii noștri.

Aceste informații din partea bătinașilor ar putea conține speranța omenirii, întrucât Strămoșii sunt acum, aici, gata să-ți împărtășească o inițiere într-o cale străveche de interpretare a vieții noastre de zi cu zi, care depășește ceea ce ni s-a spus de către societate, religie, guvernanți și familiile noastre.

Ne aflăm într-un moment de transformare rapidă, pe care cei mai mulți dintre voi o pot simți.

Din inima mea, către inima ta, pregătește-te, pentru ca lumea ta să se deschidă în moduri neașteptate.

În Lak'ech*

Să descoperim modul în care mayaşii percep realitatea

Viața se desăvârşeşte întotdeauna, de la sine,
prin ea însăşi.
Nu există celălalt!

UROBOROS

Un spirit unic se mişcă prin tot ce înseamnă viață,
pretutindeni
Şi totul e viu.

GEOMETRIA SACRĂ DEMONSTREAZĂ

Acest Univers unic, alcătuit din stele şi planete,
a fost creat prin intermediul formei şi proporțiilor
unei simple sfere şi poate fi văzut, în egală măsură,
într-un cerc.
Când înțelegi acest lucru, înțelegi importanța
pe care o au ciclurile.
Timpul e circular.
Spațiul e circular.
Dimensiunile sunt circulare.
Mărimea e circulară.
Chiar şi toate undele de lumină devin, în final, circulare.
Astfel că, atunci când se încheie un ciclu de 25.625 de ani
şi apare un nou început,

---

* În Lak'ech [pronunțat In Lak'eş] este salutul mayaş, însemnând „Eres mi otro yo", adică, „eu sunt un alt tu/tu eşti un alt eu". N.tr.

poate că ar trebui să vedem şi să cunoaştem sacralitatea,
în clipa prezentă a vieţii noastre cotidiene.

Reaminteşte-ţi cine eşti TU, în dansul ciclurilor
şi vei câştiga, pe loc, Jocul Vieţii.
Care e beneficiul tău?
Unimea se arată
peste tot în jurul tău
şi înăuntrul tău.
Polaritatea dispare.
Moartea e biruită.
Nemurirea devine o realitate.
Iar TU ajungi în punctul din care ai plecat,
atunci când înţelegi
că tot ceea ce există în jurul tău, Natura,
există şi înăuntrul tău.
Ştii că eşti plin de stele!

TU
eşti veriga de legătură dintre exterior
şi interior
Şi, cu adevărat,
Cel dintâi este Cel de pe urmă
şi
Cel de pe urmă este Cel dintâi.

Ω

In Lak'ech
Cuvânt mayaş, care înseamnă:
„Tu eşti un alt eu şi eu sunt un alt tu".

Uroborosul mayaş
21 decembrie 2012
11:11 p.m. (Chichen Itza, Mexic)
În acel moment,
Pământul, Soarele
şi
Centrul Galaxiei noastre
vor fi aliniate,
iar acest lucru nu se va repeta,
timp de 25.625 de ani.
În plan spiritual, înțelege că:
în acel moment, Inima Pământului, Inima Soarelui şi Inima Galaxiei noastre,
ca ființe vii,
sunt intim conectate.
Naşterea este inevitabilă.
22 decembrie 2012
22.12.2012
2222
Un nou ciclu începe

Fereastra
pentru transformare globală
se deschide....

PARTEA ÎNTÂI

Ruperea tăcerii

Capitolul unu

Sedona, 2007

Civilizația mayașă e tainică și complicată, lumii din afară fiindu-i greu să pătrundă în ea. În ultimii douăzeci de ani, au apărut multe consilii mayașe și nu toate sunt de acord unele cu altele, la fel cum se întâmplă în alte triburi indigene din lume – și, de altfel, în lume, în general.

Consiliul Mayaș al Înțelepților din Guatemala a fost înființat în anul 2000. Președintele acestui consiliu este un bărbat, numit Valerio Canche Yah. De obicei, el rămâne invizibil, dar puterea pe care o deține este foarte mare. Chiar dacă prevederile legale spun că mandatul unui președinte e de trei ani, el este la putere, încă de la fondarea consiliului.

Un alt membru al acestui consiliu este Don Alejandro Cirilo Perez, care a devenit ambasadorul poporului mayaș în lume. El reprezintă a treisprezecea generație ca șaman și preot mayaș, fiind profund respectat de poporul său. Pentru lume, el a fost un far luminos mayaș, ținând conferințe în întreaga lume – inclusiv la Națiunile Unite – în încercarea de a-și ajuta poporul, dar și întreaga lume. De asemenea, el a fost primul

mayaş indigen care a devenit ambasador al guvernului din Guatemala.

Mai există un mayaş, Don Pedro Pablo Chuc Pech, care este şi el membru al Consiliului Mayaş al Înţelepţilor din Guatemala. L-am întâlnit la Paris, când am ţinut amândoi o conferinţă, în faţa unui public de aproape 1.100 de persoane. Din clipa în care l-am întâlnit, mi-am dat seama că e un om extraordinar, iar inima mea l-a simţit ca pe un frate. Lui Don Pedro Pablo i-a fost acordat titlul de conducător al Consiliului Mayaş al Înţelepţilor din Yucatanul mexican, dar el este un om atât de modest, încât nu acordă importanţă acestui fapt. Consiliul acesta a fost creat îndeosebi pentru a comunica cu lumea industrializată. Mayaşii din Itza reprezintă tribul cel mai mare din toate ţinuturile mayaşe, care cuprind nu doar Mexicul, ci şi Belize, Guatemala, Honduras, El Salvador şi alte regiuni.

Mai este un mayaş, Hunbatz Men – numele său întreg este Hunbatz Mena – care e membru în Consiliul Mayaş al Înţelepţilor din Itza. În prezent, Hunbatz locuieşte cel mai adesea la Complexul mayaş Lol Be, de lângă templul mayaş Chichen Itza, unde mayaşii moderni încearcă să îşi reamintească cunoaşterea pierdută. Cunoaştere care a fost distrusă, în mod intenţionat, de conchistadorii spanioli şi de Biserica Catolică.

În martie 2003, Hunbatz Men m-a invitat pe mine şi un grup internaţional pe care l-am format, să ţin ceremonii în Yucatan. Voi vorbi despre acest lucru, mai târziu. În timp ce se desfăşurau aceste ceremonii, conducătorii mayaşi menţionaţi mai sus, au format un alt consiliu, care i-ar putea fi, cândva, de folos omenirii. Se numeşte Consiliul Înţelepţilor din America şi reuneşte aproximativ trei sute de înţelepţi indigeni, conducători ai triburilor din America de Nord şi de Sud – nu doar ai triburilor de mayaşi, ci ai tuturor triburilor.

Cu toate că aceste triburi indigene din America de Nord şi de Sud par a fi oameni simpli, care trăiesc în adâncul jun-

glelor şi pe culmile munţilor, în inimile lor ei deţin informaţii, cunoaştere şi amintiri care, la momentul potrivit, vor deveni inestimabile şi necesare pentru întreaga lume. În timpul vieţii tale, vei înţelege.

Adeseori, noi uităm că lumea străveche încă trăieşte în cadrul societăţii noastre şi că, până în ziua de azi, ea continuă să rezoneze cu inima Mamei Pământ, cu inima Tatălui Soare şi cu inima Universului, ca să menţină în echilibru fragila noastră lume.

Sunt de părere că, fără mayaşi şi alte triburi din lume, care fac parte din cultura mayaşă, am trăi într-o lume de haos total, mult mai mare decât cel pe care îl cunoaştem în prezent. Prin intermediul mayaşilor, urmează să asişti la revelarea unei conştiinţe care, potrivit Profeţiei mayaşe, va culmina prin naşterea unui nou Pământ şi a unei noi omeniri.

Ca să fiu exact, Profeţia mayaşă e o profeţie de mare speranţă şi frumuseţe, care începe pe 22 decembrie 2012; mayaşii sunt însă şi realişti şi recunosc că vechiul ciclu şi vechiul stil de viaţă vor lua sfârşit pe 21 decembrie 2012. Intervalul de timp care se centrează pe aceste date va fi explicat în această carte.

Dacă e să înţelegem viitorul spre care suntem călăuziţi, trebuie să ne reamintim de trecutul nostru, întrucât totul în Univers se mişcă ciclic, iar memoria, cunoaşterea, informaţiile şi înţelepciunea de care avem nevoie, ca să ajungem la o conştiinţă superioară, sunt păstrate în ADN-ul strămoşilor noştri. Nu îi putem da la o parte şi nu putem merge orbeşte înainte, în viitor, căci rezultatul va fi catastrofal. Avem nevoie de ei, iar strămoşii noştri vii au nevoie de noi. Avem o singură şansă de a ne reuni cu strămoşii noştri, care încă trăiesc pe Pământ – cum sunt mayaşii din Itza şi alte popoare native din lume. Facem acest lucru în ultimul moment din timp, dinaintea Marii Tranziţii – dar, dacă o facem cu inima deschisă, ne vom găsi calea spre Noua Lume şi totul va fi bine.

Şarpele de Lumină merge mai departe

Începem cu o poveste pe care mayaşii mi-au dat-o, ca să v-o împărtăşesc. Se mişcă ca un râu, cotind şi schimbându-şi direcţia, dar mereu ţintind către ocean – ceea ce pentru noi înseamnă înălţare. Aceste povestiri vor începe să reducă discrepanţa dintre înţelegerea pe care o avem despre Lumea Străveche şi despre Lumea Modernă. Ele ne vor schimba înţelegerea despre felul în care Lumea Modernă consideră Soarele, Pământul şi Universul nostru extraordinar. Dacă puteţi discerne ceea ce spun – cu inima şi nu cu mintea – veţi înţelege.

Voi traduce în limba Lumii Moderne, ceea ce mayaşii înşişi îmi spun. Suntem, totuşi, diferiţi şi înţelegem în mod diferit. Limba omenească nu e perfectă, dar intenţia mea e să ajung la inima ta, unde ştiu că vei înţelege intuitiv.

Guatemala, 2007

Calendarul Mayaş este cel mai exact calendar descoperit vreodată pe Pământ. Oamenii sunt uimiţi de cum a putut un popor tribal străvechi să fie mai exact decât lumea modernă şi toate tehnologiile ei. Chiar şi astăzi, în ceea ce priveşte ciclurile timpului, mayaşii îi surclasează pe cei de la NASA şi comunitatea ştiinţifică internaţională. Acum omenirea priveşte spre mayaşi aşteptându-i să înţeleagă această dată de 21 decembrie 2012, care este scoasă în evidenţă în Calendarul Mayaş – şi mayaşii au făcut întocmai. În iulie 2007, Don Alejandro Cerilo Perez şi soţia sa, Elizabeth, au venit în Sedona, Arizona, unde locuiesc, ca să vorbească public despre Profeţia mayaşă. În ziua următoare, s-au întâlnit cu mine. Mi-au vorbit despre câteva profeţii mayaşe şi mi-au solicitat sprijinul cu privire la aceste profeţii.

Primul lucru pe care Don Alejandro l-a spus publicului a fost că nimic din ceea ce am citit, am auzit sau am văzut despre cultura mayaşă şi Calendarul Mayaş nu era aprobat sau scris

de niciunul dintre consiliile mayașe și, prin urmare, nu erau spuse de poporul mayaș. Tot ceea ce am aflat despre mayași a provenit de la universități, guverne, religii și arheologi, de la persoane neinițiate – ca Jose Arguëlles – și chiar de la câțiva mayași, care acționează însă pe cont propriu.

Potrivit lui Don Alejandro – care a vorbit în fața unui public de 300 de persoane, în 2007 – Consiliul Mayaș al Înțelepților din Guatemala sau orice alt Consiliu Mayaș nu a comunicat nimic lumii, timp de 527 de ani. Asta înseamnă o tăcere foarte lungă.

În 2007, mayașii au început să rupă tăcerea. Poți înțelege de ce acest lucru ar trebui să fie foarte important pentru lume. Adevărul despre mayași poate fi spus doar de mayași. Un adevăr inventat de persoane din afară – care doar fac presupuneri sau care trăiesc o conștiință ce nu are aproape deloc de-a face cu mayașii – nu poate fi valid.

Mayașii doresc să te informeze că lumea pe care o cunoști – lumea în care trăiești – nu este ceea ce consideri tu că e. Noi, oamenii moderni, considerăm că lumea este solidă și reală și că, în afară de evenimentele exterioare, nimic nu o poate schimba. Noi credem că ea este neschimbată și că va continua veșnic, cu sau fără prezența noastră. Mayașii vor să te înștiințeze că acest lucru nu e adevărat. Lumea reprezintă imagini care sunt create de conștiință și care pot fi schimbate, prin intermediul ceremoniei, de către conștiință – îndeosebi conștiința care e în legătură directă cu inima umană.

Ești pe punctul de a ajunge la un mod de ființare care e înțeles doar de Lumea Străveche; Lumea Modernă nu are aproape nicio idee despre ceea ce urmează să discutăm și, în general, ea nici măcar nu știe că el există. Și totuși, acest mod de ființare este exact ceea ce tu, lumea modernă, ai nevoie în acest moment din istorie – dar probabil că nu știi asta. Într-o foarte mare măsură, omenirea se află în aceeași situație prin

care trece un fluture, înainte de a ieşi din cocon. Toate lucrurile pe care le ştia, urmează să se schimbe – şi o lume cu totul nouă e pe cale să apară.

Drunvalo

De ce un om alb vorbeşte despre mayaşi? Ca să răspund la această întrebare, va trebui să îţi povestesc un pic despre viaţa mea. O voi relata cât mai succint posibil.

La fel ca mulţi oameni de pe Pământ, pe la douăzeci de ani, m-am întrebat de ce mă aflam pe Pământ şi ce înseamnă viaţa. Ce este această planetă şi Soarele ei strălucitor? Ce se întâmplă, cu adevărat, în viaţa noastră cotidiană? Aveam foarte multe întrebări.

Am devenit atât de fascinat de aceste idei, încât am mers la facultate şi am studiat fizica şi matematica – dar nu pentru că îmi doream să ajung fizician sau să îmi găsesc un serviciu de calitate. M-am gândit că fizicienii şi matematicienii trebuie să ştie ce sunt aceste stele şi planete, şi am studiat ani de zile, până când, în final, am ajuns la concluzia că oamenii de ştiinţă nu ştiu despre Univers, mai multe decât mine. Sunt dezorientaţi şi caută şi ei răspunsuri.

Am trecut aşadar de la emisfera stângă a creierului, la emisfera dreaptă, începând să studiez arta, istoria artei şi pictura. Mi-am petrecut doi ani studiind 20.000 de ani din istoria artei – de la omul preistoric, la timpurile moderne – şi, treptat, cu ajutorul emisferei cerebrale drepte, am început să am o vagă idee despre ce înseamnă viaţa. Adevărul continua însă să fie extrem de evaziv.

După absolvirea facultăţii, m-am decis să încep să studiez meditaţia. Auzisem de multe ori că răspunsurile despre viaţă se află înăuntru şi era un lucru logic. Prima mea încercare în domeniul meditaţiei a fost cu hinduşii. Prin ei am fost îndrumat să studiez mantrele, efectele sunetului asupra conştiinţei.

Efectele au fost atât de puternice, încât m-am trezit că mă îndrăgostesc de această metodă de înțelegere a vieții.

Într-o zi, pe când eram într-o stare profundă de meditație, un fenomen neașteptat m-a luat prin surprindere. Nu am cerut ca el să se întâmple – ci s-a întâmplat, pur și simplu. Două sfere de lumină, cu un diametru de aproape patruzeci de centimetri, au intrat în cameră, plutind prin aer și au venit rapid spre mine, de o parte și de alta a corpului, la o distanță de vreun metru. Erau lumini strălucitoare. Una avea o culoare ultraviolet minunată, iar cealaltă era de un verde foarte strălucitor. Nu știam ce erau, dar, pentru un motiv oarecare, nu am simțit vreo teamă, ca și când era un eveniment normal.

Telepatic, am auzit apoi în capul meu cuvintele acestea: „*Nu suntem separate de tine. Suntem tu, la un alt nivel de existență.*" Nu am știut ce voiau să spună, dar asta m-a făcut să fiu interesat de existență, într-o măsură mult mai concentrată și febrilă. Aceste două sfere de lumină au început să mă îndrume și, după mai bine de patruzeci de ani, ele continuă să fie în inima și în viața mea.

Grație interacțiunilor mele cu aceste două sfere de lumină, am fost condus spre un număr de peste șaptezeci de instructori spirituali din întreaga lume și am studiat multe forme de meditație. Un fapt relevant pentru discuția noastră de acum este că aceste două sfere de lumină m-au ghidat și către lumea indigenă, pentru a începe să le înțeleg obiceiurile străvechi.

Peste puțin timp, aceste două sfere de lumină m-au înștiințat că sunt „îngeri". Mi-au spus că îngerii sunt ființe fără formă, dar care iau formă, ca să le ofere ființelor umane ceva cu care să se conecteze. Mi-au mai spus că, în urmă cu mult timp, luau forma de ființă umană înaripată, dar că, în realitate, aceasta nu era forma lor naturală. Până atunci nu mai avusesem contact cu un înger, dar esența lor se simțea atât de caldă și

de liniştitoare, încât am avut încredere în ei şi, după toţi aceşti ani, continui să am.

La începutul relaţiei mele cu „îngerii", aceştia m-au îndrumat spre un trib din New Mexico, numit Taos. Am petrecut patrusprezece ani în Taos Pueblo* – sau în apropiere – împreună cu tribul Taos. Unul dintre mentorii mei din Pueblo a fost un bărbat numit Tellus Bunădimineaţa. Când l-am întâlnit prima oară, avea nouăzeci de ani şi ceva, iar acum e plecat în lumea cealaltă. Era conducătorul Bisericii Peyote pentru Statele Unite şi mi-a cerut să îi fiu discipol. (În mod destul de ciudat, nu m-a lăsat niciodată să iau mescalină**. Îmi spunea că nu am nevoie de ea.)

Treptat, alţi membri din Taos Pueblo au început să îmi arate obiceiurile lor străvechi. Unul dintre ei se numea Juan Concha – ultimul şef al Taos Pueblo, căruia tribul îi dăduse titlul de „kasiki" – sau conducător spiritual.

Am urmărit cum se desfăşoară în viaţa mea, munca interioară a acestor amerindieni şi nu am putut-o nega. După paisprezece ani petrecuţi cu tribul Taos, aveam o pregătire indigenă care mi-a schimbat viaţa. Eram pregătit să ies în lume, ca să lucrez cu alte triburi – lucru despre care cei din Taos Pueblo spuneau că reprezintă scopul meu din această viaţă.

Sferele de lumină m-au condus apoi la cei care sunt numiţi Anasazi. Aceştia au fost Strămoşii, care au trăit înaintea triburilor Hopi, Sioux, Lakota, Cheyenne şi a celorlalte triburi despre care ştim. Cu ajutorul celor din tribul Anasazi, am înce-

* **Pueblo** este un cuvânt folosit pentru a descrie comunităţile moderne (şi străvechi) de amerindieni, din sud-vestul S.U.A. N.tr.

** Mescalina este unul dintre alcaloizii extraşi dintr-un cactus mic (peyote), ce creşte liber pe platourile din sudul S.U.A. şi ale Mexicului. Printre efectele pe care le are se numără: halucinaţii vizuale şi senzoriale, sentimentul unei activităţi intelectuale şi fizice intense, precum şi senzaţii de imponderabilitate. N.tr.

put să înțeleg și să cunosc sacralitatea ceremoniei. Datorită lor, am fost condus către mayași.

În 1985, am fost îndrumat de sferele de lumină (printr-un bărbat cunoscut sub numele de Thoth, străvechiul scrib egiptean) să merg în Yucatan, Mexic, ca să studiez și să fac ceremonii. În plus, mayașii au avut o istorie lungă cu Thoth, dat fiind că a fost regele Atlantidei, în perioada în care mayașii trăiau acolo. Vom vorbi mai multe despre acest lucru, mai târziu.

Thoth m-a îndrumat să fac ceremonii în temple mayașe sacre, cu nume ca Uxmal, Labna, Kaba, Chichen Itza, Tulum, Kahunlich, Palenque și chiar în Guatemala, la Tikal. Pentru mine, acest lucru a constituit o inițiere, pe care mayașii din Itza au urmărit-o, pe măsură ce am început să lucrez la acest nivel.

După câțiva ani, l-am întânit pe Hunbatz Men, un preot și șaman mayaș, care are legături cu Consiliul Mayaș al Înțelepților din Itza și care trăiește în Yucatan. Acesta a început să mă învețe despre felul în care percep mayașii lumea, care are trăsături diferite de cele ale triburilor din Statele Unite, cu care eram familiarizat. La sfârșitul anilor 1990, Hunbatz m-a rugat să desfășor ceremonii împreună cu el, astfel că, mulți ani de zile, am făcut împreună ceremonii, la diverse temple din Yucatan.

Apoi, timp de ani de zile, am fost rugat să vorbesc în consiliul lor, lucru pe care l-am făcut, ca să îmi continui relația cu ei și să le înțeleg mai bine obiceiurile străvechi. În ultimii doi ani, Consiliul Mayaș al Înțelepților din Itza mi-a solicitat să fiu membru în consiliul lor.

În martie 2003, Hunbatz Men m-a rugat să merg în Mexic, unde am început să fac ceremonii mai ample, cu triburi din America Centrală și de Sud. Înțelegerea mea despre adevăratul sens al ceremoniei s-a schimbat, pe măsură ce am început să pătrund din ce în ce mai profund în Lumea Străveche și să mă apropii mai mult de Sursa Vieții. De-abia în 2007, am simțit că am înțeles ce înseamnă pentru Lumea Străveche, ceremonia. Ceremoniile din

trecut mi-au fost însă necesare, ca să ajung la acest stadiu, în care pot merge dincolo de educaţia mea de om alb.

Conştiinţa în evoluţie

Ştim că conştiinţa umană evoluează. Ştiinţa a consemnat această evoluţie, pe durata unor lungi perioade de timp. În vremuri recente, omul modern a început însă să-şi accelereze evoluţia, într-o manieră de care majoritatea dintre noi nu îşi dă seama. Mulţi dintre voi sunt conştienţi de sentimentul că timpul se accelerează – dar şi evoluţia umană se accelerează.

La sfârşitul anilor optzeci, editorii Enciclopediei Britannica au prezentat, în premieră, o descoperire majoră: dacă iei toată cunoaşterea pe care omenirea a dobândit-o de la începutul civilizaţiei noastre – care a început cu sumerienii, în urmă cu aproape 6.000 de ani şi a continuat până în 1900 d.Hr. – în cei cincizeci de ani, din 1900 până în 1950, acel volum de informaţii s-a dublat. În cei cincizeci de ani, am învăţat la fel de mulţi biţi de informaţii – vorbind în termeni de informatică – cât am învăţat în cei 6.000 de ani precedenţi! Aşa ceva nu s-a mai întâmplat niciodată până acum, în toată istoria consemnată.

Curba cunoaşterii, din perioada 4.000 î.Hr. - 2012

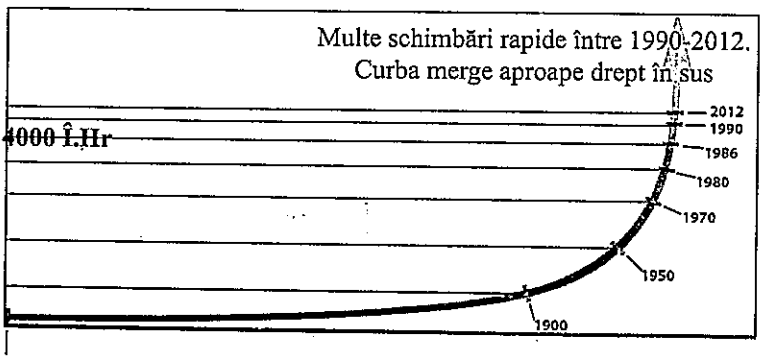

Ei au descoperit apoi că, din 1950 până aproape în 1970 (acestea sunt date aproximative) omenirea a învăţat la fel de multe lucruri, cât a învăţat în 6.000 de ani – din nou, în doar douăzeci de ani. Dar acest ritm a continuat să crească, căci din 1970, până aproape în 1980, am învăţat la fel de mult cât am învăţat în primii 6.000 de ani. Iar ritmul s-a accelerat, până aproape în anul 1986, când volumul de informaţii s-a dublat din nou. Şi ritmul continuă să se accelereze.

În anii optzeci, a existat un moment în care datele strânse din spaţiul cosmic şi Pământ veneau într-un ritm atât de rapid, încât cei de la NASA nici măcar nu le puteau descărca în computerele lor. Erau cu opt-nouă ani în urmă, faţă de momentul intrării datelor pe care le adunaseră. Au trebuit să aştepte până când hardware-ul şi programul de computer au egalat ritmul în care omenirea avea capacitatea de a învăţa.

În prezent, ne aflăm pe o curbă care urcă drept în sus. Acum învăţăm, la fiecare câteva săptămâni, la fel de mult cât am învăţat în 6.000 de ani. Acest lucru pare imposibil, dar este real.

Scrise în urmă cu aproape 6.000 de ani, Vedele sanscrite se referă la această perioadă, în care trăim acum. Ele vorbesc despre faptul că aflăm despre electricitate şi magnetism; menţionează că „învăţăm să zburăm în cer, cu cutii metalice" – acesta e chiar un citat. După care, într-o singură zi – potrivit Vedelor – renunţăm la toate. La fel ca un copil care, pe măsură ce creşte, îşi lasă ursuleţul de pluş şi se îndreaptă spre o viziune superioară, omenirea va face exact acest lucru – va renunţa la toate. E posibil ca acest lucru să fie mai greu de crezut decât înălţarea în sine – dar viaţa e plină de surprize.

Din punctul de vedere mayaş, tehnologia de vârf nu este un indiciu că civilizaţia este avansată – ci un indice despre o civilizaţie care urmează să fie avansată. La ce îi este populaţiei de folos tehnologia, atunci când ea descoperă că organismul uman şi conştiinţa umană sunt capabile să facă tot ceea ce tehnologia

e în stare să facă acum – şi mult mai multe lucruri? Oare, nu am renunța la tehnologia exterioară, dacă am descoperi că tehnologia interioară îi este mult superioară? Mayaşii sunt de părere că această înțelegere ne va schimba, pentru totdeauna.

Când privim înapoi, la culturile antice, ne este limpede că noi, oamenii, suntem în prezent diferiți față de cum am fost, să zicem, acum 2.000 de ani. Acest lucru e foarte evident: nu doar raportat la tehnologia noastră modernă, dar suntem diferiți prin felul în care percepem însăşi realitatea înconjurătoare, ceea ce considerăm că este realitatea şi cine considerăm că suntem, în cadrul acestei realități.

Mayaşii spun că urmează să trecem printr-o transformare de mare amploare – o schimbare în conştiință. Devenim ceva cu totul nou – o nouă specie, care percepe realitatea, într-un mod nou. Asta înseamnă, cu adevărat, data de 21 decembrie 2012: o schimbare în conştiința umană, pe care o numim înălțare. Vom vorbi despre multe alte subiecte, dar aceasta este direcția principală spre care ne îndreptăm. Conştiința umană se apropie de un moment exact din timp, în care evoluția umană se accelerează foarte mult şi face un salt, la un nou nivel de conştiință. Devenim ceva cu mult mai extraordinar decât ceea ce este, în prezent, considerat a fi ființă umană.

Având această înțelegere, ne vom întoarce ca să explicăm ce au de spus mayaşii despre ceea ce suntem pe cale să devenim. Vom fi conştienți de această înțelegere, atunci când vom vorbi despre transformarea conştiinței umane.

Mai întâi, este obligatoriu să ne reamintim ce este ceremonia – căci, în cadrul ceremoniei, va fi redescoperită capacitatea noastră de a ne înălța în conştiință.

Ceremonia

În Lumea Străveche, ceremonia însemna mult mai mult decât ceea ce noi, în Lumea Modernă, putem măcar începe să înțelegem ce înseamnă. Ceremonia este o comunicare directă și o legătură vie cu Marele Spirit, cu Mama Pământ, cu Tatăl Cer și cu Întreaga Viață de Pretutindeni. Strămoșii considerau că, înainte ca o schimbare armonioasă, în lumea oamenilor să poată avea loc pe Pământ, trebuia desfășurată o ceremonie. Ceremonia este cea care unește inimile noastre cu inima Pământului, cu inima Soarelui, cu inima Universului, cu toate lucrurile și ființele care există.

Atunci când oamenii din Lumea Străveche participau la ceremonie, intrau într-o lume sacră, de posibilități nemărginite. Mayașii au prezis că, pe măsură ce ne apropiem de perioada anilor 2012-2015, omenirea va intra într-o stare de haos, la un nivel foarte profund. Dar nu vei avea niciun motiv de teamă. Nu e sfârșitul; este începutul. E sfârșitul ciclului timpului și sfârșitul lumii? Sau este începutul unui nou ciclu, de o mare frumusețe și speranță? Asta e ceea ce trebuie să descoperim.

Dacă ne concentrăm atenția pe sfârșitul ciclului și urmărim lumea înconjurătoare, observăm că, în momentul de față, toate lucrurile din epoca modernă încep să degenereze și să se dezintegreze, la niveluri ample și de bază, exact cum au prezis mayașii, cu mult timp în urmă.

Să luăm, de pildă, încălzirea globală și mediul înconjurător, care se apropie cu rapiditate de o posibilă eră glaciară (mai întâi se încălzește), care ar face să dispară cea mai mare parte a formelor de viață de pe Pământ. Sistemul financiar mondial se află în pragul prăbușirii totale – fapt cu care ne luptăm peste tot în lume. Boli cum sunt SIDA, virușii H5, H5N1 și altele amenință să devină epidemii mondiale. În acest moment, au loc peste patruzeci de războaie – pe lângă Afganistan și Primăvara Arabă, multe alte războaie, de care nu știm, se desfășoară la

nivel global. Un fapt şi mai dureros este că aproximativ patru miliarde de oameni trăiesc cu mai puţin de doi dolari pe zi şi că 25.000 de copii rabdă de foame, în fiecare zi. O populaţie ce atinge cifra de şapte miliarde de oameni continuă să crească, până în punctul de a distruge toate formele de viaţă de pe Pământ, doar prin faptul că există.

Aş putea continua, dar inima ta ştie despre ce vorbesc. Vremurile în care trăim sunt instabile – ca să nu spun mai multe. Potrivit mayaşilor, tot acest haos a fost prezis, cu mult timp în urmă. Ne apropiem de sfârşitul unui ciclu foarte lung, iar acest haos se produce mereu, atunci când se încheie ciclurile. Face parte din ciclul vieţii şi al morţii. E ceva natural.

Mayaşii prezic că acest haos prin care trecem în prezent, abia începe. Ceva cu mult mai intens decât tot ceea ce trăim acum – sau am trăit vreodată şi de care ne amintim – urmează să apară pe Pământ.

E timpul să fim cu toţii atenţi la ceea ce vine şi să ne pregătim lăuntric. Nu e o perioadă în care să continuăm să trăim de parcă totul e normal – căci nu este. Dar ceea ce va înlocui realitatea obişnuită e cu mult, mult mai extraordinar.

Cu toate că schimbarea care vine va avea o mulţime de consecinţe neplăcute, există însă un apect pozitiv, de care mayaşii şi cu mine dorim ca tu să fii conştient. Da, probabil că vor fi schimbări terestre – dar există altceva, mult mai important, deosebit de frumos şi pozitiv, despre care nimeni nu vorbeşte şi pe care majoritatea oamenilor de ştiinţă nu îl cunoaşte. Acesta este un mesaj de mare speranţă.

După cum mi-au explicat nu doar mayaşii, ci şi multe alte triburi, faptul că acest sfârşit al ciclului Numărătoarea Lungă din Calendarul Mayaş va fi un dezastru omenesc sau o binecuvântare pentru întreaga omenire va depinde de omenirea însăşi. Într-o perioadă ca aceasta, când o pagină din istorie este întoarsă, iar civilizaţia se află într-un moment crucial, totul de-

pinde de modul în care îşi asimilează omenirea, întreaga experienţă cunoscută, cunoaşterea şi înţelepciunea, într-o structură de conştienţă, care conduce omenirea spre viitor.

Dacă această experienţă viitoare poate fi susţinută, vom supravieţui; dacă nu, vom urma calea dinozaurilor şi vom dispărea. Depinde de noi. Avem puterea de a ne schimba viitorul, acum. De fapt, aici şi acum e singurul loc şi moment posibil, ca să facem această schimbare.

Atunci când vorbim despre această nouă conştiinţă, există o înţelegere de o importanţă capitală – sau tainică – despre cum se manifestă, de fapt, această conştiinţă superioară. Aş putea exprima acest lucru într-o frază – dar atunci când o spun, cei mai mulţi oameni nu o înţeleg. O voi spune totuşi, după care voi reveni asupra ei şi o voi explica. Acest salt în conştiinţă poate fi realizat doar atunci când conştienţa Lumii Străvechi se îmbină cu conştienţa Lumii Moderne.

Mai simplu spus, trăim concomitent în Lumea Străveche şi în Lumea Modernă, dar cu mare greutate. Aceste două lumi trebuie să se înţeleagă una pe alta şi să integreze cunoaşterea şi înţelepciunea celeilalte – altfel, niciuna nu se va putea ridica la o conştiinţă superioară. Acest lucru cere cooperare.

Lumea Străveche este acum gata să avanseze. Majoritatea triburilor din întreaga lume sunt pregătite pentru schimbare. Dar Lumea Modernă nu a înţeles încă faptul că are nevoie de strămoşii ei – de Lumea Străveche. De ce sunt importanţi strămoşii noştri, pentru supravieţuirea noastră – şi, mai mult decât atât, de ce e supravieţuirea noastră importantă pentru strămoşii noştri?

Mayaşii timpului veşnic

În această Lume Modernă, cei mai mulţi dintre noi trăiesc într-o realitate artificială. Prin artificială mă refer la faptul că în casele, în maşinile şi chiar în încălţămintea noastră, tră-

im separaţi de natură. Tehnologia noastră ne fereşte de lumea exterioară şi de primejdiile din natură – dar ne fereşte şi de o legătură electrică esenţială cu Mama Pământ, pe care toate popoarele indigene o înţeleg. (Îţi sugerez să te instruieşti cu privire la o nouă ştiinţă care s-a dezvoltat, numită împământare, pe *www.earthing.com)*

Din cauza sentimentului nostru de mândrie, dat de realizările tehnologice, nu ne putem imagina de ce ar putea fi posibil ca o persoană indigenă, cu picioarele prin ţărână şi care de-abia e în stare să se hrănească, să aibă vreun efect de orice fel, asupra acestei Lumi Moderne.

Permite-mi să îţi explic de ce mayaşii şi alte triburi sunt atât de importanţi pentru omenire, pentru însăşi existenţa noastră. Dacă îi permiţi acestei înţelegeri să creeze înăuntrul tău, poţi merge mai departe, în lumea tainică a mayaşilor, în care aceştia vor începe să-ţi destăinuie stilul de viaţă şi înţelepciunea lor.

Geometria sacră

Cercetând natura şi Universul, înţelegem că organismul uman şi toate formele de viaţă cunoscute sunt guvernate de o serie matematică de numere, numită Şirul lui Fibonacci (mai multe detalii despre ea, mai târziu). Corpul uman conţine, de fapt, aceste tipare numerice, în miliarde de locuri – căci fiecare celulă le conţine – iar lor le corespund relaţii proporţionale, ale multor părţi din corpul nostru.

Geometria sacră este tiparul de bază al Universului. Ea aduce ordine în ceea ce, altfel, ar putea fi un haos total. Aranjamentul absolut oricărui obiect materializat existent, indiferent de mărimea lui, este organizat prin intermediul tiparelor geometrice, pe care le numim geometrie sacră. Planetele orbitează cu precizie în jurul sorilor, în conformitate cu geometria sacră.

După cum o demonstrează vasta geometrie sacră, înglobată în fiecare piramidă, Lumea Străveche a înţeles-o în to-

talitate; Lumea Modernă a uitat însă această cunoaștere elementară și, în ultimii 500 de ani, s-a aflat în întuneric. Acum, că NASA și-a reamintit de această veche cunoaștere, pe care o îmbină cu cunoașterea modernă, apare o imagine mai clară despre Univers. Fără această cunoaștere străveche, nu am putea cunoaște niciodată adevărul despre realitate.

Numărul de Aur

În înțelegerea mea, Numărul de aur – numit și raportul fi – este superior tuturor celorlalte rapoarte și proporții din Univers. Poți lua orice linie dreaptă – oricât de lungă – și să o tai într-un anumit punct, ca să obții Numărul de Aur. Segmentul cel mai mic din această linie va fi egal cu unu, iar segmentul mai lung va fi de aproximativ 1,6180339, care e un număr irațional, ce continuă la infinit. Este o proporție pe care o poți observa nu doar la planete, stele și Luni, dar și la orice formă de viață de pe Pământ, inclusiv în corpul tău.

Dacă îți analizezi articulațiile și oasele mâinii și împarți lungimea osului degetului, cu unghie cu tot, la lungimea degetului alăturat, apare raportul fi: 1,6180339. Dacă iei apoi lungimea acelui os și o împarți la lungimea osului degetului următor, apare din nou raportul fi. Vei descoperi raportul Numărului de Aur, în toate oasele tale.

Sunt sigur că Numărul de Aur este proporția/raportul cel mai important din toate celelalte posibilități existente în matematică. Pînă și mărimea reală a planetelor și Lunilor lor nu este o întâmplare, ci corespunde, la perfecție, geometriei sacre.

Dar când e vorba despre viață, tu, eu și Întreaga Viață de Pretutindeni, nu știm cum să creăm raportul Numărului de Aur. De fapt, nu cred că Numărul de Aur există efectiv, în mod natural, undeva în Univers. Există doar această idee, această proporție ideală, dar, în natură, Numărul de Aur este doar aproximat. În realitate, el nu există nicăieri în natură. Viața nu știe cum să

folosească numere care nu se sfârşesc absolut niciodată. Dar nu am spus că Numărul de Aur se găseşte pretutindeni în corpul tău? Mă contrazic? Dă-mi voie să-ţi explic.

Viaţa a înţeles această proporţie impresionantă, încă de la începutul creaţiei, însă un om, numit Fibonacci, a redescoperit-o doar acum câteva sute de ani. Seria lui Fibonacci se desfăşoară astfel: 0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, 144 ş.a.m.d. Pur şi simplu, ea este o serie în care aduni primul număr cu următorul număr din serie, ajungând la al treilea număr. Astfel, dacă începi cu 5 şi îl aduni cu 8, următorul număr este 13.

Dar dacă împarţi aceste numere între ele – având ca obiectiv raportul Numărului de Aur, de 1,6180339 (cu aproximaţie) – vei începe să înţelegi. Împarţi 1 la 1 şi obţii 1, iar acest număr este sub proporţia Numărului de Aur. Dacă împarţi 2 la 1 obţii 2, care depăşeşte numărul, dar este mai aproape de numărul propriu-zis. Când împarţi 3 la 2, obţii 1,5, care e mai aproape de acest număr, dar sub el. Când împarţi 5 la 3, obţii 1,666667, care e mai mare, dar apropiat şi el. Şi, dacă urmăreşti acest lucru, pe măsură ce împarţi mai departe numerele mai mari la cele mai mici, continui să te apropii de raportul Numărului de Aur, de 1,6180339. Când ajungi să împarţi 55 la 34, obţinând 1,6176 şi te apropii foarte mult de el.

Nautilus şi planta rotoţele albe*

Ai aici o scoică Nautilus, care a fost secţionată în jumătate, ca să o poţi vedea la interior. Fiecare compartiment este creat după Seria lui Fibonacci. Observi că, la început, aceste compartimente sunt cumva inegal spaţiate şi foarte ciudate, deoarece aceste prime compartimente ale scoicii Nautilus nu se apropie

* Rotoţele albe (*Achillea ptarmica*) este o plantă erbacee cu tulpina dreaptă, cu frunze lanceolate şi dinţate şi cu flori alb-gălbui, dispuse în capitule. Denumirea regională: strănutătoare, iarbă de strănutat. N.tr.

de Numărul de Aur. Primul compartiment este numărul 1, apoi continuă, 1, apoi 2, 3, 5 etc. Primele compartimente nu sunt foarte apropiate de Numărul de Aur, iar ochiul poate observa cât de departe sunt de el. Pe măsură ce ale avansează în Seria lui Fibonacci, se apropie din ce în ce mai mult de acest Număr de Aur perfect. Poți vedea cum se produce acest lucru, chiar în fața ochilor tăi, în această scoică Nautilus, pe măsură ce compartimentele devin tot mai perfecte.

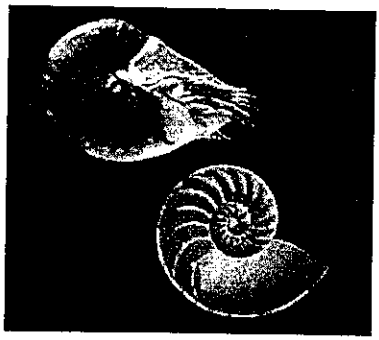

O scoică Nautilus

Și asta e ceea ce face viața. Ca să evite faptul că nu poate folosi aceste numere iraționale complexe, Viața a găsit o metodă de a folosi numere întregi dintr-o singură cifră, cum sunt 1, 2 și 3. Iar viața folosește aceste numere nu doar în corpul tău, ci în absolut orice lucru viu de pe Pământ – inclusiv în lucruri pe care nu le considerăm vii, cum sunt cristalele.

Amintește-ți că vorbim aici despre motivul pentru care Lumea Străveche și Lumea Modernă au nevoie una de alta, ca să-i supraviețuiască Profeției mayașe. Voi explica acest motiv, folosind imaginea plantei rotițelele albe. Este o plantă care arată ciudat, dar care crește potrivit Șirului lui Fibonacci; poți vedea desfășurarea Șirului lui Fibonacci, înaintea ochilor tăi. Pe măsură ce iese din pământ, îi crește mai întâi o frunză, apoi încă una; după care îi cresc 2 frunze; apoi 3, 5, 8 frunze; și, apoi, îi cresc 13 flori.

Întrebarea pe care ți-o adresez este: după ce i-au crescut 5 frunze, cum de știe această plantă câte frunze îi vor crește în continuare? Răspunsul e opt frunze, dar de ce nu 10, 12 sau alt număr? Cum de știe ea, acest lucru?

Planta ştie câte frunze îi cresc, deoarece se uită la numărul de frunze crescute înainte – care este 3 – şi ştie că, atunci când le adună cu numărul de frunze din prezent, 5, numărul următoarelor frunze este 8. Ea ştie cu exactitate că numărul este 8.

Planta rotoţele albe

Aceasta este situaţia în care se află omenirea, în momentul de faţă. Lumea Modernă seamănă acum cu numărul 5 şi nu ştie încotro se îndreaptă, pentru că este total ruptă de trecutul ei. Însă atunci când – şi dacă – se reuneşte cu Lumea Străveche şi atunci când adaugă Lumea Străveche la Lumea Modernă, va şti cu exactitate ce trebuie să facă.

Nu putem şti direcţia în care se va extinde conştiinţa noastră, fără să ne reunim cu Lumea Străveche. Acest lucru este esenţial. Nu e o opţiune. Trebuie să o facem.

Lumea Străveche este total pregătită pentru noi. E gata. Ea ştie că are nevoie de noi. Doar noi nu ştim că avem nevoie de ea. Aceasta e problema. Dar este o problemă pe care eu cred că o vei rezolva

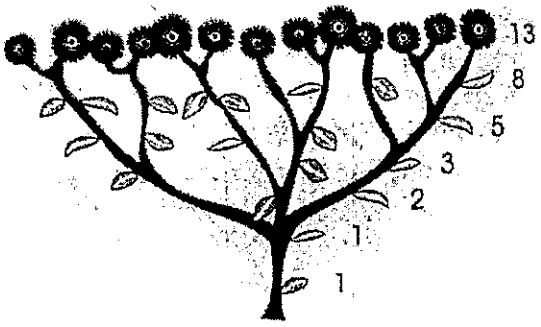

Şirul lui Fibonacci din planta rotoţele albe

Capitolul doi

De ce data de 21 decembrie, 2012?

Calendarul Mayaş este cel mai exact calendar de pe Pământ. Această acurateţe maximă i-a uimit pe oamenii de ştiinţă din întreaga lume – şi, într-o oarecare măsură, din cauza acurateţii lui, sute de milioane de oameni aşteaptă ca înţelepţii mayaşi să explice semnificaţia datei de 21 decembrie 2012.

Ştim că această dată e importantă, dar cei mai mulţi dintre noi nu ştiu ce înseamnă ea, cu adevărat. Ca să o pot prezenta mai clar, va trebui să vorbim despre alte cicluri ale timpului. Vom explica aceste concepte în ordinea potrivită – întrucât toate sunt interconectate.

Ştiinţa modernă confirmă cheia Profeţiilor mayaşe, privind inversarea polilor magnetici ai Pământului – şi, dacă mayaşii au dreptate, ceea ce urmează să se întâmple nu este altceva decât o schimbare a lumii.

Există cineva căruia îi pasă?

Mayaşii speră că da. Atunci când savanţii au studiat Calendarul Mayaş, în cea mai mare parte, au ajuns la concluzia că 2012 este anul marii zile a judecăţii de apoi, pentru omenire. Dar atunci când eşti total deschis, ca să priveşti lucrurile din perspectiva mayaşilor care trăiesc, ar fi mai corect să o numeşti *naşterea unei noi omeniri* – sau, ca să fiu mai clar, *naşterea unei noi conştiinţe.*

Această parte a profeţiei i-a fost însă total necunoscută majorităţii lumii.

Până acum!

Consiliul Național Mayaș al Înțelepților

Ca să înțelegi sursa a ceea ce urmează să spun, îți voi explica, pe scurt, despre Consiliul Național Mayaș al Înțelepților și cine sunt aceștia. Există un număr de 440 de triburi – care trăiesc, în mare parte, în Mexic, Belize, Honduras, El Salvador și Guatemala – și fiecare dintre aceste triburi și-a ales un înțelept. Cei 440 de înțelepți alcătuiesc Consiliul Mayaș al Înțelepților, cu centrul în Guatemala. Consiliul alege un membru care să conducă, în calitate de președinte, întregul consiliu și nația mayașă. În 2007, președinte a fost Don Alejandro Cirilo Perez, care probabil cunoaște mai multe lucruri despre poporul mayaș și cultura sa, decât oricine de pe Pământ.

Ca să fie limpede, există și alte consilii, cum ar fi Consiliul Mayaș al Înțelepților din Itza, cu centrul în Yucatan, Mexic – din care am făcut parte, mulți ani de zile. Apoi mai există consilii mai mici, aflate în Belize, Honduras și alte locuri. Acestea sunt, în general, consilii regionale și asigură nevoile mayașilor din zone mai izolate.

Iată ce mi-a spus Don Alejandro, referitor la profeția mayașă despre 2012. Mai întâi, el a spus că, în jurul acestei date, de 21 decembrie 2012, există un interval de timp pe care mayașii îl numesc *Sfârșitul timpului.* Intervalul durează șapte până la opt ani. Din câte înțeleg, acest interval a început pe 24 octombrie 2007, însă nu ni s-a spus data exactă la care se va încheia. Dacă intervalul durează opt ani, el se va încheia prin noiembrie 2015. Însă cu siguranță că, în acest moment, trăim cu toții în acest interval de *Sfârșit al timpului.*

Don Alejandro a mai spus că probabilitatea ca profeția mayașă să înceapă pe data de 21 decembrie 2012 – așa cum cred cei mai mulți oameni din lume – este extrem de improbabilă. El doar a spus că va începe undeva în intervalul de *Sfârșit al timpului*, ceea ce înseamnă în orice clipă, de acum până, probabil, în noiembrie sau decembrie 2015.

Ca să înțelegem mai bine această situație, trebuie să pricepem ce înseamnă, în realitate, data de 21 decembrie 2012 – iar ca să facem acest lucru, trebuie să vorbim mai întâi despre Precesiunea Echinocțiilor.

Precesiunea Echinocțiilor

În Calendarul Solar mayaș, există roți în interiorul altor roți, ce se sincronizează între ele. Toate aceste roți sau cicluri par să se miște cu viteze diferite, la fel ca un ceas vechi. Una dintre roți este Precesiunea Echinocțiilor, care revine în punctul inițial, la fiecare 25.625 de ani. Ascunse în interiorul Precesiunii Echinocțiilor, vei găsi cinci cicluri perfecte, de aproximativ 5.125 de ani, din Numărătoarea Lungă mayașă. Dacă înmulțești 5.125 de ani cu 5, obții 25.625 de ani, adică exact durata Precesiunii Echinocțiilor – plus sau minus foarte puțin.

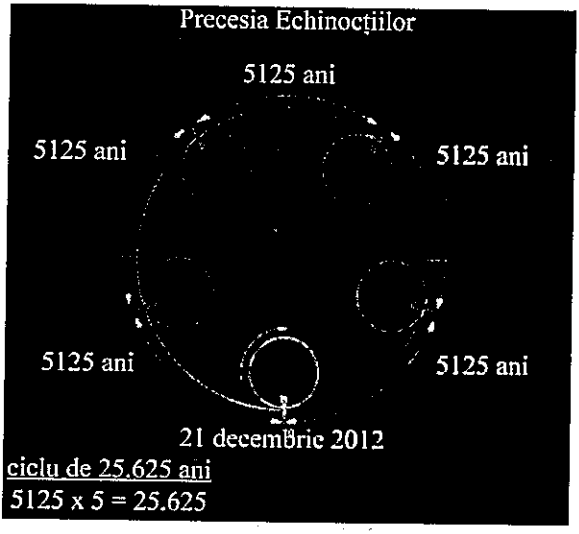

Cele cinci cicluri din mărătoarea Lungă, în cadrul Precesiunii Echinocțiilor

Există patru momente în care aceste cicluri de 5.125 de ani, din Numărătoarea Lungă mayașă, nu se aliniază deloc cu Precesiunea; însă, la fiecare 25.625 de ani aceste două cicluri

se aliniază perfect – şi asta e ceea ce se va întâmpla pe 21 şi 22 decembrie 2012. Să examinăm mai îndeaproape timpul, astfel încât să putem înţelege cum se dezvoltă această vedere mai de ansamblu şi ce înseamnă Precesiunea Echinocţiilor, în cadrul ei.

Timpul reprezintă un concept uman evaziv. Cineva întreabă: „Cât e ceasul?" Ne uităm la ceas şi spunem: „Păi, e patru şi treizeci şi două de minute", dar cei mai mulţi dintre noi uită, în fiecare zi, că acest „timp" se raportează la mişcarea de rotaţie a Pământului – un lucru real şi nu o idee mentală digitală, a realităţii virtuale.

Privim răsăritul sau apusul Soarelui şi ne gândim că „Soarele se mişcă", dar, în realitate, doar mişcarea de rotaţie a Pământului provoacă această iluzie – aceeaşi mişcare care ne creează timpul de fiecare zi. Pământul îşi încheie o mişcare de rotaţie şi noi percepem o zi; acest ciclu este împărţit în 24 de segmente, pe care le numim ore. Desigur că ştim acest lucru. Toată lumea ştie că o zi înseamnă o mişcare de rotaţie a Pământului.

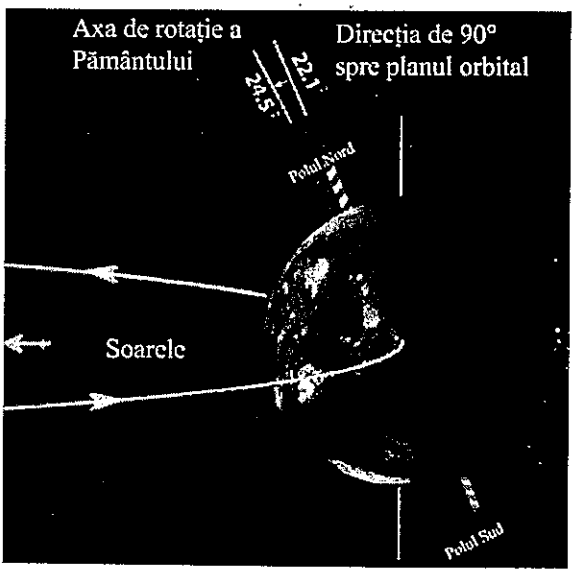

Deviaţia axială a Pământului

Al doilea ciclu foarte bine cunoscut al Pământului – sau a doua roată – este călătoria pe care Pământul o face în jurul Soarelui. Un ciclu în jurul Soarelui în-

seamnă un an – sau 365,25 de zile. Unii oameni de știință spun că ea durează 365,44 de zile. Prin urmare, este limpede că măsurăm timpul după mișcarea Pământului în raport cu Soarele; există însă și alte mișcări și cicluri în cadrul ei, care au legătură cu Pământul și sunt mai puțin înțelese de majoritatea oamenilor de pe Pământ, deși ele pot avea, totuși, o influență asupra vieții noastre cotidiene, la fel ca orele pe care ni le indică ceasurile noastre.

De exemplu, unghiul la care axa Pământului este înclinată față de Soare are o influență uriașă asupra fiecărui om de pe Pământ. În prezent, unghiul – numit deviația axială a Pământului – este de aproape 23,5 grade. Acest unghi față de Soare dă naștere anotimpurilor noastre – vară, primăvară, toamnă și iarnă.

Înclinația reală a Pământului se schimbă – de la 22,1 de grade la 24,5 de grade – într-o perioadă de aproximativ 42.000 de ani. Este o perioadă foarte lungă și nu te-ai gândi că ar avea vreo legătură cu viața cotidiană – dar, chiar și în ceea ce privește acest ciclu lung, astronomii de pildă, trebuie să ia în calcul, în fiecare zi, schimbarea înclinației axei Pământului, atunci când explorează Universul cu telescoapele lor computerizate. Dacă nu o fac, în loc să cerceteze ceea ce gândesc că trebuie să cerceteze, vor ajunge să cerceteze altceva!

Chiar și călătoria noastră în jurul Soarelui nu e atât de simplă precum pare. Forma orbitei Pământului – numită excentricitate – se modifică în permanență. Cu timpul, Pământul se deplasează pe o orbită a cărei formă se schimbă – de la un cerc aproape perfect, la o elipsă – fapt provocat îndeosebi de influența gravitațională a planetelor Jupiter și Saturn. Și acest ciclu se modifică, de-a lungul unei perioade foarte lungi – de aproximativ 100.000 de ani – însă, în mod destul de interesant, modificarea treptată a formei orbitei – de la cerc la elipsă și iar la cerc – nu modifică durata unui an.

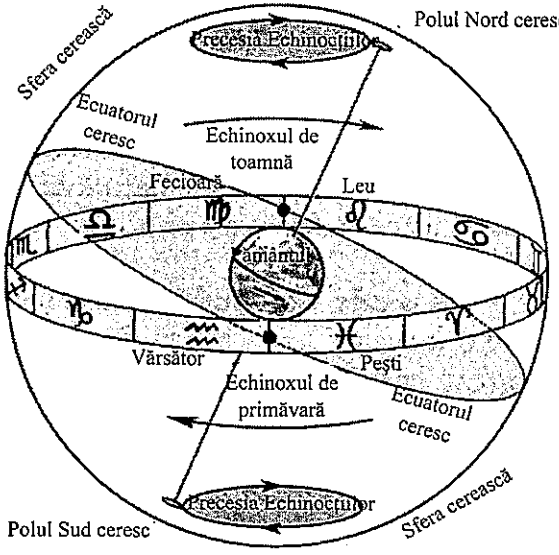

Axa Pământului

A p o i există Precesiunea Echinocțiilor, cauzată de oscilația axei Pământului. Cauzele acestei oscilații sunt, în primul rând, Soarele şi Luna, dar şi alte corpuri o influențează. Ani de zile, manualele noastre de specialitate de la facultate spuneau că durata Precesiunii Echinocțiilor este de 25.920 de ani.

Dar, în anul 2000, cu noile date furnizate de navele noastre spațiale, oamenii de ştiință au recalculat durata acestui ciclu, ajungând la cifra de 25.771,5 ani – timpul necesar pentru ca axa Pământului să efectueze o rotație completă.

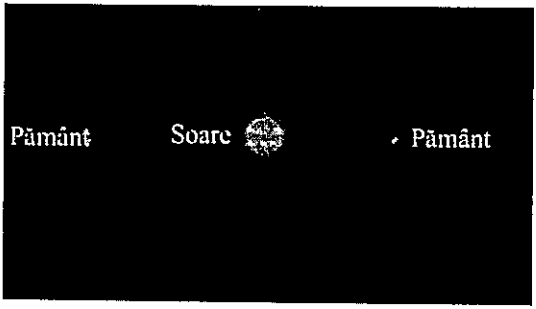

Călătoria Pământului în jurul Soarelui

Așa cum poți vedea în ilustrație, axa Pământului se mișcă într-o elipsă care oscilează. În prezent, oamenii de știință afirmă că, pentru ca ea să încheie un ciclu – o oscilație – sunt necesari 25.771,25 de ani. Această estimare a duratei unui ciclu din Precesiunea Echinocțiilor devine, poate, din ce în ce mai precisă, dar se pare că mayașii străvechi au un calendar mai exact (bazat pe mișcările corpurilor cosmice) decât are știința modernă.

De asemenea, Precesiunea Echinocțiilor se modifică continuu, din cauza a ceva numit cicluri Milankovitch. Ciclurile Milankovitch reprezintă suma tuturor ciclurilor Pământului și a tuturor celorlalte procese care influențează ciclurile Pământului.

Studiul științific al ciclurilor Milankovitch s-a axat îndeosebi pe efectele lor asupra climei Pământului. Pentru a studia clima Pământului, trebuie să cunoști ciclurile Milankovitch, precum și ciclurile solare ale Soarelui.

Apoi, desigur că mai există și orbita Lunii, care provoacă dinamica mareei și care, asemenea unui ceas, determină mareea înaltă și mareea joasă din oceanele noastre, care influențează și ele ciclurile Milankovitch.

Aceste cicluri ale Lunii influențează, totodată, emoțiile umane și milioane de cicluri biologice ale tuturor formelor de viață de pe Pământ – cum ar fi tiparele de menstruație ale femeilor. *Aceste cicluri reprezintă cheia tuturor lucrurilor despre care vorbim și a tuturor profețiilor poporului mayaș.* Acum putem înțelege că, în cadrul mișcărilor Pământului, există multe cicluri. Precesiunea Echinocțiilor e doar unul dintre ele, având influență asupra tuturor celorlalte.

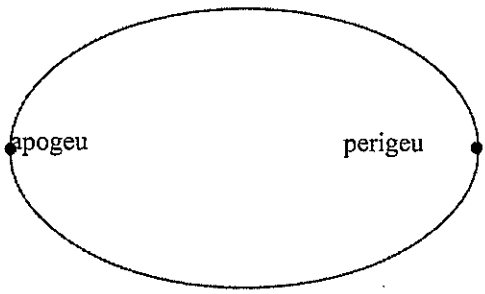

Tiparul eliptic – apogeul și perigeul

Pe elipsă, există două puncte, aflate la cea mai mare distanță față de centru. Ele sunt numite apogeu și perigeu și vor deveni din ce în ce mai importante, pe măsură ce înaintăm.

În plus, pe durata acestui ciclu de 25.771,5 ani, axa Pământului se deplasează și ea prin cele douăsprezece semne ale Zodiacului, indicând, realmente, două semne zodiacale diferite, în timp ce se mișcă. Dar din perspectiva noastră, pe 21 decembrie 2012, axa Pământului va începe să fie îndreptată către semnul Vărsătorului și, potrivit Lumii Străvechi, vom începe să ne schimbăm conștiința.

Hunab-Ku-ul mayaș

Am examinat câteva dintre aspectele logice ale mișcărilor Universului. Mai există însă ceva, despre care mayașii știu și pe care noi îl neglijăm frecvent. Nu doar mișcările logice și masculine ale corpurilor cosmice determină schimbările prin care trecem; pe lângă ele, sincronizarea evenimentelor este influențată de ceva aflat, în general, în afara domeniului științei. Ar putea fi numită partea feminină a Universului.

Pe la granița acestui secol, oamenii de știință au descoperit că întregul Univers are o axă – nu doar galaxia noastră, ci efectiv tot ceea ce există. Această axă dirijează ciclurile timpului, în maniere pe care abia începem să le înțelegem. Știința a mai observat că viteza luminii se modifică, atunci când proiectezi lumina pe o direcție total paralelă cu Axa Totului. Puțin câte puțin, începem să cunoaștem schimbările pe care le determină aceasta axă.

Da, știința noastră minunată tocmai a descoperit Axa Totului, dar mayașii au știut-o de la început și o numesc Hunab-Ku. Este axa Universului, dar e și tiparul din care derivă toate tiparele. Ar putea fi numită Sămânța Cosmică, din care au apărut toate lucrurile.

Dar ceea ce e important să înțelegem este că sincronizarea evenimentelor din Univers nu este stabilită pe baza momenteler logice si matematice, din spațiu și timp. Să luăm în considerare o eclipsă solară. Sincronizarea acestui gen de eveniment poate fi prezisă la secundă – dar efectul lui asupra omenirii și manifestarea lui e posibil să nu aibă loc simultan. Acest efect ar putea surveni înainte sau după eclipsă, în funcție de sincronizarea „corectă", potrivit naturii feminine a Universului. Dat fiind că ea se bazează pe simțire, nu este logică. Asta înseamnă că evenimentele cosmice se produc, întotdeauna, într-o fereastră de timp. Iar acest lucru este valabil pentru alinierea Pământului, Soarelui și centrului Galaxiei. Această aliniere va avea loc pe 21 decembrie 2012 – dar, oare, când va simți omenirea, schimbările?

Să urmărim acum această dată de 24 octombrie 2007, care a inaugurat intervalul de *Sfârșit al timpului.* Ce a fost special referitor la această dată?

Profeția Hopi și cometa Holmes

Mai există un trib de indigeni în Statele Unite, numit Hopi, care este înrudit cu mayașii. Savanții lumii sunt de părere că acest trib a venit din Rusia, prin Strâmtoarea Bering, în Alaska, a mers în josul coastei Canadei și a migrat, în final, spre locul în care trăiește în prezent, în nordul Arizonei.

Potrivit spuselor Bunicului Eric – un membru al Consiliului Hopi și istoricul tribului – cei din tribul Hopi nu au venit în Arizona via Rusia. În schimb, ei au migrat din direcția opusă. Au venit din Guatemala, iar atunci când au părăsit Guatemala erau mayași – nu Hopi. Mayașii i-au trimis în nord, din motive legate de momentul în care ne aflăm acum. Faptul că tribul Hopi este, la origini, mayaș a fost mărturisit în fața mea, de către ambele triburi; am stat și i-am ascultat, în timp ce au depănat întreaga istorie.

Bunicul Eric este ultimul membru în viață al clanului Pasăre Albastră, care consemnează istoria tribului. În noiembrie 2007, în timp ce Bunicul Eric şi cu mine călătoream cu autocarul în Guatemala, stând unul lângă altul şi discutând, el m-a întrebat dacă am văzut sfera albastră de pe cer, din 24 octombrie 2007. I-am răspuns că nu am văzut-o pe viu, dar că am urmărit-o pe Internet.

I-am spus apoi că fiica mea, Mia, a urmărit-o în timp ce se extindea, devenind din oră în oră tot mai mare. Mi-a telefonat după ora 1:00 a.m., pe 25 octombrie. Se afla undeva la altitudine, în munții roşiatici din jurul Sedonei, unde, pe timp de noapte, bolta cerească e clară şi deschisă. Mia mi-a spus că Luna era Plină sau aproape plină, iar Cometa Holmes i s-a părut mai mare decât Luna. „Tati, ce a fost sfera asta albastră?", m-a întrebat ea. Tot ce i-am putut spune a fost: „Scumpa mea, habar nu am. N-am mai văzut niciodată aşa ceva, în viața mea." La câteva ore după începerea acestui eveniment cosmic, Internetul a început să se anime în jurul numelui Cometei Holmes.

I-am spus Bunicului Eric despre fotografia de pe Internet, care compara sfera albastră şi extinsă a cometei, cu mărimea Soarelui, fapt ce arăta că acea cometă era un pic mai mare.

Mă aşteptam ca Bunicul să îmi dea un răspuns referitor la amploarea acestui eveniment cosmic, dar el m-a privit şi mi-a spus: „Ar putea fi asta profeția despre steaua albastră, prezisă în urmă cu peste 200 de ani, de tribul nostru?" Am zâmbit şi i-am spus: „Haide, Eric, doar Hopi pot şti răspunsul la întrebarea asta!"

Dar iată ce s-a întâmplat, potrivit datelor ştiințifice. Chiar înainte de 24 octombrie 2007, o cometă numită Holmes a intrat în sistemul nostru solar – o cometă foarte mică, ce se deplasa rapid. Nimeni nu s-a gândit prea mult la acest eveniment cosmic; nu era mare scofală.

Apoi, pe 24 octombrie 2007, această cometă a explodat cu o forță incredibilă, devenind rapid o sferă albăstră uriașă pe cer, mărindu-se din ce în ce mai mult, până când a devenit, fizic vorbind, mai mare decât Soarele. În prezent, este înregistrată ca fiind cel mai mare obiect observat vreodată în sistemul nostru solar.

Iată fotografia Cometei Holmes, în starea extinsă. Poți vedea că este mai mare decât Soarele. Iar prin asta nu vrem doar să spunenm mai mare din punct de vedere optic, ci fizic mai mare. În stânga e Cometa Holmes, iar în dreapta e Soarele nostru.

Cometa Holmes, în starea extinsă

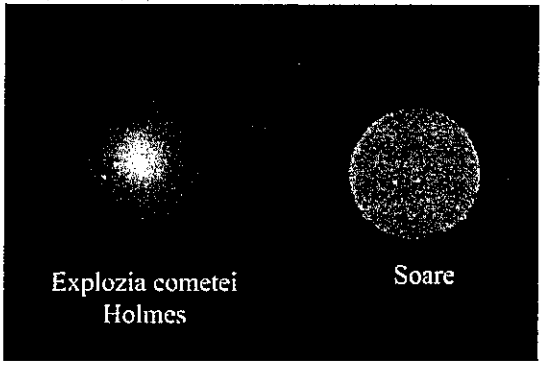

Fotografie cu Cometa Holmes și Soarele,

Din câte am aflat, atunci când Bunicul Eric a revenit în ținutul tribului Hopi, Consiliul Hopi s-a reunit ca să dezbată dacă această sferă al-

bastră era, în realitate, Steaua Albastră, profeţită în urmă cu peste 200 de ani, în tribul lor. E greu de spus dacă Hopi vor vorbi vreodată în mod public, despre acest lucru. Îi cunosc ca fiind oameni misterioşi, care au un scop sacru şi profund şi care spun doar ceea ce trebuie să spună.

În orice caz, după ce am vorbit cu mayaşii, cred că majoritatea lor simt că Steaua Albastră a marcat, cu adevărat, începutul intervalului de *Sfârşit al timpului.* Acest început nu a fost un simplu eveniment aleator. A fost unul dintre cele mai importante evenimente petrecute vreodată în sistemul nostru solar, despre care ştim.

Există şi o a doua parte a acestei Profeţii Hopi: apariţia unei Stele Roşii, ce va marca încheierea *Sfârşitului timpului.* Mayaşii şi Hopi nu au vorbit despre asta cu mine, dar ştiu că s-a scris despre ea în câteva cărţi.

Ceea ce observă în acest moment astronomia ar putea fi Steaua Roşie, pe care o urmăresc Hopi. Una dintre cele patru stele din jurul Centurii lui Orion, Betelgeuse (cunoscută ca „Beetlejuice"), implodează chiar în acest moment, iar oamenii de ştiinţă sunt de părere că, dacă această stea încetează să implodeze şi începe să explodeze, va deveni o supernovă. Dacă se va întâmpla acest lucru, noi, cei de pe Pământ, vom simţi această explozie într-un mod destul de dramatic, iar Betelgeuse va deveni pe bolta nopţii, o stea roşie enormă. Oamenii de ştiinţă mai consideră că există o posibilitate foarte mare ca noi, cei de pe Pământ, să simţim această explozie destul de dramatic, de vreme ce suntem foarte aproape de această stea. Este de aşteptat ca ea să se producă în orice clipă.

Profeţia mayaşă şi deplasarea polilor axei Pământului

Când Don Alejandro a fost în Sedona, Arizona, în iulie 2007, a descris o parte din Profeţia mayaşă – dar ceea ce a pre-

zentat a fost doar o mică parte dintr-un eveniment de amploare. Urmează să vină mai multe informații referitoare la ceea ce se întâmplă începând cu – sau după – 22 decembrie 2012.

Ceea ce Don Alejandro chiar a spus – iar asta e o Profeție mayașă – e că va avea loc o *deplasare a polilor fizici* ai axei Pământului, cândva, în intevalul de *Sfârșit al timpului.* Indiferent de ceea ce se întâmplă pe 21 decembrie 2012, asta înseamnă că, până la sfârșitul anului 2015, nu vom ști dacă Profeția mayașă s-a petrecut sau nu.

Ideea că axa fizică a Pământului s-ar putea deplasa într-un alt loc este, desigur, o declarație deosebit de importantă, dar nu e deloc nouă. În anii 1930, Edgar Cayce, profetul american adormit, a făcut aceeași profeție. Cayce a spus că, undeva după iarna lui 1998, axa Pământului se va deplasa în alt loc. A dat chiar poziția exactă în care a prezis că se va deplasa axa – un loc foarte exact din Rusia, aflat la aproximativ șasesprezece grade de locul în care e acum polul fizic. (Cayce a făcut aproape 12.000 de preziceri, pentru perioada anilor 1920 – 1970 și s-a înșelat doar o singură dată, cu privire la un subiect mărunt.) Astfel că, deoarece Edgar Cayce a prezis-o, mulți oameni de știință au cercetat intens posibilitatea unei deplasări a polilor.

O deplasare a polilor fizici debutează întotdeauna cu o deplasare a polilor magnetici, iar știința a sesizat faptul că, în urmă cu aproape 2000 de ani, câmpul magnetic al Pământului a început să slăbească. Acum 500 de ani a survenit o schimbare dramatică în forța câmpului magnetic, întrucât acesta a devenit tot mai slab. Apoi, în urmă cu aproape patruzeci de ani, câmpul geomagnetic al Pământului a devenit atât de slab, încât liniile de forță – care fuseseră mai mult sau mai puțin stabile, un timp foarte îndelungat – au început să se modifice și să devieze.

Acest lucru a dus la eșuarea balenelor, care urmează direcția acestor linii magnetice pentru migrare – lucru pe care nu l-am mai observat până acum. Pentru prima oară, unele dintre

aceste linii pătrund acum în zone de uscat. Nimeni nu a văzut, până acum, o astfel de schimbare a liniilor de forță ale câmpului magnetic. Mai târziu, păsările au început să-şi facă apariția în locuri care nu făceau parte din tiparele lor de migrare. Din cauza schimbării rapide a câmpului magnetic, s-au produs numeroase anomalii pe întreg Pământul, cu forme de viață care nu mai reacționează conform tiparelor lor naturale.

În anii 1990, hărțile aeronaturice ale lumii, folosite pentru aterizarea avioanelor moderne pe aeroporturi, au trebuit să fie schimbate în toată lumea, deoarece hărțile vechi pur şi simplu nu mai erau valabile. La ora actuală, liniile magnetice sunt din nou atât de nesigure, încât hărțile magnetice trebuie verificate de fiecare dată când un avion decolează sau aterizează, ca să se asigure că sistemele lor de ghidare funcționează adecvat.

În 2003, o ediție specială a televiziunii *NOVA*, numită Magnetic Storm, i-a oferit unei echipe de geofizicieni timpul de transmisie, ca să vorbească despre posibilitatea unei deplasări a polilor magnetici. Aceşti oameni de ştiință au constatat că polii magnetici ai Pământului se vor deplasa, cândva în viitorul apropiat, neputând preciza cu exactitate momentul. Îngrijorarea lor era provocată de ceea ce observau că se întâmplă în Antarctica – formarea de găuri enorme la Polul Sud, unde liniile magnetice ieşeau din Pământ pe o anumită distanță, după care se repliau şi reveneau în Pământ, slăbind şi mai mult câmpul geomagnetic al Pământului.

Iată câteva citate, aparținând câtorva dintre geofizicienii care au apărut în acel program de televiziune. Peter Olson (Universitatea John Hopkins) a spus: „Timp de milenii, câmpul magnetic al Pământului a fost apărătorul nostru (de furtunile solare), iar acum pare să dispară." John Shaw (Universitatea din Liverpool) a remarcat: „Câmpul magnetic al Pământului slăbeşte cu rapiditate." Jeremy Bloxham (Universitatea Harvard) a

spus: „Întrebarea nu e dacă acest lucru se va întâmpla (ajungerea câmpului magnetic la zero), ci când se va întâmpla."

Imaginea următoare este o ilustrare acceptată de știința zilelor noastre, a polilor geomagnetici ai Pământului. Liniile magnetice ale Pământului ies din Pământ, pe la Polul Sud, apoi se deplasează la exteriorul Pământului, până când ajung la Polul Nord, unde intră din nou în Pământ, ca să iasă, în final, pe la Polul Sud, după care revin la Polul Nord.* Iar pentru tine, tipul de persoană științifică, da, Polii fizici Nord și Sud sunt inverși polilor geomagnetici Nord și Sud, însă nu am vrut să-i derutăm pe cei mai mulți dintre oameni.

Polii geomagnetici ai Pământului

În prezent, câmpul geomagnetic al Pământului slăbește și mai rapid. Se formează găuri în Antarctica, unde liniile magnetice pornesc din găuri, apoi se întorc, reintrând în gaura din care au ieșit. Dacă acest lucru continuă, într-un final, întregul câmp geomagnetic al Pământului se va întoarce în Pământ, iar câmpul magnetic al Pământului va ajunge la zero. De bună seamă că acești oameni de știință erau foarte preocupați – și ar trebui să fii și tu, atunci când înțelegi ce ar putea însemna pentru tine acest lucru.

Cam prin anul 2009, oamenii de știință care studiază câmpurile magnetice ale Pământului – mulți dintre aceiași care au vorbit la *NOVA* – au recurs la Internet ca să avertizeze lumea. După unsprezece zile, guvernul i-a obligat să își înceteze activitatea, din cauza fricii de panica publică. Oamenii de știință au scris că se produc atât de multe anomalii în câmpul magnetic al Pământului, încât sunt de părere că, în douăzeci și cinci de

* Există savanți care consideră că acest tipar geomagnetic este greșit și că liniile magnetice chiar intră și ies din Pământ la ecuator, astfel că acest exemplu de mai sus ar putea fi greșit, dar aceasta nu va influența rezultatul a ceea ce au spus geofizicienii pe *NOVA*.

ani, câmpul geomagnetic al Pământului nu numai că s-ar putea deplasa în alt loc, dar şi-ar putea schimba polaritatea, însemnând că Polul Nord geomagnetic ar deveni Polul Sud şi invers.

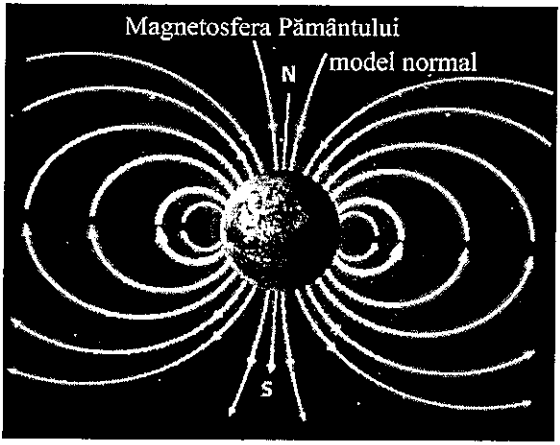

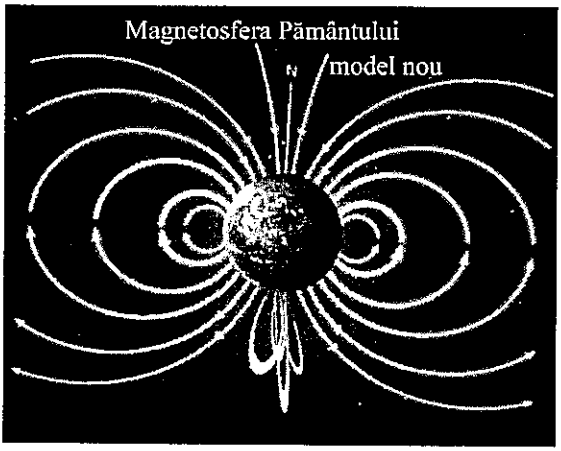

În 2011, aceiaşi oameni de ştiinţă, au reintrat pe Internet, cu un avertisment şi mai puternic. Ei au spus că anomaliile deveniseră atât de mari, încât se temeau de posibilitatea unei inversări a polilor magnetici, în orice clipă. După doar cinci zile, guvernul i-a obligat să îşi înceteze activitatea.

Liniile magnetice ale Polului Sud

Ştiinţa cunoaşte faptul că, în urmă cu mai puţin de 13.000 de ani, a existat o deplasare a polilor fizici. Această deplasare a polilor a coincis cu capătul opus al Precesiunii Echinocţiilor.

Ştiinţa mai consideră că, înainte ca această axă să se deplaseze, Polul Nord fizic se afla în zona Golfului Hudson şi că,

în urmă cu aproape 25.625 de ani – exact în același punct în care se întâmplă să ne aflăm, în acest moment din Precesiunea Echinocțiilor – polii fizici ai Pământului s-au deplasat a doua oară.

Dacă acest lucru nu e îndeajuns de șocant, știința consideră că deplasarea axei fizice a Pământului în alt loc, durează doar douăzeci de ore – mai puțin de o zi. Te trezești într-o dimineață și, într-o singură zi, lumea ta este total transformată. Doar ca un punct de referință, mayașii sunt de părere că deplasarea polilor fizici durează aproape treizeci de ore.

Atunci când i-am întâlnit în Guatemala, în 2007, mayașii au mai recunoscut că, în ultimii 26.000 de ani, polii fizici ai Pământului s-au deplasat de două ori. În inimile lor și în alte moduri tainice, aceste evenimente au fost înregistrate. Mayașii își amintesc ce s-a întâmplat și cum au reacționat oamenii la schimbările rapide, acesta fiind motivul pentru care ei vor să te ajute. Pentru mayași, tu ești una cu ei.

Acum trebuie să dezbat un nou subiect, ca să aduc lumină asupra celor spuse mai sus. Acest lucru va dura un pic, după care voi reveni la subiectul câmpului geomagnetic al Pământului.

Rezonanțele Schumann și informații despre deplasarea polilor

Ceea ce e scris mai sus, cred că este adevărul, dar acum câțiva ani a început să se întâmple ceva care e foarte descurajant. Se pare că unele guverne au hotărât că aceste informații nu ar trebui comunicate lumii. E posibil ca aceste guverne să încerce să îi mențină pe oameni liniștiți – ceea ce e de înțeles. Îți voi spune deci povestea mea, iar tu poți hotărî singur. Rezonanțele Schumann reprezintă o undă staționară fundamentală de vibrație, care este moderată de pe suprafața Pământului, înăuntrul unei cavități create de ionosfera de deasupra Pământului. Aceste frecvențe sunt generate de suma tuturor loviturilor de fulger care ating Pământul, la un moment dat. Foarte mult

timp, rezonanțele Schumann au fost stabile, având o frecvență de bază de 7,86 Hz – fiind atât de stabile, încât armata Statelor Unite chiar le-a folosit, ca să își calibreze instrumentele.

La începutul anilor nouăzeci, am început să studiez această energie a Pământului și am aflat că Gregg Braden făcea și el același lucru. În momentul în care el a început să se pună pe treabă, eu eram atât de ocupat, încât am așteptat să văd ce descoperă. Amândoi am sesizat că rezonanța fundamentală părea să crească. Gregg a început să adune date de la două-trei universități diferite din S.U.A. Datorită datelor înregistrate la cel puțin două universități americane, el a găsit dovezi reale și incontestabile că rezonanța Schumann creștea,. Aceste date arătau că rezonanța Schumann crescuse la aproape 9,6 Hz.

Undeva pe la mijlocul spre sfârșitul anilor nouăzeci, Gregg și cu mine am dovedit că Germania și Rusia consimțiseră amândouă că rezonanța Schumann oscila pe la 9,6 Hz. Dar încă mai existau foarte multe supoziții referitoare la ce însemna acest lucru pentru viața de pe Pământ. Înțelege faptul că mulți oameni consideră această rezonanță drept respirația Pământului.

Gregg a început apoi să scrie despre rezonanța Schumann și despre faptul că el considera că ea va respecta Șirul lui Fibonacci și va continua să crească, până când va ajunge pe la 13 Hz. În plus, Gregg a început să o asocieze ridicării conștiinței umane spre următorul nivel. Acela a fost momentul în care guvernul S.U.A a început să aducă schimbări în înregistrări. Era limpede că acesta nu dorea ca Gregg să vorbească despre aceste lucruri.

Subit, într-o singură zi, toate înregistrările de la universitățile din S.U.A. au fost modificate, arătând că rezonanța Schumann nu s-a schimbat deloc. Ele indicau că rezonanța Schumann fusese mereu de 7,86 Hz. Gregg și cu mine am discutat despre asta – dar ce poți să faci, atunci când se întâmplă așa ceva?

În discuțiile mele cu cei de la Academia Rusă de Științe din Moscova, aceștia explică faptul că, la nivelul ei de

bază, rezonanța Schumann se apropie exact de ceea ce a prezis Gregg Braden, fiind chiar sub valoarea de 13 Hz.

Reiese acum că, așa cum au fost modificate datele despre rezonanțele Schumann, de la universitățile din S.U.A., la fel au fost modificate și datele referitoare la deplasări ale polilor fizici, din trecut. Mi-a fost greu să înțeleg motivele pentru care guvernul nu își dorea discuții referitoare la rezonanța Schumann, dar înțeleg foarte bine de ce guvernul nu vrea ca informațiile despre deplasarea polilor fizici ai Pământului să fie date publicității. Dacă deplasarea polilor se dovedește a fi reală, guvernul va fi ultimul care să o recunoască – la urma urmelor, el trebuie să păstreze stabilitatea. Dar dacă e să supraviețuim, trebuie să cunoaștem acest lucru.

E important să înțelegi că s-a știut, de mult timp, că au avut loc sute de deplasări ale polilor axei Pământului, ce se întind de-a lungul ultimelor 400 de milioane de ani. Este un eveniment natural, care se produce tot timpul. Dar nu acestea sunt informațiile pe care ei încearcă să le ascundă, ci doar pe acelea despre ultimele două deplasări ale polilor, care susțin foarte mult posibilitatea unei deplasări a polilor, acum.

Logica din spatele motivului pentru care ultimele două deplasări ale polilor susțin o deplasare de poli acum este aceea că, de obicei, deplasările polilor vin în grup. Pentru o perioadă de timp, nu vei întâlni nicio deplasare de poli – iar apoi se produce o asemenea deplasare. Dar rareori are loc o singură deplasare a polilor. De obicei, sunt multe la rând. Și, de vreme ce am avut două la rând, ar putea fi de așteptat să mai fie una, în acest moment exact din cicluri.

Mayașii consideră că, în ultimii 26.000 de ani, am avut două deplasări ale polilor și că mai urmează una, în acest interval de *Sfârșit al timpului.* Când am verificat ultima oară, aceasta era confirmată de oamenii de știință, dar acum nu mai este. În prezent, oamenii de știință afirmă că au trecut aproape

780.000 de ani de la ultima deplasare a polilor. Ca să ascundă adevărul, guvernul nostru va recurge la orice mijloace? Dacă vrei să te convingi, caută înregistrări vechi, de dinainte de anul 1994 – dacă la poți găsi.

Înapoi la câmpul geomagnetic al Pământului

Oamenii de știință au mai observat că, exact înainte de deplasarea polilor fizici ai Pământului, are loc întotdeauna o inversare a polilor magnetici, urmată de o perioadă în care câmpul geomagnetic este redus. Câmpul magnetic se oprește de tot și, pentru o perioadă de timp, nu mai există Polul Nord sau Sud, până când câmpul magnetic își reia activitatea. Din cunoștințele mele, această perioadă durează două până la patru săptămâni. Dar, pentru omul modern, acest lucru rămâne doar o teorie, pentru că nu a asistat niciodată direct la eveniment – spre deosebire de mayașii străvechi.

Savanții și-au pus mereu întrebări despre această posibilitate a deplasării axei Pământului într-un loc nou. Matematic vorbind, e aproape imposibil. Pământul este un giroscop enorm, care are o masă atât de mare, încât ar fi necesară o energie uriașă, ca să îi deplasezi axa într-un alt loc. Există foarte puține scenarii care să explice cum s-ar putea întâmpla acest lucru – pentru a deplasa axa Pământului, ar trebui ca Luna să intre în coliziune cu Pământul. Și totuși, știm că e posibil, pentru că s-a întâmpat de sute de ori, în trecut. Deplasarea axei este, categoric, un fenomen natural, dar ea a rămas un mister, până recent.

La sfârșitul secolului trecut, un om de știință a propus o teorie pe care, în prezent, cel puțin două universități au demonstrat-o a fi posibilă. Nu e ceva care ar putea fi inventat, întrucât necesită o cunoaștere profundă a interiorului Pământului. Iar acum, în 2012, e *singura* teorie existentă, care realmente explică cum își poate Pământul deplasa axa, în mod continuu. Această teorie este cea pe care, în prezent, cei mai mulți oa-

meni de știință au recunoscut-o drept cel mai verosimil mod în care Pământul își poate deplasa axa.

Pământul are o scoarță, groasă de aproape cinci până la treizeci de kilometri. Comparativ, ea se aseamănă foarte mult cu coaja unui ou. Sub scoarță, se află mantaua externă, care este un strat de coronament, gros de aproape 100 până la 200 de km. Această manta externă e un strat alcătuit din roci, care fixează scoarța de restul Pământului.

Cu ajutorul experimentelor efectuate de câteva universități, oamenii de știință au descoperit însă că mantaua externă este un strat stâncos, doar atât timp cât există câmpul geomagnetic. Dacă ar fi ca acest câmp geomagnetic al Pământului să ajungă la zero, după aproape două-trei săptămâni, mantaua externă s-ar transforma într-o substanță lichidă. Ar deveni ca țiteiul.

În momentul în care această manta externă devine lichidă, ea separă scoarța de mantaua externă, permițându-i scoarței să se miște liber pe suprafața acestei substanțe lichide. Când se întâmplă acest lucru, energia necesară pentru a deplasa suprafața sau scoarța Pământului, în alt loc, se reduce la o mică parte din energia necesară deplasării întregii mase a Pământului. Chiar și așa, tot e necesară o energie uriașă, pentru a deplasa scoarța Pământului. De unde provine acea energie?

Oamenii de știință au raportat că formațiunea de gheață de la Polul Sud se află în afara axei Pământului. Ea este o acumulare enormă de gheață, înaltă de aproape trei kilometri – conținând atât de multă gheață, încât dacă s-ar topi în ocean, ar determina ridicarea nivelului tuturor oceanelor din lume, cu aproape 80 de metri. Dacă ar fi să se topească complet și Polul Nord și Polul Sud, nivelul oceanelor ar crește cu aproape 89 de metri – cu doar 9 metri în plus. Prin urmare, poți observa că în Antarctica se află cea mai mare parte a gheții de la suprafața apei.

S-au emis teorii că, dacă scoarța Pământului ar avea, dintr-odată, libertatea de a se mișca, această formațiune ma-

sivă de gheață descentrată, s-ar deplasa spre centrul axei şi ar forța scoarța să se deplaseze în altă poziție. Noi, oamenii, am resimți acest lucru ca pe o deplasare a polilor fizici şi, în raport cu ecuatorul, ne-am afla, în realitate, într-o altă zonă de pe suprafața Pământului.

Cu alte cuvinte, nu ar fi o deplasare reală a polilor, căci aproape întreaga masă fizică a Pământului ar continua să se rotească în jurul aceluiaşi pol stabilit, iar giroscopul Pământului ar fi foarte puțin afectat. Raportat însă la bolta cerească, noi, oamenii, ne vom fi mutat într-un loc nou.

În mod uimitor, probabil că exact acest lucru s-a întâmplat de foarte multe ori în trecut şi probabil că e ceea ce urmează să trăim aici, pe Pământ, în viitorul apropiat, dacă Edgar Cayce şi Profeția mayaşă sunt corecte.

Edgar Cayce a prezis că noul pol al Pământului va fi la aproape şasesprezece grade în Rusia (în Siberia, ca să fiu exact), iar calculele riguroase ale oamenilor de ştiință l-au localizat la circa şaptesprezece grade, în Rusia – aproape exact în acelaşi loc. Această anticipare ştiințifică se bazează, în întregime, pe cât de departe ar deplasa masa de gheață de la Polul Sud, scoarța Pământului, dacă aceasta ar fi liberă să se mişte. Nu ştim dacă ea este sau nu adevărată, căci nimeni nu a văzut întâmplându-se vreodată acest lucru. Poate că vei avea această ocazie, în timpul vieții tale.

Potrivit lui Don Alejandro, la ultima deplasare a polilor, milioane de oameni au murit, doar pentru că nu au înțeles ce se petrecea. Dacă măcar ar fi înțeles situația, şi-ar fi putut transforma cu uşurință experiența, în ceva plin de putere, grație şi frumusețe. Don Alejandro spune însă că, dacă oamenii nu înțeleg ce se întâmplă şi începe să le fie frică, pot muri cu uşurință. Astfel că el doreşte să vorbească despre asta. El spune că foarte mulți oameni au murit în timpul acelei perioade, din cauza fricii, dar că, dacă nu îți faci griji şi, pur şi simplu, rămâi liniştit

şi te relaxezi, totul revine la loc, văzul îţi revine, toate revin la normal. Aşadar, acesta e un alt lucru pe care poporul mayaş vrea ca tu să îl înţelegi: pe durata acestei schimbări, nu intra în starea de frică. Nu e nimic de care să-ţi fie teamă.

Don Alejandro mai vorbeşte despre treizeci de ore de întuneric, care survin în momentul în care polii se deplasează. Unii oameni din afară, inclusiv eu, vorbesc despre trei zile de întuneric. Mayaşii spun: „Nu, nu sunt trei zile, sunt treizeci de ore." Totul se întunecă şi nu poţi vedea nici măcar stelele, noaptea. Cu alte cuvinte, orbim şi, întrucât creierul şi văzul nostru sunt foarte mult conectate fiziologic cu câmpul magnetic, acest lucru pare posibil.

Fireşte că, după deplasarea polilor, poziţia în care te vei afla pe suprafaţa Pământului, faţă de ecuator, probabil că va fi total diferită de cea anterioară deplasării polilor. Poate că acum trăieşti într-un mediu nou şi diferit de pe Pământ, iar acest lucru trebuie să fie estimat imediat. Trebuie să înţelegi unde te afli – altfel, ai putea muri din cauza frigului sau căldurii extrem de mari. Acesta e un alt lucru pe care mayaşii vor să îl ştii.

Înţelege însă că acesta e doar începutul Profeţiei mayaşe – partea pe care lumea a numit-o profeţia despre „sfârşitul lumii". Există un lucru care este cu mult mai important. Cum aflăm cum să *fim,* în timpul unei deplasări a polilor fizici şi imediat după?

Iată secretul simplu. Trăieşte ceea ce îţi sugerează mayaşii, în continuare – şi vei cunoaşte nemurirea.

Capitolul trei

Inima mayaşilor

Înţelepciunea inimii mayaşilor poate fi descrisă în cuvinte, dar, ca să cunoşti sensul şi să o înţelegi, ea poate fi doar trăită şi simţită. Cuvintele provin din creier, dar ceea ce avem nevoie să ne amintim, nu are nicio legătură cu creierul – are legătură cu inima umană.

Voi folosi cuvinte, căci ele sunt tot ceea ce avem în acest moment. Aş putea spune că, înăuntrul inimii, există un spaţiu sacru, în care are loc creaţia – şi că a trăi în acest spaţiu sacru îţi schimbă relaţia cu întreaga natură şi cu Universul.

Creierul are un ego, care se consideră atât separat de realitate, cât şi cea mai importantă parte din realitate. Însă înăuntrul inimii umane, persoana nu e separată de realitate; de fapt, ea devine Una cu ea. Nu există separare, iar toate părţile sunt egale. Mayaşii vorbesc în permanenţă despre acest lucru – că nicio fiinţă umană nu este mai importantă decât alta. Suntem toţi egali şi avem aceeaşi valoare.

După cum poţi remarca, cuvintele ar putea descrie lucrurile despre care vorbim, dar nu le poţi simţi decât dacă intri efectiv în spaţiul sacru al inimii şi simţirii şi devii una cu această vibraţie străveche. Sunt limitat de cuvinte, aşa că tot ce pot face este să mi le aleg cu atenţie.

Guatemala

Pentru a-ţi dezvălui inima poporului mayaş, poate că cel mai bine e să încep cu o poveste pe care ei mi-au împărtăşit-o

ca să ți-o împărtășesc. Pe măsură ce pătrunzi în junglele din Guatemala, folosește-ți viziunea și simțurile interioare. Adu-ți aminte de relația ta intimă cu Dumnezeu. Dacă citești aceste cuvinte ca un copil, ai mai multe șanse să îți reamintești cine ești cu adevărat.

În iunie 2007, i-am predat editorului meu manuscrisul pentru *Șarpele de Lumină.* Cartea conține multe povestiri despre mișcarea energiei kundalini a Pământului și ceremoniile sacre ale poporului mayaș și altor triburi. Ea descrie modificările aduse energiilor interne ale Pământului.

După cum am pomenit mai înainte, în iulie 2007, Don Alejandro a venit în vizită la Sedona și a vorbit în public despre apropiata deplasare a polilor fizici ai Pământului. El a discutat despre cum au distrus conchistadorii spanioli aproape toate artefactele și arhivele mayașe și cum, drept consecință, mayașii și-au pierdut cea mai mare parte din cunoașterea, profețiile și înțelepciunea lor. Don Alejandro a vorbit despre documente secrete – care au fost ascunse de conchistadori – și de faptul că a venit timpul ca mayașii să își refacă cunoașterea străveche. El a spus că, potrivit Profeției mayașe, mayașii trebuie să înceapă să își recupereze cunoașterea, experiența, înțelepciunea și amintirile – că acesta e momentul în care trebuie început acest lucru și că, în acest răstimp, „lumea îi va urmări cu atenție".

În ziua următoare, Don Alejandro și cu mine am avut o întrevedere personală. El mi-a spus că, potrivit Calendarului Mayaș lumea va intra, foarte curând, în intervalul de *Sfârșit al timpului* și că trebuiau să aibă loc anumite ceremonii, ca pregătire. Datele exacte la care trebuiau realizate aceste ceremonii erau marcate în Calendarul Mayaș. Acest lucru s-a întâmplat cu aproape trei luni înainte să apară pe cerul nopții, sfera albastră, produsă de cometa Holmes.

Don Alejandro mi-a spus că Consiliul Mayaș al Înțelepților din Guatemala a înțeles că „lumea îi va urmări cu atenție."

El se referea la un grup de oameni – provenind de pe toate continentele şi dintr-un număr mare de ţări, din întreaga lume – care va reprezenta omenirea. M-a rugat să îi găsesc pe aceşti oameni – un număr de exact şaizeci de persoane – şi să îi adun pe toţi în Guatemala City, într-o zi anume, din luna noiembrie, 2007.

De acolo, Don Alejandro şi Consiliul Mayaş al Înţelepţilor din Guatemala urmau să îi conducă pe aceşti reprezentanţi în junglele din Guatemala, ca să urmărească cum Consiliul Mayaş începe să îşi reunifice cunoaşterea şi să desfăşoare ceremonii, cu acest grup internaţional.

Ei bine, pentru mine a fost o treabă uşoară. Au fost necesare şasezeci de convorbiri telefonice şi s-a rezolvat. Reprezentanţii au venit din douăzeci şi trei de ţări şi de pe cinci continente. În acest grup de invitaţi, se aflau Bunicul Eric, din tribul Hopi şi trei înţelepţi din munţii Sierra Nevada, din Columbia: un Mamos Kogi, un Mamos Arhuaco şi fratele său, un Arhuaco simplu. Datorită trecutului lor străvechi, triburile Kogi şi Arhuaco sunt importante. Don Alejandro mi-a spus că, la origini, mayaşii erau din Atlantida; şi la fel şi triburile Kogi şi Arhuaco. Aflasem acest lucru de ani de zile, dar a fost foarte emoţionant să îl aud de la Don Alejandro.

Ca să fie limpede, există alte două triburi – Wiwa şi Kankuamo – care trăiesc împreună cu triburile Kogi şi Arhuaco, în acelaşi lanţ muntos. Şi ei au venit din Atlantida, dar acum nu vor să facă parte din această energie, care trebuie să iasă şi să se întâlnească cu lumea. Să discutăm un pic despre Atlantida, ca să înţelegem de ce aceste triburi – Hopi, Kogi şi Arhuaco – sunt atât de importante, în acest moment din istorie.

Atlantida

Simbolul pentru Atlantida era sub forma Oraşului lui Poseidon, capitala, reprezentând trei inele concentrice. Inelul exterior reprezenta populaţia obişnuită care trăia în Atlantida.

Inelul mijlociu reprezenta preoţimea – numită mayaşi. Exact la fel cum îi numim în prezent. Preoţii constituiau legătura dintre populaţia obişnuită şi conştiinţa inelului central – nakkalii (scris, uneori, naccali).

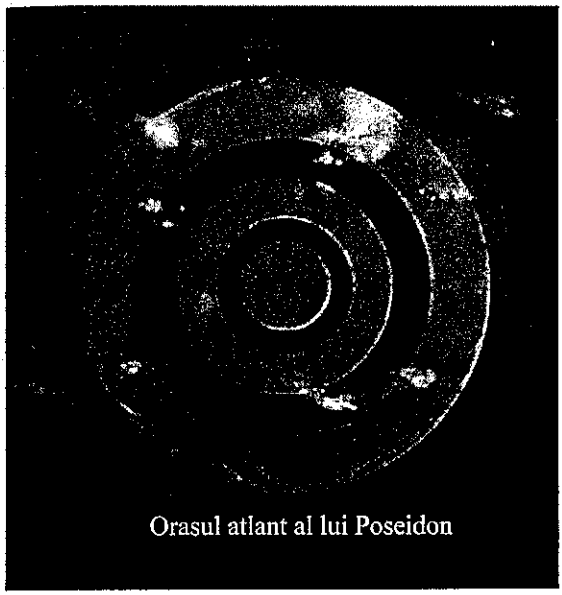

Orasul atlant al lui Poseidon

Cele trei inele

Nakkalii erau cei speciali, care vorbeau direct din Sursa Întregii Creaţii, aflată în inima fiecărei persoane. Există un loc, înăuntrul inimii fizice a fiecăruia, care este cel mai sacru spaţiu din Univers. Acest loc constituie sursa tuturor lucrurilor fizice şi nefizice din Univers, inclusiv a corpului uman. Pentru a fi cunoscut, acest lucru trebuie înţeles din interiorul inimii.

Spaţiul Sacru al Inimii este un centru pur feminin. El deţine imaginea uterului şi Sursa fundamentală a Întregii Creaţii. Noi considerăm că doar un bebeluş se poate naşte din uter – însă, atunci când uterul persoanei se conectează cu Spaţiul Sacru al Inimii, toate lucrurile sunt posibile. Chiar şi obiecte ca planetele şi stelele pot fi create şi se pot naşte din el.

Nakkalii i-au instruit pe oameni că Întreaga Creaţie a luat naştere din unirea opuşilor – masculin şi feminin, macrocosmos şi microcosmos. În timpul orgasmului din interiorul

uterului femeiesc, când acesta e direct conectat cu inima ei sacră şi visătoare, este momentul în care creaţia se manifestă.

Nakkalii erau exact ca mayaşii, în toate privinţele, doar că ei trăiau şi respirau din inima lor, fiind conectaţi cu inima Mamei Pământ, cu inima Tatălui Soare şi cu Inima Universului. În Atlantida, ei trăiau în camere speciale din interiorul piramidelor, în beznă totală. Ei străluceau în întuneric, de bioluminozitate şi pluteau la câţiva centimetri deasupra solului. Corpul lor uman rupsese legăturile cu forţa gravitaţională şi, în această stare de conştiinţă, ei au menţinut lumea în echilibru şi armonie.

Toate acestea au mers de minune, până când oamenii din Atlantida au întrebuinţat greşit sursele principale de energie, modificând în mod direct stabilitatea dintre dimensiunile a treia şi a patra ale Pământului. Însă, în cele din urmă, acest lucru a condus la un miracol al secolului al XXI-lea şi nu la un dezastru – aşa cum vei vedea.

Este limpede acum de ce mayaşii din zilele noastre – legaţi, prin ADN-ul lor, de trecutul străvechi al Atlantidei – sunt înrudiţi, prin ADN-ul lor, şi cu alte triburi provenite din Atlantida. Aceste triburi primare – şi e posibil să existe şi altele – sunt triburile Hopi din Arizona, Mamos Kogi, Mamos Arhuaco, Mamos Wiwa şi Mamos Kankuamo. Toate aceste cinci triburi sunt direct înrudite cu mayaşii – şi toate recunosc acest lucru. Cele patru triburi din munţii Sierra Nevada, din Columbia, sunt descendenţii nakkalilor.

Mai există un trib: tibetanii. Ei au părăsit Atlantida cu aproape 200 de ani înaintea scufundării ei în ocean, călătorind spre ceea ce este, în prezent, Tibetul. Şi ei descind din nakkali şi vor recunoaşteacest lucru.

În urmă cu 13.000 de ani, când s-a scufundat Atlantida – aşa cum tocmai am menţionat – din cauza deplasării polilor fizici, mayaşii au sărit în bărcile lor şi au vâslit spre Yucatan, nu departe de zona sud-vestică a Atlantidei. Nakkalii rămaşi

s-au deplasat cu bărcile în apropiere de zona în care se află acum Santa Marta, din Columbia. Toate aceste triburi își aduc aminte ce s-a întâmplat – nu doar la sfârșitul Atlantidei, acum 13.000 de ani, ci în urmă cu 26.000 de ani și chiar mai mult.

Glifa mayașă pentru numărul zero

Ceremoniile din 2007, din Guatemala, urmau să reprezinte primul moment de la scufundarea Atlantidei, în care toate aceste triburi se reuneau ca să desfășoare ceremonii. Potrivit Bunicului Eric, el urma să fie primul Hopi ce se întoarce în Guatemala, de când tribul a părăsit Guatemala, în urmă cu mii de ani, ca să se îndrepte spre nord, în zona Four Corners*. Urma să fie un moment istoric.

Ceremonia guatemaleză, după 13.000 de ani

Bărbați și femei din întreaga lume s-au reunit în Guatemala City, ca să participe la o ceremonie sacră și tainică, pentru trezirea Pământului. În grupul nostru au fost exact șasezeci de oameni, precum și personalul redus care s-a reunit, ca să o ajute pe Mama Pământ să treacă cu bine prin tranziția ei.

Când am ajuns la Lacul Attila – unul dintre cele mai sacre lacuri ale mayașilor – grupul nostru a fost întâmpinat de douăzeci și cinci de membri, din cei 440 de înțelepți. Ei au fost aleși să fie cei care încep să-și reamintească de cunoașterea lor.

* Zona Four Corners/Patru colțuri este o regiune din S.U.A, situată la nord-estul statului Arizona, la sud-estul statului Utah, sud-vestul statului Colorado și nord-vestul statului New Mexico, zone ce se întâlnesc în același punct. Deși teritoriul principal al Statelor Unite e format din aproape 50 de state învecinate, acesta e singurul punct comun a patru state americane. N.tr.

Lacul Attila şi vulcanul

Pe lângă folosirea minţii, mayaşii au şi alte căi prin care îşi reamintesc cunoaşterea străveche. Vom vorbi în curând despre ceremonia celor treisprezece cranii de cristal, ca să dezvălui o cale total diferită de recuperare a amintirilor străvechi.

Grupul internaţional s-a aşezat în semicerc, în jurul celor douăzeci şi cinci de înţelepţi mayaşi, în timp ce aceştia au început cu glifa mayaşă pentru numărul zero. Ei au început să descifreze această glifă, de parcă nu o mai văzuseră până atunci.

Plaja de la Lacul Attila

După aproape o oră şi jumătate, înţelepţii mayaşi au terminat de vorbit despre numărul zero.

Apoi, au continuat cu glifa pentru numărul unu. I-am urmărit în timp ce au vorbit despre numerele zero, unu şi doi. Am petrecut aproape jumătate de zi, asistând la acest eveniment, după care, rolul nostru s-a încheiat. Lumea i-a urmărit pe mayaşi cum începeau să îşi reînvie cunoaşterea. Profeţia era împlinită.

În dimineaţa următoare, Consiliul Mayaş al Înţelepţilor ne-a dus cu barca în partea îndepărtată a Lacului Attila, într-un loc sacru de ceremonie mayaşă. Ne aflam acolo, ca să ţinem o străveche ceremonie mayaşă a focului.

Călătoria cu barca până acolo a fost ceva de care, probabil, fiecare persoană îşi va aminti tot restul vieţii sale. Un vulcan impozant, aşezat chiar pe marginea lacului, m-a lăsat cu sentimentul prevestitor că urma să erupă, în orice clipă. Vreau să spun că din munte ieşea un fum negru. Nu e de mirare că mayaşii au ţinut o ceremonie a focului, acolo!

Am ajuns la o plajă retrasă, cu sunetul valurilor ce clipoceau la nesfârşit şi cerul albastru închis, ce forma firmamentul de deasupra noastră. Don Alejandro a aşezat grupul nostru într-un cerc şi, aproape în tăcere, după o oră de pregătire a fiecărei etape a ceremoniei focului, a creat cu grijă un aranjament geometric minunat, din pietre, plante, lumânări şi alte obiecte sacre. Totul era pregătit pentru ca focul să îi dea viaţă ceremoniei.

De obicei, persoanele indigene nu ne permit să le fotografiem, ca să nu mai vorbim de filmarea acestor acţiuni sacre. Dar, în acea zi, vălul a fost ridicat. Înţelepţii chiar ne-au lăsat să îi filmăm, în timp ce pregăteau imaginile geometrice, pe pământ. Ne-au vorbit despre semnificaţia fiecărei plante şi lumânări, în timp ce le aşezau în mănunchiul sacru. Potrivit lui Don Alejandro, această ceremonie nu mai avusese loc, de aproape 13.000 de ani.

Hopi, Mamos Kogi, Mamos Arhuaco şi membrii Consiliului Mayaş al Înţelepţilor din Guatemala, Don Alejandro şi

smeritul nostru grup internațional ne-am coborât capetele în rugăciune, pe când primele flăcări ale focului începeau să se înalțe spre cerul liber.

Cu toate că veneam din întreaga lume şi din multe tradiții şi culturi diferite, am intrat cu toții în inimile noastre şi ne-am înălțat în rugăciune, într-o singură voce şi într-o singură inimă. Ne-am rugat pentru Mama Pământ şi pentru copiii ei, ştiind că Pământul urma să intre într-o etapă foarte intensă de evoluție – mult asemănătoare naşterii unui copil. Fiecare dintre noi s-a rugat din inimă, pentru ca Mama Pământ să ajute lumea şi toate formele de viață de pe ea.

Această ceremonie dura trei ore şi, cam după o oră, în timp ce urmăream flăcările focului şi ascultam rugăciunile, bărbatul din tribul Arhuaco, ai cărui ochi erau închişi, şi-a îndreptat mâna către cer. Am privit cu toții în sus.

El ne arăta un vultur uriaş, ce plana deasupra ceremoniei noastre, cam la treizeci de metri în aer. Nu i se clintea nicio pană, părând să fie total nemişcat în aer. Vulturul a rămas imobil, mai bine de zece minute, apoi a plutit la câțiva metri în lateral şi a continuat să ne urmărească, în timp ce noi desfăşuram o ceremonie ce nu mai fusese ținută, de foarte mult timp.

Soția lui Don Alejandro, Elizabeth, ne-a tradus în engleză cuvintele lui, în timp ce acesta vorbea: uneori, el vorbeşte despre lucruri pe care doar cei prezenți le pot şti. Unul dintre acele lucruri e ceremonia în sine. El a descris foarte în amănunt ceremonia, dar voi păstra tăcerea în privința acestei părți. Te vom lăsa însă să îl auzi vorbind pe Don Alejandro, oricând putem.

Don Alejandro a început să vorbească

În numele inimii cerurilor, a inimii Pământului, a inimii aerului, a inimii apei, în această zi de azi, această zi e treisprezece-trei în Calendarul Mayaş, însemnând că este ziua autorității. Această ceremonie este pentru fiecare şi pentru noi toți, prezenți aici. Fiecare dintre voi a venit cu o grijă sau cu o

dorință, cu o cerere. Fiecare dintre noi are propriile nevoi. Iar aceste nevoi sunt cele care ne fac să ne reunim și să venim să împărtășim cu cultura mayașă, aici.

În acest moment, Don Alejandro a început să facă groapa pentru focul ceremonial mayaș. Spre terminarea confecționării mănunchiului sacru, a început să explice semnificația a patru dintre desenele geometrice.

Cele patru glife din fiecare careu îi simbolizează pe cei patru profeți sau învățători care au venit din constelația stelelor, care sunt cei care au adus această tradiție și, totodată, cei care ne-au învățat cum să facem această ceremonie. Ei au trăit aici sute de ani și s-au întors în constelația stelelor. Dar, în acea perioadă, perioada în care au trăit aici, ne-au lăsat, printre alte lucruri, o mare profeție, iar profeția unică, care e fondată pe aceea, e că noi toți suntem aici împreună.

Strămoșii stelari ne-au spus: „*Copii, nu ne uitați, păstrați-ne vii în amintirile voastre. V-am dat învățături bune și un mod sănătos de gândire. Predați-le copiilor voștri și copiilor copiilor voștri.*" Și până acum, știți, ele sunt foarte vii printre noi.

Nu le veți găsi în nicio carte. Ele sunt transmise prin viu grai. Și acesta e marele mister despre mayași, pentru că acestea au fost transmise pe cale orală, din gură în gură, de la strămoșii noștri.

Apoi, când a avut loc prima ceremonie, când înțelepții din constelația stelelor erau aici, pe când ei așteptau Soarele și se pregăteau să facă prima ceremonie, Palenque, unul dintre profeți, asta e ceea ce a adunat el, ca să ne ofere, în semn de mulțumire. Fiecare dintre ei a adunat sevă din copaci.

Al doilea profet a adus seva din scoarța de palmier. Ei o foloseau ca să aducă omagii pentru clipa când vedeau Soarele pentru prima dată și pentru că puteau vedea frumusețea zilei. Iar apoi ei aduceau omagii și cu alt tip de sevă, extras din ramuri verzi de coca. Aceasta e – și provine și ea din copaci.

Acum 500 de ani, când a venit invazia, ca să încerce să ne amăgească, au început să o folosească în Biserica Catolică.

Toate acestea ne-au fost predate de către cei patru profeți, care au venit din constelația stelelor. La vremea când au făcut prima ceremonie, înainte ca Soarele să apară pe fața Pământului, au mers la un munte care se numește [nu vom divulga numele]. Ei au început să facă ceremonia și se rugau, căci doreau să vadă frumusețea zilei.

Și, dintr-odată, a apărut o lumină ce venea de deasupra, care a luminat toată zona în care se aflau. Apoi, când lumina a coborât, în ea a apărut un personaj. Era un personaj plin de lumină. Înțelepții erau așezați exact ca noi [în cerc]. Iar acest personaj le-a vorbit și a spus: „Copiii mei, vă mulțumesc că faceți asta pentru mine. Învățați-i pe copiii voștri și pe copiii copiilor voștri, despre ea. Aici veți găsi sănătate și fericire."

Ei au fost uimiți și ascultau cu atenție, iar acest personaj era îmbrăcat cu o tunică albă și avea o barbă albă și lungă. Iar unul dintre ei a întrebat: „Bunicule, dar cine ești tu?" Iar el le-a răspuns: „Sunt inima cerurilor. Sunt inima Pământului. Sunt inima aerului. Sunt inima apei."

Și a continuat să se roage: „Pământul e al vostru. Populați-l. Acoperiți-l." Și a dispărut din nou în ceruri. Aceea a fost clipa în care ceremonia noastră a fost primită de Creatorul nostru, care era prezentat în întruchiparea perfectă. Ea a fost făcută înainte ca Soarele să apară pe fața Pământului. Așadar, tot ceea ce am pus aici – așa cum au făcut ei în acele zile, în acea zi – a fost o ofrandă adusă Creatorului nostru. Și rețineți că el a spus două lucruri: „Aici veți găsi sănătate și fericire."

Așa că, în ziua de azi aducem și noi această ofrandă, căci îmi doresc ca toți să o faceți din inima voastră, pentru că asta nu a fost învățată din nicio carte. Nu a fost predată de nicio persoană particulară – de absolut niciuna. Creatorul e cel ce s-a coborât și a spus: „Vă mulțumesc, copiii mei, pentru că faceți asta pentru mine." Astfel că noi facem ceremonia, astăzi.

Pentru noi, aceasta e partea cea mai sacră, căci acesta e spiritul culturii noastre. Și acela a fost momentul în care ei au

spus: asta e ceea ce vă spun: „Creatorul nostru e cu noi." Ei au spus: „Nu îl vedem, dar el este aici, cu noi." Și asta e ceea ce spun, haideți să o facem, cu inimile deschise. Și mai spun un singur lucru, vă mulțumesc pentru că sunteți aici, cu noi. Și să sperăm că, în zilele în care suntem împreună și în zilele în care călătoriți aici, Creatorul să fie mereu cu voi și că toate cererile voastre se vor împlini."

Drunvalo continuă

Rugăciunile, cântecele, psalmodierea, dansul, focul, fumul se ridică spre cer, unde sperăm că intențiile vor fi auzite de Mama și Tatăl nostru – inimile noastre erau larg deschise. Toată această experiență a fost extraordinară.

Pe măsură ce ne urcam în bărci, ca să ne întoarcem pe celălalt mal al lacului, am urmărit cu privirea grupul nostru neobișnuit, ce mergea pe jos, pe dig. Musulmani, evrei, budiști, creștini, taoiști, shinto, hinduși și mulți alții. Și, amestecați printre ei, erau oameni din neamurile străvechi, din Atlantida și ținutul Lotusului.

Don Alejandro și înțelepții mayași căutau ceva – știam asta, în inima mea. Și, oricare era acel lucru, trebuie să îl fi găsit în timpul acestei ceremonii, căci ne-au rugat să mai facem o ceremonie, într-un loc aflat la mare distanță de Lacul Attila. E vorba despre Tikal, locul unui templu străvechi din Guatemala, care reprezenta chakra coroanei din corpul uman, poarta de acces spre conștiința superioară.

Capitolul patru

Ceremonia de la Tikal

Tikal este o lume măreaţă de temple primare, care a fost odinioară înconjurată de un oraş mare, ce se întindea pe zeci de kilometri, în toate direcţiile. La un moment dat, probabil că acest oraş a adăpostit sute de mii de mayaşi. Îmi amintesc că am examinat o descriere artistică a oraşului, care aproxima imaginea pe care ar fi putut-o avea, în perioada lui de apogeu. Arăta ca un oraş din viitorul îndepărtat şi nu din trecut.

Mayaşii spun că, înainte de a se stabili în Atlantida, trăiau în stele. Descoperirea străvechiului Tikal, în anii 1980, a dezvăluit o metropolă de o forţă şi de o frumuseţe strălucitoare. Dacă le-ai putea vedea oraşul, aşa cum era cu mult timp în urmă, chiar ai putea crede că făuritorii lui îşi aveau, într-adevăr, obârşia în stele.

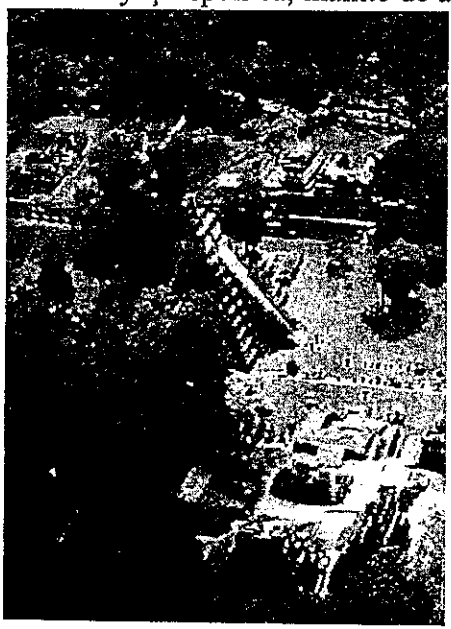

Imaginea Tikal-ului

M-am alăturat lui Don Alejandro, înţelepţi-

lor mayaşi şi reprezentanţilor religiilor şi triburilor de pe întreaga planetă, pentru o altă ceremonie de importanţă istorică, la Tikal. I-am urmat pe Don Alejandro şi pe înţelepţii mayaşi, în timp ce au urcat rapid într-un loc situat la înălţime, în care evident că înainte fuseseră desfăşurate ceremonii, de nenumărate ori. Ca şi înainte, a durat peste o oră doar ca să creăm altarul fundamental de ceremonie, chiar înainte ca focul să fie aprins.

La început, a părut a fi o repetare a primei ceremonii. Treptat, atmosfera a început însă să se schimbe. Între aceşti copaci falnici şi frumoşi, cu rădăcini uriaşe şi încâlcite, eram ocrotiţi, iar de fiecare dată când Don Alejandro îşi ridica braţele către cer, vântul sufla prin copaci şi în jurul nostru. Era foarte impresionant. După ce a făcut acest gest de vreo zece ori, am început să ne aşteptăm la asta: când îşi ridica braţele, noi aşteptam ca vântul să sufle.

Apoi, lumina a început să se schimbe. Raze incredibile de lumină răzbeau printre ramurile copacilor, dându-ne senzaţia că ne aflam într-o străveche catedrală europeană. Turiştii care mişunau prin zonă se simţeau atât de fascinaţi, încât nu se mai înduplecau să plece. Din nou, Elizabeth, soţia lui Don Alejandro, a început să ne traducă cuvintele lui.

Atunci când ne reunim în consiliu, ne aşezăm întotdeauna în formă de cerc. Cu acest cerc, iar lungimea lui e de aproape 5.200 de ani, putem vorbi despre întreaga istorie a timpului.

Atunci când noi începem numărătoarea, numărăm de la unu la douăzeci. Iar acel douăzeci vine de la cele cinci degete ale mâinii sau cele zece degete de la mâini şi cele zece degete de la picioare. S-ar spune, deci, că douăzeci este egal cu o persoană, iar asta simbolizează numărul zero. Prin urmare, zero este un simbol al lui douăzeci.

Veniţi aici, dar nu veniţi aici ca să aflaţi despre faptul de a fi separaţi între voi sau despre rasism. Nu, venim aici ca să învăţăm mai multe despre ce înseamnă fraternitatea. Şi vă transmitem acest mesaj, e un mesaj de la strămoşii noştri, care

pur şi simplu vorbeşte despre – sau vă înştiinţează – cum sunt vremurile în acest moment.

Şi cu ajutorul focului sacru, căci chiar acolo e spiritul culturii noastre. Şi asta e ceea ce vine să vă hrănească, la fiecare dintre noi. Dar nu e amuzament. Este pentru ca voi să primiţi, în mintea şi în sufletul vostru, un strop de înţelepciune.

Aceasta este, aşadar, lumea cu care ne aliniem acum. Pentru că a venit vremea în care trebuie să vorbim despre aceste mesaje. În prezent, există mesageri care călătoresc în toate colţurile lumii. Mesagerii sunt îngrijoraţi şi sunt pretutindeni – unii vin din nord, alţii vin din sud, ei vin din Europa şi de pe toate continentele. Toţi călătoresc, transmiţând aceste mesaje. Şi noi, toţi, vorbim despre acelaşi lucru – că suntem fraţi şi surori. Albi şi negri. Indigeni sau neindigeni. Mayaşi şi nemayaşi. Suntem cu toţii fraţi şi surori. Iar fratele meu animal, arborii mei mai vârstnici, naţia mea de piatră, toate sunt hrănite de Bunicul Soare. Iar noi călătorim, ne mişcăm, potrivit mişcării Bunicii Lună. Şi toate stelele din ceruri au contact cu noi – toate planetele şi toate galaxiile. Toate animalele – cele care trăiesc în jungle, cele care trăiesc sub pământ, cele care trăiesc în apă – şi ele sunt fraţi.

Iar în această perioadă în care călătorim împreună, în acest pelerinaj, haideţi să ne iubim unii pe alţii, ca fraţi şi surori. Trăim sub acest cer de umbre şi lumină şi, referitor la Mama Pământ, ea este mama noastră. Iată deci că acestea au fost spuse, acum, fraţii şi surorile mele. Vă mulţumesc.

Exista o frumuseţe înduioşătoare în această ceremonie, dar simţeam că Don Alejandro şi înţelepţii încă mai urmăreau şi aşteptau ceva. O simţeam în inima mea, dar nu puteam spune ce era. Simţeam că ei se uitau după semne – ca vulturul despre care am vorbit înainte – care puteau veni doar de la Mama Pământ. Indiferent care au fost semnele, trebuie să fi apărut, căci am fost rugaţi să mergem mai departe.

Înţelepţii mayaşi ne-au dus la temple mayaşe necunoscute, de care nu auziserăm niciodată. Nici măcar nu văzuserăm vreo poză de-a lor, dar, din clipa în care le-am văzut, nu am putut pricepe de ce lumea nu aflase de ele. Erau minunate. Menţineau o putere intensă, în interiorul Pământului. Dar nu am făcut ceremonii, ca să luăm contact cu ele. Don Alejandro voia ca noi doar să le simţim – sau poate ca energia acestor temple să ne simtă.

Punctul de vedere egiptean

Vreau să dau o explicaţie cu privire la această ceremonie de la Tikal, nu din punctul de vedere mayaş, ci din cel al egiptenilor antici. În ultimele două zile din călătoria noastră, am discutat despre asta cu câţiva oameni din grupul nostru, iar unii dintre ei m-au întrebat dacă o voi transmite tuturor, astfel încât să înţelegem cu toţii.

Participarea mea la aceste ceremonii provine din faptul că am venit de dincolo de stele, dintr-o lume fără stele şi planete, prin Conştiinţa Melchizedek. În starea ei originală, această conştiinţă este lipsită de formă – este unul dintre numeroasele aspecte ale conştiinţei Unice. Ea a venit aici, în acest moment anume, din cauza transformării de amploare ce urmează să aibă loc în Universul nostru. Asta e ceea ce fac Melchizedecii. Întotdeauna suntem implicaţi, atunci când au loc schimbări dimensionale, ce depăşesc capacitatea oamenilor implicaţi, de a găsi o rezolvare.

Am venit printr-un loc numit Nebuloasa Crabului – aflată în spatele stelei din mijlocul Centurii lui Orion – şi, de acolo, am călătorit spre Pleiade. Am luat un trup pleiadian şi am trăit acolo timp de aproape cincisprezece ani tereştri, ca să mă pregătesc pentru venirea pe Pământ. De acolo, am mers pe steaua Sirius – în mod exact, Sirius B, a treia planetă din ea – unde am petrecut o perioadă mult mai scurtă. După aceea, am mers pe

planeta Venus, pentru o vizită scurtă, apoi am venit pe Pământ. Am sosit pe Pământ în 1840, în dimensiunea a patra.

Aici sunt doar un bebeluş; viaţa mea actuală e a doua mea viaţă pe Pământ de până acum, în timp ce majoritatea dintre voi sunteţi pe Pământ de mii de ani. Atunci când am venit pe Pământ, am fost instruit să mă întâlnesc cu Maeştrii Înălţaţi – dar în dimensiunea a patra, nu era niciunul. Am urcat în dimensiunea a cincea, apoi în a şasea, unde i-am găsit pe toţi, în afară de trei, care erau în dimensiunea a şaptea.

Am fost întâmpinat de către egiptenii antici, care m-au prezentat celorlalţi Maeştri Înălţaţi, din dimensiunea a şasea. Unul dintre ei era Thoth, scribul care a scris cronicile lumii egiptene antice. Thoth a trăit pe Pământ timp de 52.000 de ani, iar în prezent el încă e aici. La fel ca Saint Germaine, care trăieşte cu Maeştrii Înălţaţi în dimensiunea a şasea, Thoth îşi recreează adeseori corpul şi se întoarce în dimensiunea a treia, ca să ne ajute într-un stil uman. Asemenea lui Saint Germain, Thoth se deplasează încoace şi încolo, între lumea noastră şi lumea lor.

La scurt timp după ce am intrat în corpul meu actual, în 1972, Thoth şi cu mine ne-am întâlnit şi am început o lungă pregătire spirituală, care a durat doisprezece ani sau mai mult. La un moment dat, pe când încheiam acea pregătire, ghizii mei angelici mi-au spus că trebuie să las influenţa egipteană şi să merg în Yucatan, deoarece mayaşii deţin informaţii ce erau importante pentru lume, în timp ce facem această transformare. Egiptenii deţineau doar o parte din cunoaştere, iar mayaşii deţineau cealaltă parte.

Sunt şi alte câteva triburi care sunt implicate în asta – de la amerindienii din Statele Unite şi Canada, până departe în sud, la incaşii din Peru şi tribul Waitaha, din Noua Zeelandă.

Există trei zone pe Pământ, care deţin energiile primare ale Reţelei Conştiinţei Unimii; cu alte cuvinte, această reţea are un aspect masculin, feminin şi copil (pozitiv, negativ şi ne-

utru). Aspectul masculin s-a manifestat în Egipt, întrucât a urcat de-a lungul Nilului, fiind în totalitate dispus în linii drepte. Aspectul neutru sau copil s-a aflat în Tibet, întrucât piramidele erau construite din cristale ce creau structuri invizibile. Dar aspectul feminin a fost etalat în America de Nord şi de Sud, fiind dispus în formă de spirale; şi, potrivit egiptenilor, centrul acestei reţele feminine se afla în Uxmal, în Mexic.

Motivul pentru care am mers în Mexic şi în Tikal, Guatemala a fost ca să echilibrăm partea feminină a Reţelei Conştiinţei Unimii, care deţine noul tipar de conştiinţă al omenirii. Lumea a ajuns să fie atât de masculină, încât Reţeaua nu mai funcţiona corect – şi, dacă nu e introdus aspectul feminin, care să aducă echilibru, întreaga reţea ar înceta să funcţioneze. Altfel spus, nu am fi capabili să ne Înălţăm.

În Uxmal – un important oraş mayaş antic, din Yucatan – a existat un loc micuţ, de mărimea atomului, în care, din Pământ, a început să iasă o spirală. Acea spirală era conectată cu centrul Pământului şi, din Uxmal, ea s-a rotit şi s-a extins, îndreptându-se spre Labna, iar de aici spre Kabal. Din Kabal, spirala a continuat să se lărgească, îndreptându-se spre Chichen Itza; s-a lărgit şi mai mult, îndreptându-se spre Talum. Din Talum, spirala a mers mai departe, spre Belize şi apoi spre Kahunlich; de aici, s-a rotit către Palenque, până ce a ajuns la Tikal, în Guatemala.

Zonele pe care spirala le-a vizitat sunt echivalentul chakrelor umane. Uxmal era chakra rădăcină, Labra era chakra sexuală, Kabal era chakra voinţei, Chichen Itza era inima, Talum era chakra gâtului, Kahunlich era al treilea ochi, iar Palenque era glanda pineală din centrul capului, conectată cu coroana.

Din chakra coroană, exista o legătură cu a treisprezecea chakră, aflată la o lungime de palmă deasupra capului. Aceasta a fost reprezentată de Tikal, din Guatemala. Această chakră a însemnat finalizarea setului de chakre care trec prin corp, dar

era şi începutul unui alt set de chakre, pe care îl vom folosi după ce ne Înălţăm. Din punctul de vedere egiptean, Tikal a fost unul dintre cele mai importante locuri din lume.

Tikal este legat de un alt ansamblu de opt temple sau piramide, care se învârt în direcţie opusă, în sens invers acelor de ceasornic, în raport cu Mexic. Apoi există un alt ansamblu, mai în jos, pe măsură ce mergi în Honduras, El Salvador şi Nicaragua. Energia continuă să se mişte, cu spirale şi temple care continuă să se deplaseze în direcţii opuse, de fiecare dată când încheie o octavă. În final, spirala intră în Peru, unde schimbă energia şi ajunge la un templu numit Chaven. Acesta a fost centrul spiritual al străvechiului imperiu incaş. Apoi, la Lacul Titicaca, între Insula Soarelui şi Insula Lunii, în Bolivia, în adâncul lacului, energia face o întoarcere de nouăzeci de grade, începând să se deplaseze în afară, în Oceanul Pacific, terminându-şi traseul pe o insulă numită Moorea.

Exact aceeaşi energie – ce s-a deplasat din Uxmal, Mexic, spre sud, în Guatemala şi Peru, ajungând, în final, în Moorea – se deplasează şi la nord de Uxmal, într-un semicerc uriaş, în Statele Unite, apoi în Hawai, încheindu-şi traseul în Moorea. Ambele trasee energetice – din nord şi din sud – îşi au originea în Uxmal şi amândouă se întâlnesc pe mica insulă Moorea, ce reprezintă Polul Sud al axei Reţelei Conştiinţei Unimii. Repet, aceste date reprezintă punctul de vedere al egiptenilor.

Thoth m-a trimis în Mexic şi Guatemala, în 1985, ca să amplasez nişte cristale foarte speciale, în câteva locuri sacre. Ele trebuiau să fie aşezate în locaţii foarte exacte – nu puteau fi puse oriunde.

Cristalele erau conectate cu templul lor şi cu Pământul. Am amplasat cele opt cristale în ceea ce acum se numeşte Templul Patru, din Tikal. În 1985, această zonă era aproape în întregime acoperită de vegetaţie şi rădăcini uriaşe. Nu ai fi

ştiut vreodată că acolo era un templu. Doar partea superioară a templului era descoperită.

Călăuzirea mea interioară mi-a spus unde se afla punctul sacru, aşa că am pus cristalele acolo. Aceste cristale conţineau intenţii, iar intenţiile erau pentru ca reţeaua din jurul lumii să fie echilibrată şi să prindă viaţă. În cristale a mai fost introdusă intenţia ca mayaşii să îşi reamintească cunoaşterea şi înţelepciunea străveche. Am primit sfaturi de a introduce această intenţie, din partea egiptenilor.

În 2002, Consiliul Mayaş al Înţelepţilor din Itza m-a invitat să vin cu un alt grup, în Yucatan, Mexic, ca să participăm la o serie de ceremonii legate de câmpurile energetice ale unui mare număr de alte triburi din America de Nord, Centrală şi de Sud. Aminteşte-ţi că Şarpele de Lumină – energia kundalini a Pământului – abia se mutase din Tibet, în Chile, America de Sud şi că trebuiau încheiate ceremonii. În vara anului 2003, acest lucru a devenit o realitate.

Hunbatz conducea acest întreg ansamblu de oameni şi i-a dat instrucţiuni grupului nostru să meargă în fiecare dintre aceste locuri – Uxmal, Labna, Kabal, Chichen Itza, Talum, Kahunlich şi Palenque – pentru a duce la bun sfârşit ciclul a ceea ce făcusem în 1986. Fusesem înainte la toate aceste temple, dar era necesar să mai facem ceremonii, cu energia multor altor triburi. Şi, de bună seamă, era vorba despre sincronizare.

Când grupul nostru de şasezeci de persoane a ajuns în Mexic şi ne-am reunit cu Consiliul Itza, în Chichen Itza, un număr de peste 80.000 de oameni ne-a urmărit, în timp ce am desfăşurat ceremonii. Iar să vezi, pe lângă mayaşi, peste 250 de triburi, făcând împreună ceremonii, a produs imagini pe care le voi păstra tot restul vieţii mele. Câtă putere!

Grupul nostru se afla la exteriorul acestui cerc interior de înţelepţi indigeni, din ceremonie, întrucât alcătuiam un cerc larg, în jurul marginii exterioare. Era un cerc în interiorul unui

cerc, la fel cum se mişcă Numărătoarea Lungă mayaşă, în cadrul Precesiunii Echinocţiilor. La sfârşitul acestei ceremonii, ne-am reunit cu toţii, venind din direcţii diferite, la momentul perfect, exact cum se va întâmpla pe 21 şi 22 decembrie 2012.

Am dus la bun sfârşit ceremoniile din Mexic, dar ultimpul templu, cel din Tikal, impunea o călătorie în Guatemala, iar mayaşii nu au lăsat timp pentru ea. Îmi lipsea un templu ca să îmi închei rolul cu privire la ceremonii – iar pentru lume, acest lucru era esenţial. Cumva, a trebuit să mă împac cu acest lucru.

Excavaţia de la Tikal nu se încheiase şi, de atunci, Reţeaua Conştiinţei Unimii de deasupra Pământului era pe punctul de a se naşte. A mai rămas un mic detaliu, pentru ca ea să fie finalizată – iar acel detaliu nu se putea concretiza, până când această ceremonie din Tikal nu avea loc, ceremonie care o întregeşte pe cea de la Templul Patru, ce trebuia să fie încheiată cu mult timp în urmă. Iar apoi, totul era gata. Dintr-o perspectivă egipteană, această ceremonie era foarte importantă. Egiptenii sunt de părere că, fără ea, întreaga viaţă de pe Pământ va fi extrem de compromisă. Din perspectiva Conştiinţei Melchizedek, şi noi considerăm că aceste ceremonii sunt cruciale, însă doar mayaşii le pot face – nimeni altcineva, chiar dacă alţii ar putea lucra cu ei. De asemenea, la fel ca Don Alejandro, suntem de acord că la ceremonii trebuia să participe un grup internaţional de oameni, de pe toate continentele, întrucât acestea sunt ceremonii pentru lume – nu doar pentru mayaşi. Încheierea acestei ceremonii mayaşe de la Tikal permite finalizarea Reţelei Conştiinţei Unimii în jurul lumii. Poţi înţelege, deci, de ce este esenţială această ceremonie de la Tikal.

Nici nu pot spune, cât de plină de recunoştinţă îmi este inima, faţă de Don Alejandro. Sunt foarte recunoscător.

Iar asta mă conduce la Consiliul Mayaş al Înţelepţilor din Itza şi la convingerea lor că nu ar trebui să sărbătorim pe 21 decembrie 2012. Ei sunt de părere că ar trebui să facem

doar ceremonii care să ducă la bun sfârșit planul Universului – ceea ce este absolut necesar.

(22-12-2012) = 2222

Pe 22 decembrie 2012, va începe noul ciclu feminin, de creare a lumii. Această zi nu reprezintă doar ceremonia nașterii și bucuriei, dar este ziua în care absolut fiecare persoană de pe Pământ, binele și răul, vor începe un nou ciclu – 2222. Iar acest nou ciclu de 12.812,5 ani (sau numărul de rotații ale Pământului, în jurul Soarelui) va începe în acea zi, cu un ciclu mai scurt de vindecare. Trebuie să ne refacem, de pe urma încheierii ciclului trecut.

Să știi că nu a fost ușor de ajuns la un rezultat pozitiv al ciclului anterior – dar am reușit, și suntem aici și acum, în unul dintre cele mai importante momente din istoria Pământului – un moment în care poate avea loc o schimbare extraordinară.

Va fi începutul timpului – de obicei, în câțiva ani – când femeile din lume se vor reuni în inimile lor și vor conduce. Nu va conta din ce țară sunt, ce culoare are pielea lor, ce religie sau credință spirituală urmează – ele vor deveni Una. Iar acest lucru va cuprinde întreaga lor familie. Și acest lucru va cuprinde întregul Pământ.

Mereu a fost așa – bărbații conduc jumătate de ciclu din Precesiunea Echinocțiilor, așa cum s-a întâmplat în ultimii 12.812,5 ani, apoi conduc femeile. În 12.812,5 ani, femeile vor deveni complicate și denaturate – exact cum sunt bărbații acum – iar bărbații vor prelua din nou conducerea și, plini de elan tineresc, vor conduce iarăși lumea.

Ciclul nu se încheie niciodată, dar se schimbă continuu. El nu se mișcă chiar sub formă de cerc, căci Pământul se deplasează prin spațiul cosmic, iar acest lucru transformă cercul în spirală. Chiar dacă legile sunt aceleași, acest lucru are în vedere evoluția. Astfel menține Natura, echilibrul vieții.

Capitolul cinci

Ceremoniile de la Peştera Candelaria

După şaptesprezece ani de ceremonii, toate componentele sacre erau finalizate şi, în ceea ce priveşte Consiliul din Guatemala, semnele sacre din partea Mamei Pământ fuseseră primite, pentru a le permite să continue mai intens, cu grupul nostru internaţional. Acum era posibil ceva ce nu a putut avea loc înainte.

Exact după ce am încheiat a doua ceremonie mayaşă sacră, în Tikal, Guatemala, Don Alejandro şi-a ridicat braţele, spunând: „Bun, acum vom merge în inima ţinutului mayaşilor." Nu ştiam ce însemna asta. Am pornit la drum, într-unul dintre acele uriaşe autobuze aurii pentru turişti. El se strecura pe autostrăzi, trecând prin frumoasele jungle din Guatemala, dar nu ştiam încotro mergea. Am mers ore în şir către acest loc necunoscut şi, într-un târziu, am adormit. Îmi amintesc de ritmul roţilor care pălmuiau şoseaua – şi gata, am început să visez.

Brusc, fără să ne prevină, Don Alejandro a cerut ca autobuzul să tragă pe marginea drumului. M-am trezit şi am privit afară. Am văzut un peisaj ce putea fi din orice loc din Guatemala. Câmpuri cu iarbă de ambele părţi, împrejmuite de garduri din sârmă ghimpată ruginită – niciun templu, nimic. Am coborât toţi din autobuz, preumblându-ne prin jur, ca nişte furnici, neştiind ce să facem sau încotro să mergem.

Într-un târziu, Don Alejandro şi înţelepţii au trecut de partea cealaltă a drumului, unde era o breşă în gard, ce ducea la un culoar îngust, printre două terenuri mai mari. În mijloc,

era un spațiu mic, de vreo nouă metri. Dacă treceai pe lângă el cu mașina, nu l-ai fi văzut.

I-am urmat pe înțelepții mayași, în acest culoar îngust și acoperit cu iarbă, mergând aproape un kilometru și jumătate. Peisajul a devenit mai stâncos, fiind evident că ne apropiam de niște munți de altitudine mică. Copacii au început să apară și să devină deși, pe măsură ce jungla își făcea simțită prezența.

Înțelepții au cotit brusc la stânga, intrând într-o altă zonă împrejmuită, care a devenit imediat o adevărată junglă. Cerul albastru a început să dispară, în favoarea arborilor. Energia s-a schimbat – dintr-una obișnuită, într-un sentiment de mare claritate spirituală. Am devenit emoționați cu toții, de sentimentul a ceva ce urma să se întâmple. Mama Pământ era de jur împrejurul nostru, privindu-ne drept în ochi.

De îndată ce am simțit-o pe Mamă, jungla a început să se schimbe, într-un fel care, la început, a părut cam ciudat. Unele plante arătau de parcă ar fi fost îngrijite de mâinile oamenilor! Curând, ne-a devenit limpede că ne apropiam de civilizație. Era prea frumos. Dar cum era posibil acest lucru, dacă noi ne afundam și mai mult în junglă?

Păsări viu colorate zburau de colo-colo, în timp ce priveam uimiți vegetația luxuriantă din jurul nostru. Pietre pe care să pășim, se iveau exact când aveam nevoie. Totul a devenit jilav, verde și iubit cu grijă. Și, iat-o.

Mayașii amenajaseră un loc mic, pentru ca oamenii să se pregătească să intre în peșteri. Era foarte frumos. Arăta ca o floare care crește din junglă, ca ceva plin de viață. În același timp, îndeplinea funcția de poartă, ca să nu îi lase să intre pe cei care nu trebuiau să fie acolo. Bloca complet poteca.

Am întâlnit o clădire construită de mayași, pentru a proteja ceva în care urma să ni se permită să intrăm. Acestea erau peșterile din care, cu mult timp înaintea Atlantidei, mayașii au apărut în această lume. Pentru amerindieni, ele se numesc

„see-papoo" şi constituie cel mai sfânt loc al lor. Pentru mayaşi, ele sunt locul naşterii naţiunii mayaşe pe Pământ. Astăzi, ele poartă numele de Peşterile Candelaria.

Înţelepţii ne-au condus în partea din spate a acestui loc fascinant, ca să ne odihnim şi să mâncăm. Urma să stăm în peşteri câteva ore. Am simţit că devin foarte tăcut în interior. Oamenii discutau între ei şi am realizat că urma să ni se dea de mâncare. Dar nu îmi era deloc foame. Curiozitatea de a descoperi ce anume se întindea de cealaltă parte a acestui restaurant secret, în aer liber, era aproape insuportabilă.

Înţelepţii ne-au adunat în această minunată construcţie, cu jungla tropicală care ne atingea inima şi trupul, şi pentru alte motive. Erau acolo mayaşi de odinioară, iar ei simţeau cine eram noi, în inimile noastre. Se părea că şi jungla ne cerceta înăuntrul nostru, ca să vadă cine suntem. Cu ospitalitatea lor fermecătoare, înţelepţii mayaşi ne-au oferit o masă tradiţională, căci ne aştepta o călătorie lungă. Noi nu ştiam asta, dar înţelepţii ştiau. După masa de prânz, pornind în şir indian, am început să urcăm o pantă lină, apropiindu-ne de muntele din faţa noastră. Am devenit şi mai liniştit în interior şi am început să psalmodiez, în timp ce mă apropiam tot mai mult de ceva de care nu aveam cunoştinţă, dar pe care inima mea îl putea simţi.

Iar apoi s-a întâmplat: în versantul muntelui, a început să devină vizibilă o mică gaură. Oamenii au pornit să vorbească mai tare. Puteam vedea că, sub o brână mică, era o deschizătură – probabil suficient de mare, pentru ca doi-trei oameni să intre odată.

A durat ceva timp, dar, într-un final, toţi eram în interiorul muntelui, într-un tunel lung şi relativ îngust, lat de vreo doi metri. Eram cu totul înăuntrul Mamei Pământ.

După ce am mers câteva minute prin bezna totală din tunel, doar la lumina lanternelor, Don Alejandro ne-a adunat

pe toți, ca să ne explice câteva dintre aspectele de bază, legate de venirea în această peșteră.

Ne-a spus că, pentru națiunea mayașă, peștera este absolut sacră. Ea continua să se adâncească în Pământ, pe o distanță de douăzeci și opt de kilomtri, dar noi urma să parcurgem doar câțiva kilometri din ea. Ne-a îndemnat să fim foarte atenți, căci interiorul ei devenea mai umed și mai alunecos. Acest lucru era deja evident, dar nu știam că în fața noastră era un râușor.

Am mers un pic mai departe când, în fața noastră, a apărut ceva pe care nu l-am anticipat deloc. Tunelul îngust se termina într-un T și, de la aproape nouă metri deasupra podelei acestei noi peșteri, am putut vedea o altă deschizătură uriașă, în fața noastră. Vreau să spun că era de mărimea a două terenuri de fotbal și înaltă de vreo 22-27 metri. O bucată din tavan se prăbușise cu mult timp în urmă, iar o rază subțire de lumină venea să reverse lumină în întuneric, inundând această peșteră uriașă, cu o lumină angelică, ce te făcea să te oprești și să-ți simți inima deschisă. Nu aveai încotro; era o reacție instinctivă.

Apoi, corpul meu a revenit la realitatea faptului că se afla la marginea unui perete de stâncă, în beznă totală. Am respirat profund, am coborât pe o brână cioplită de demult, cu mâna, spre podeaua acestei noi peșteri și am cotit la stânga.

În clipa în care am atins pământul, am simțit cum îmi trece un mic fior prin corp, căci știam că mă aflam pe teren sigur. Ne-am continuat drumul, de-a lungul unui pârâiaș ce șerpuia dintr-o parte în alta a peșterii. Am mers într-una prin apă pură, imaculată. Pe măsură ce ne-am îndepărtat de coloana de lumină, a trebuit să ne folosim mai tot timpul lanternele, ca să nu cădem sub stâncile ascunse sau în afara pereților de stâncă, în întuneric. Cei mai mulți dintre noi au continuat să vorbească, doar pentru că voiau să se asigure că cineva era acolo. Dacă îți stingeai lanterna, era beznă deplină; nu puteai vedea peretele din fața ta.

Intrarea în Peşteri

După o călătorie foarte lungă – şi oarecum primejdioasă, în Mama Pământ – am ajuns într-un alt loc, în care tavanul se desprinsese din acoperişul peşterii, lăsând să se vadă în interior, o altă rază de Soare. Nu era multă lumină, dar ne dădea, totuşi, posibilitatea să vedem. Don Alejandro ne-a oprit şi a spus că, în acel loc, trebuia să facem o altă ceremonie.

Din nou, a fost aleasă o ceremonie a focului, dar ea a fost total diferită de celelalte două, pe care le-am făcut la Lacul Attila şi la Tikal. Dintre toate, aceasta a fost cea mai frumoasă ceremonie. Focul însuşi avea forma unui cerc exterior. Câţiva dintre noi au început să cânte la fluier şi tobe melodioase, iar muzica şi psalmodierea pur şi simplu reverberau din pereţii peşterii şi în spiritele noastre. Corpul meu respira în sfinţenia acestei clipe, iar inima îmi vibra odată cu Universul. Am simţit cum respiraţia mea devine ritmică şi lină. Tot ce s-a întâmplat în această ceremonie a fost ca să ne măsoare credinţa – chiar dacă nu am înţeles acest lucru, pe moment. Trebuia fie să ne oprim şi să facem cale întoarsă, fie, în funcţie de semnele de la Mama Pământ, să înaintăm în pântecul ei.

Când ceremonia s-a încheiat, dar fumul încă se mai înalţa spre tavan, Don Alejandro a dispărut. Unul dintre înţelepţii

mayaşi, Rafino, ne-a invitat să mergem mai departe cu el în peşteră, conducându-ne şi mai în adâncul trupului Mamei.

După o altă bucată de drum lung şi umed, am intrat pentru a treia oară într-o zonă a peşterii în care se prăbuşise o bucată din tavan şi în care o altă rază de Soare dezvăluia o sală oarecum rotundă. Era enormă, dar, în acelaşi timp, îţi dădea o senzaţie plăcută. Stânci uriaşe erau împrăştiate peste tot pe podeaua peşterii, iar când ne aşezam printre ele, aveam senzaţia că suntem într-un spaţiu mai intim şi mai mic.

Pe mine şi pe alţii, aceste stânci ne-au făcut să ne simţim neobişnuit. M-am uitat în jur, la femeia care stătea lângă mine şi părea a fi profund absorbită de ceea ce vedea. Mi-a spus: „Drunvalo, uită-te la stâncile acestea! Seamănă cu animale şi păsări! Ele arată de parcă ar fi vii!" Am examinat cu atenţie una care era lângă mine – şi femeia avea dreptate. Arăta de parcă un artist foarte talentat sculptase în piatră, o iguană de doi metri. Iguana părea reală, până în cele mai mici detalii.

Stânca masivă de sub ea ascundea forma unei gorile, iar stânca de lângă ea părea să fie un mascul tânăr de maimuţă. Pe pereţi erau chipuri umane – chipuri mayaşe, ce păreau să iasă chiar de sub stânca compactă. Fiecare piatră era vie, cu o formă oarecare de viaţă. Mi-a tăiat respiraţia. Nu am ştiut ce să îi spun prietenei mele. I-am răspuns: „Într-adevăr, e cu totul neobişnuit". Dar am simţit ceea ce simţea ea – că locul în care stăteam nu era o realitate normală. Exista acolo o energie ce impregna chiar aerul pe care îl respiram.

Pe neaşteptate, am încetat să mă gândesc la formele de viaţă şi la energie, când am remarcat că Don Alexandro, care dispăruse după ultima ceremonie, şedea acum pe o brână mică de granit, aflată la patru metri şi jumătate, pe un perete lateral al peşterii. Primul meu gând a fost: „Cum a ajuns acolo sus?" Părea imposibil. În acea clipă, alţi membri din grup au devenit conştienţi că Don Alejandro ne observa. Eram tăcuţi, aşteptând

ca Don Alejandro să vorbească. Un bărbat bătea uşor la tobă, ca şi cum îl prezenta pe Don Alejandro, formelor de viaţă din piatră – iar el a părut să ia în seamă aluzia. Cuvintele lui păreau să vină de la animalele şi oamenii ciudaţi din stânci.

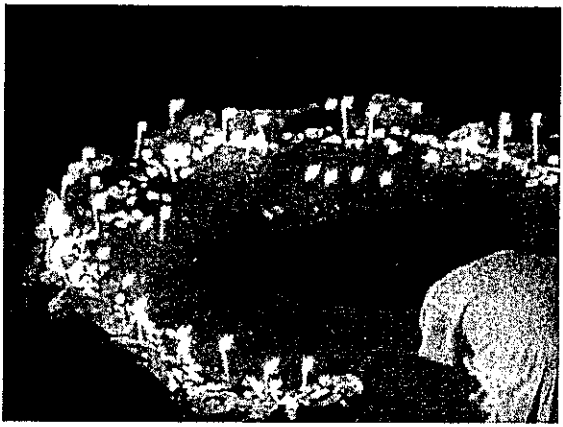

Ceremonia de la Lacul Attila

Să bată tobele. Îţi mulţumim, Tată din Cer. Ne-ai îngăduit să venim aici, ca să Te vizităm, să Îţi admirăm frumuseţea, să Îţi admirăm măreţia, să vedem şi să simţim iubirea din Tine şi din pântecul Tău. Mamă, îţi mulţumim. Am venit aici ca să cerem pace, ca să cerem linişte, ca să cerem iubire – iubire pentru noi, iubire pentru copiii noştri, pentru copiii copiilor noştri, pentru generaţiile viitoare, pentru întreaga lume, pentru conducătorii noştri şi pentru toţi cei conduşi – toţi suntem fiinţe egale ca valoare.

Tată din Cer, cel mai mult, Îţi cer să înceteze războaiele. Să înceteze testele nucleare. Să înceteze poluarea mediului. Să ne fie respectată viaţa, viaţa tuturor fiinţelor vii de pe faţa Pământului. Copacii mei străvechi sunt pe moarte. Fraţii mei, animalele, sunt omorâte. Acele animale frumoase, cu piei minunate, vin aici şi încearcă să danseze, fraţii mei, toţi zboară cu pene minunate – lasă ca acea frumuseţe să se întoarcă din nou. Lasă ca fraţii mei, animalele, să trăiască în fluvii, în lacuri şi în oceane. Tată din Cer, te rugăm să le laşi să se întoarcă.

Timpule, ne apropiem. Intrăm în lumea Soarelui. Va avea loc o transformare; apoi, vom ajunge să înţelegem că toţi suntem fraţi şi surori. Fiinţele umane cer libertate, iar fraţii mei animale vor şi ei libertate. Munţii aceia frumoşi, ei sunt oraşele fraţilor mei animale, iar acum ele sunt exterminate. Ceea ce simt cel mai mult în sufletul meu, este că, pentru mai mult de 500 de ani de distrugere, vor fi necesari peste o mie de ani, ca totul să fie reconstruit. Dar Mama Natură ne învaţă. Ea ne arată că fraţii animale se nasc fără taţi. Iar generaţiile viitoare vor fi şi ele astfel. Chiar dacă ei le ucid cu milioanele, ele se vor întoarce. Noi suntem la fel; ne părăsim trupurile sub pământ sau devorate de animale, dar Spiritul se reîncarnează.

Prin urmare, suntem Una. O împlinire a profeţiilor venite de la mayaşii veşnici. Mă simt foarte onorat să văd aici, acest grup. Îmi aduce bucurie. Voi i-aţi adus pe Kogi şi pe Arhuaco din Sierra Nevada, Santa Marta, Columbia; de asemenea, fraţii din Nord [Bunicul Eric, din tribul Hopi], din Europa, din Asia şi din Oceania au venit şi ei, ca să împlinească Profeţia mayaşă.

Nordul centrului [America Centrală], fă pace cu vulturul din nord, cu condorul din sud. Ne vom întâlni cu fraţii şi cu surorile noastre, căci suntem Una, la fel ca degetele de la mână.

Vă mulţumesc, fratele meu Drunvalo şi sora mea Diane. Înţeleg că lucrarea voastră este foarte obositoare; e foarte grea. Fraţii şi surorile mele, pe care i-am cunoscut, vin să se întâlnească - cum fac Adam şi Carmen. Le menţionez numele, pentru că am reuşit să îi cunosc, dar acum ne-am întâlnit şi cu voi. Suntem toţi, fraţi şi surori.

Şi suntem aici, în pântecele Mamei Pământ. Aici e centrul pe care Marele Înţelept îl căuta. Şi iată-ne aici. Priviţi-l bine, astfel. Priviţi de aici, acolo; vedeţi gura unui jaguar, deschisă. Aici puteţi vedea multe, multe lucruri. Dar avem nevoie de mai mult timp ca să fim aici - cum ar fi în timpul zilei, când lumina pătrunde în interior. Aici, veţi

vedea, e acoperit de animale şi diferite figuri. Sunt făcute în piatră. Vă mulţumesc, fraţii şi surorile mele.

Când a terminat de vorbit, Don Alejandro a privit în jos, la oamenii care erau chiar sub el şi i-a cerut lui Rafino să vină până la el. Acesta a urcat, însă doar atât cât capul să îi fie la acelaşi nivel cu pragul de piatră pe care şedea Don Alejandro. Acesta s-a întins spre un loc de pe prag, care era plin de apă şi a turnat cu mâna, pe capul lui Rafino, de trei ori. Nu ştiam de ce o făcea. Doar am urmărit. Don Alejandro a arătat cu mâna spre o persoană din grupul internaţional şi a rugat-o să urce pe stâncă, făcând cu ea aceeaşi ceremonie. Priveam, întrebându-ne ce se petrece, apoi el ne-a invitat să mergem sus, pe rând. În inimile noastre, am ştiut cu toţii, ce se întâmplă. Don Alejandro făcea ceremonia mayaşă a apei, cu fiecare dintre noi. Primeam o iniţiere. Energia din sală ne pătrundea în adâncul inimilor. Indiferent ce căuta să găsească la noi, trebuie că l-a găsit. Am început să plâng. Nu mă puteam abţine. M-am uitat în jur şi aproape toţi plângeau. În acea clipă, eram toţi într-o singură Inimă şi dintr-o singură Inimă.

Mai târziu, când ne-am întors într-un orăşel guatemalez şi eram pe punctul să luăm cină, Don Alejandro, soţia sa, Elizabeth aşi Rafino stăteau la aceeaşi masă şi mi-au făcut semn să merg să stau cu ei. M-a privit în ochi şi a spus: „Am invitat să vină alte două grupuri din întreaga lume, ca să facă această ceremonie cu noi, pentru a ne duce la bun sfârşit profeţia, dar ele nu au putut trece niciodată testul pe care Pachamama (Mama Pământ) li l-a dat. Vreau însă să îţi spun acum că acest grup a depăşit mai mult decât toate aşteptările noastre. Voi sunteţi Strămoşii pe care i-am aşteptat." Nu am ştiut ce voia să spună prin asta, dar el şi Rafino au început să plângă. Iar Elizabeth, cu forţa ei de femeie, m-a privit şi mi-a spus:

„Vă mulţumim. Te rugăm să le spui tuturor celor din grupul sacru, că ei sunt Cei pe care îi aşteptam – şi că, acum, profeţia noastră poate fi împlinită.

Capitolul șase

Latura pozitivă a profeției mayașe

Mayașii înțeleg faptul că un ciclu de timp, lung și străvechi, se apropie de sfârșit: atât ciclul Numărătoarea Lungă, de 5.125 de ani, din Calendarul Mayaș, cât și Precesiunea Echinocțiilor, de 25.625 de ani. Ei prezic că vechea lume – cea în care trăim acum – urmează să se destrame, din cauze naturale. Aceasta înseamnă că tot ceea ce știm acum ca fiind normal, se va schimba în mod spectaculos. Așa cum am spus mai înainte, ideea că polii fizici ai axei Pământului se vor deplasa și că omenirea aproape că va fi distrusă, a fost denumită Apocalipsa din 2012.

Probabil că, pe măsură ce ne naștem, va exista violență – ea există mai mereu – dar nu putem face nimic în această privință, întrucât este vorba despre un ciclu cosmic natural. Vom supraviețui acestei translații, căci această parte a călătoriei reprezintă doar sfârșitul vechii noastre lumi.

Chiar în ziua următoare, pe 22 decembrie 2012, un nou ciclu va începe. Iar acest ciclu va fi extraordinar, așa cum mayașii nu au mai văzut niciodată până acum.

Nu demult, am locuit câtva timp în Columbia, în munții Sierra Nevada, cu Mamos Kogi* și Mamos Arhuaco. Oamenii din aceste triburi consideră că există în total nouă lumi și că

---

* **Kogi** reprezintă civilizația care a dăinuit lumii incașe și aztece. Arhuaco este numele unui grup etnic de amerindieni, concentrați în nordul Columbiei. **Mamos** sunt liderii spirituali ai acestor grupuri etnice. N.tr.

noi urmează să intrăm în a cincea lume.* Amerindienii din Statele Unite şi Canada cred şi ei acelaşi lucru. În timp ce eram în Columbia, le-am spus lui Mamos Kogi: „Ca să ajungem la cel mai înalt nivel de conştiinţă, mai avem de intrat în cinci lumi."

Nu voi uita niciodată răspunsul lor.

Unul dintre ei s-a întors, m-a privit o clipă şi mi-a spus: „Nu, nu înţelegi, Drunvalo. În viaţă, totul trebuie să atingă un echilibru. A cincea lume se află la mijloc, de fiecare parte a ei, fiind alte patru lumi. Ea reprezintă echilibrul perfect din Univers. Nu există lume superioară."

Mayaşii spun ceva similar: că următoarea lume – pe care ei o numesc al şaselea Soare (pe baza punctului zero, de început) – este o lume în care omenirea va atinge un nou nivel de conştiinţă. Vom ajunge la acest nivel nou, foarte, foarte repede. Mayaşii mai spun că acest nou nivel de conştiinţă schimbă modul în care interpretăm realitatea exterioară şi ne modifică realitatea interioară. Ne vom simţi, literalmente, ca nişte copilaşi, într-o lume nouă şi minunată.

Pe măsură ce, tehnic vorbind, începe noul ciclu, pe data de 22 decembrie 2012 – dar care, de fapt, se manifestă întotdeauna în cadrul intervalului de *Sfârşit al timpului* – dispare conştiinţa dualităţii sau conştiinţa binelui şi răului, iar o nouă conştiinţă, a unimii Numărului de Aur, ia locul vechiului nostru mod de percepere. Egoul uman nu mai există, iar noi ne vedem unii pe alţii, ca părţi din noi înşine. Suntem transformaţi, pentru totdeauna.

Odată cu naşterea acestei conştiinţe a unimii, mayaşii prezic că izolarea omenirii în sistemul solar – care a existat timp de mii de ani – va fi înlăturată, prin graţia cosmică ce ne este oferită de Marele Spirit. Pe măsură ce izolarea dispare, omenirea va realiza că stelele şi Întreaga Viaţă de Pretutindeni sunt intim in-

* Aceste sisteme de numărare nu sunt corelate cu lumile dimensionale ale Conştiinţei Melchizedek, aşa că asta nu înseamnă că intrăm în dimensiunea a cincea. În realitate, intrăm în dimensiunea a patra.

terconectate, în conștiința vie. Mayașii sunt siguri că vom avea capacitatea de a fi oriunde în Univers, în timp, spațiu, dimensiune și mărime. În acest moment, realitatea aceasta ne depășește puterea de imaginație. Mayașii spun că potențialul nostru uman va atinge niveluri care, în acest moment, ni s-ar părea total imposibile. Această nouă omenire va fi foarte repede standardizată și acceptată, ca fiind realitatea.

Vorbind despre ea, dintr-o perspectivă umană, mayașii prezic că omenirea nu va mai fi implicată în finanțe, politică, război, hrană, petrol și alte lucruri de acest gen. Vom deveni Una cu Creatorul și vom avea capacitatea de a materializa toate lucrurile din inima noastră. Devenim co-creatori cu Creatorul.

Ține minte această perioadă, ține minte ce spun mayașii și înțelege că e frumos și sacru ceea ce vine – ceva ce trebuie sărbătorit și pentru care să fim recunoscători.

Așa cum a spus cândva Meher Baba, „Nu îți face griji. Fii fericit." Este clar că aceasta e cea mai bună abordare a vieții, în acest moment. Respiră din inimă. Viața nu e ceea ce pare a fi; nici măcar nu se apropie de ceea ce majoritatea părinților noștri au crezut că e adevărat. Suntem în pragul unei odisei fantastice, de reamintire despre noi înșine.

Trăim într-un vis pe care mintea l-a cristalizat, în ceea ce numim Realitate. Credem că ea e stabilă și că se poate schimba, doar conform cu legile fizicii. Mayașii consideră că, în curând, vei cunoaște o parte din tine însuți care e atât de străveche, încât depășește stelele și planetele. Și ele sunt un vis – și, la fel ca atunci când te trezești dintr-un vis, înțelegi că nu era decât lumină sau, mai corect spus, nimic altceva decât conștiință pură.

A venit timpul să-ți reamintești cine ești cu adevărat. Această cunoaștere este foarte vie în inima ta – și îți vei aduce aminte. Totul a fost pregătit, iar noua noastră lume este acum gata să te primească.

În Lak'ech.

PARTEA A II-A

Naşterea unei noi omeniri

Capitolul sapte

Egiptenii

Ce înseamnă că totul a fost pregătit?

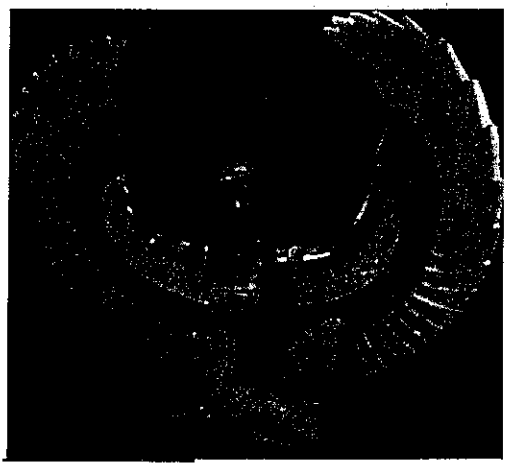

Maat* înaripată

Ca să îţi stârnesc un pic amintirile străvechi, îţi voi spune o poveste lungă şi frumoasă – pe care aproape niciun om care trăieşte azi pe Pământ nu o ştie – dar

* În mitologia egipteană, Maàt era zeiţa adevărului, dreptăţii şi armoniei cosmice, personificarea ordinii divine. În unele reprezentări, ea este îngenuncheată cu braţele larg deschise, precum nişte aripi. N.tr.

care are un efect imediat asupra oricărei persoane de pe Pământ, inclusiv asupra ta.

Povestea se bazează pe Precesiunea mayaşă a Echinocţiilor – de 25.625 de ani – şi pe Numărătoarea Lungă, de 5.125 de ani, din Calendarul Mayaş. Le-am menţionat în treacăt înainte, dar, în loc să privim aceste relatări dintr-o perspectivă mayaşă, le vom privi prin ochii egiptenilor antici. Procedăm astfel, deoarece egiptenii au fost creatorii evenimentelor din această povestire şi doar ei o pot nara cu exactitate.

Vreme de mii de ani, evenimentele din această povestire i-au fost bine ascunse lumii, dar Maeştrii Înălţaţi ştiu totul despre acest subiect – precum şi alţii. Este vorba despre grupuri secrete din rândul budiştilor tibetani, a sufiţilor, unii masoni şi câteva grupuri din hinduism; grupările religioase mari nu ştiu însă despre ceea ce vorbim aici, iar cea mai mare parte din lumea obişnuită nu are nicio idee.

Ştiinţa abia începe să înţeleagă. Deoarece e posibil să nu o ştii nici tu, va trebui să continui să mă urmăreşti. Chiar dacă, abia acum, oamenii de ştiinţă încep să o considere adevărată, nu e ceva despre care ai învăţat la şcoală.

În inima ta, deja cunoşti aceste informaţii – şi le cunoşti foarte, foarte bine. Doar că ai uitat ce înseamnă ele. Aşadar, toate lucrurile despre care urmează să vorbim nu sunt menite să te înveţe, ci mai degrabă să îţi declanşeze propriile amintiri. Ai trăit aceste lucruri, în vremuri îndepărtate, şi ştii despre ce vorbim. Te rog să ai în vedere acest lucru şi te rog să îţi acorzi posibilitatea de a face schimbări în tine însuţi, în timp ce citeşti aceste cuvinte – altminteri, chiar vei rata aspectul profund şi tainic a ceea ce este plănuit.

Istoria uitată şi Reţeaua Conştiinţei Unimii

Povestea a început într-un ţinut numit Atlantida. Da, ştiu că oamenii de ştiinţă nu au certitudinea că Atlantida a existat

cândva, chiar dacă personalități din istorie – cum ar fi Platon din Grecia antică – au afirmat că ea a existat. Nu există dovezi certe, care să demonstreze că ea s-a scufundat în ocean. Au rămas însă oameni care trăiesc la ora actuală şi care chiar îşi reamintesc.

Cei din tribul Hopi, din Arizona, S.U.A., chiar îşi aduc aminte, iar ei mi-au spus personal că au trăit cândva în Atlantida. Triburile Kogi şi Arhuaco afirmă acelaşi lucru. Am întâlnit şi un şaman mongol, care mi-a spus că tribul său îşi aduce aminte că a trăit odinioară în Atlantida. Acesta îşi reaminteşte cu exactitate chiar şi călătoria făcută din Atlantida spre Mongolia. Oamenii care îşi amintesc, păstrează aceste amintiri, ascunse în poveştile pe care le spun copiilor lor şi în inimile şamanilor lor.

Mayaşii mi-au spus şi ei că au trăit cândva în Atlantida. Spusele lor sunt validate de descoperirea câtorva lespezi mayaşe, găsite într-un templu din Yucatan, care confirmă faptul că mayaşii au trăit în Atlantida, în urmă cu mii de ani. Lespezile mayaşe sunt denumite Manuscrisul Troano (făcând parte din Codexul din Madrid), iar ele se află în prezent în Museo de América, din Madrid, Spania.

Aceste lespezi de piatră ilustrează o metropolă antică din Atlantida şi faptul că, într-o singură zi, Pământul a început să se clatine, iar vulcanii au început să erupă. Din locul în care trăiau în Atlantida, mayaşii s-au urcat în bărci şi au vâslit spre Yucatanul actual, din Mexic. Regiunea sud-vestică a Atlantidei nu era departe de această zonă, iar pentru ei a fost absolut normal să se îndrepte spre un refugiu şi să găsească acel loc.

Avem, într-adevăr, oameni care îşi reamintesc despre Atlantida din vechime – iar cele mai multe dintre aceste informaţii sunt extrase de la aceste triburi moderne şi de la egiptenii antici.

Perioada atlantă a constituit un moment din istorie, în care oamenii au avansat în mod conştient spre un nivel de conştiinţă foarte înalt – un nivel care depăşeşte tot ceea ce presupunem că îi este posibil omenirii. Noi am trăit însă în acea

perioadă. Depăşisem limitele gravitaţiei, corpurile noastre puteau levita, eram capabili să ne deplasăm în nave spaţiale şi să explorăm sistemul solar. Aşa cum am spus, e greu de crezut.

Cu toate acestea, doar mai puţin de o mie de oameni au ajuns, cu adevărat, la acel stadiu de evoluţie. Majoritatea oamenilor de rând din Atlantida aveau un nivel de conştiinţă similar celui pe care îl avem acum, în secolul al XXI-lea, iar mayaşii se aflau undeva la mijloc – între aceşti oameni de rând şi fiinţele cu un nivel de conştiinţă foarte înalt.

Mayaşii erau translatorii, situaţi între oamenii ce aveau un nivel foarte înalt de conştiinţă – numiţi nakkali – şi oamenii de rând. Nakkalii trăiau în întunericul deplin din piramide, pluteau la câţiva centimetri deasupra pământului şi străluceau în beznă, iluminând piramidele. Ei erau visătorii activi, care creau realitatea exterioară, din vise izvorâte din inima lor. Mayaşii reprezentau preoţimea – cea care, prin intermediul ceremoniei, le traducea oamenilor de rând din Atlantida, ceea ce îi era spus de către acest grup de fiinţe foarte evoluate, din interior.

Vreme de mii de ani, toate au mers bine – până cu aproape 4.000 de ani înaintea scufundării Atlantidei. Pe firmamentul nopţii, un meteorit şi-a făcut apariţia şi a izbit Pământul, ratând cu un pic coasta vestică a Atlantidei, care, în prezent, ar fi foarte aproape de coasta estică a Statelor Unite. Înainte de a se prăbuşi în ocean, meteoritul s-a sfărâmat în trei bucăţi.

Cele trei bucăţi s-au scufundat în ocean, producând trei găuri uriaşe şi adânci, la marginea Atlantidei. Iar fragmente din meteoriţi s-au împrăştiat pe tot cuprinsul coastei estice a ceea ce, într-o bună zi, va deveni estul Statelor Unite. În prezent, acele fragmente de meteorit pot fi întâlnite în multe state sud-estice. Una dintre cele trei bucăţi a lovit foarte aproape de Atlantida, destabilizând continentul. I-a lăsat pe locuitori săi pe marginea unui abis uriaş. Patru mii de ani mai târziu – sau acum mai puţin de 13.000 de ani – Pământul a trecut printr-o deplasare a polilor.

Continentul atlant nu a putut rezista acestei deplasări extreme și, întrucât se afla atât de aproape de această gaură enormă din Pământ, s-a scufundat în ocean.

Nakkalii de nivel înalt au știut că urma să li se scufunde continentul – au știut-o cu cel puțin 200 de ani înaintea producerii evenimentului – astfel încât erau pregătiți pentru catastrofă.

Piramida Mer-Ka-Ba, din vechea Atlantidă

Un grup de atlanți – alcătuit din oameni de știință, care probabil că au fost îndrumați greșit – a construit o piramidă deosebit de mare, din lespezi de piatră. Acea piramidă se află în largul coastei din zona Bimini, Bahamas, în adâncul oceanului. Oameni de știință contemporani au descoperit această piramidă și drumurile subacvatice care duceau la ea, iar ei caută să folosească această dovadă, pentru a demonstra existența Atlantidei. Aceasta este piramida ce constituie, într-o mare măsură, sursa haosului actual, prin care trece lumea noastră.

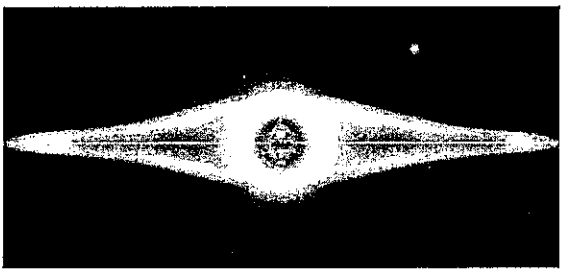

Câmpul Mer-Ka-Ba

Acest grup de șapte oameni de știință a construit piramida într-un scop clar: producerea unui câmp Mer-Ka-Ba. În mod normal, Mer-Ka-Ba este considerată Corpul de Lumină al corpului uman, însă modelul acestui câmp energetic poate fi folosit în mod artificial, pentru a alimenta o navă spațială sau chiar într-o structură cum e piramida.

Scopul grupului a fost egocentric. El a vrut să controleze continentul Atlantidei și, în final, întreaga lume. Trecuseră însă peste 50.000 de ani de când încercaseră să creeze

un câmp Mer-Ka-Ba, astfel încât nu au ştiut foarte exact cum să îl realizeze, pierzând controlul asupra acestei Mer-Ka-Be experimentale.

Ceea ce s-a întâmplat a fost îngrozitor. Mer-Ka-Ba conţine modelul Universului, iar ea a produs o breşă între dimensiunea a treia şi a patra. A expus fiinţele umane la un nivel de conştiinţă şi conştienţă pentru care nu erau pregătite şi a forţat fiinţe de pe alte niveluri de existenţă, să pătrundă în dimensiunea a treia, pe Pământ. Pentru a supravieţui, aceste fiinţe nu au avut altă alegere decât să pătrundă în corpurile umane – ceea ce a însemnat că aproape toţi cei din Atlantida au devenit posedaţi.

A fost cumplit şi dureros pentru ambele părţi, devenind un dezastru, la un nivel pe care omenirea nu l-a cunoscut niciodată, în vremurile moderne. În comparaţie cu el, al doilea război mondial a fost o nimica toată. Urmarea a fost că, în ultimele sute de ani ale Atlantidei, oamenii au fost bolnavi, pe moarte şi infestaţi de aceste fiinţe din alte lumi.

Nakkalii şi Maeştrii Înălţaţi au decis că trebuiau să facă ceva. Au intrat în legătură conştientă cu centrul galaxiei noastre şi au primit permisiunea de a face ceva care e foarte rar întâlnit. Dat fiind că aproape ajunsesem la acest nivel înalt de conştiinţă – pe care îl dobândisem în mod natural – Autoritatea Galactică a luat o hotărâre, dându-i Pământului permisiunea de a reface Reţeaua Conştiinţei Unimii, ce fusese distrusă atunci când au fost separate dimensiunile, astfel încât, într-un final, oamenii să poată atinge din nou acest nivel înalt de conştiinţă.

Înainte de cădere

Nakkalii şi Maeştrii Înălţaţi au ştiut că urma să cădem şi au ales trei membri dintre ei, care să conducă un experiment îndrăzneţ. Nu aveau nimic de pierdut – dacă nu făceau nimic, omenirea ar fi trebuit să o ia din nou de la zero, fiind necesari

cel puțin 200.000 de ani, pentru a reveni la nivelurile la care ajunseserăm.

În toată această poveste, trei bărbați au devenit de o importanță capitală. Cei trei au pus la cale și au elaborat un plan de a ne readuce pe noi, oamenii, la conștiința superioară.

Ei se numeau Chequetet Arelich Vomalites, Ra și Araragat, toți fiind Maeștri Înălțați. Erau ființe nemuritoare, care lucrau prin intermediul nakkalilor. De fapt, toți nakkalii erau Maeștri Înălțați, care au ales să rămână pe Pământ, în formă fizică.

Ceea ce au decis să facă acești trei bărbați, rareori fusese încercat până atunci, în Univers. Ei au început acest proces de recuperare a conștiinței noastre, construind o structură, într-un loc izolat. Au ales locul respectiv, pentru un motiv foarte precis, despre care voi vorbi un pic mai târziu. A fost locul pe care, în prezent, îl numim Egipt, iar structura a fost Marea Piramidă din Giza.

Piramida a fost construită înainte de scufundarea Atlantidei. Cei trei au trebuit ca mai întâi să o materializeze, întrucât ea însemna mai mult decât o simplă construcție – era un punct mondial de reper.

Marea Piramidă din Giza

Potrivit lui Chequetet Arelich Vomalites, Marea Piramidă din Giza a fost construită cu ajutorul conștiinței – nu prin muncă fizică – în câteva ore. Un fapt și mai neobișnuit este că ea a fost construită dinspre vârf în jos.

În anii nouăzeci, când le-am făcut cunoscute aceste informații celor din guvernul egiptean, ei au crezut că sunt nebun. Dar, ca sa fie siguri, le-au cerut savanților lor să verifice informațiile. Aceștia au datat cu carbon radioactiv mortarul dintre lespezi, din vârf spre bază, și au descoperit că cele mai vechi lespezi erau în vârf, iar cele mai noi erau la baza piramidei. Nu au putut explica acest lucru. Nu au putut contrazice ceea ce am spus eu. Întrucât

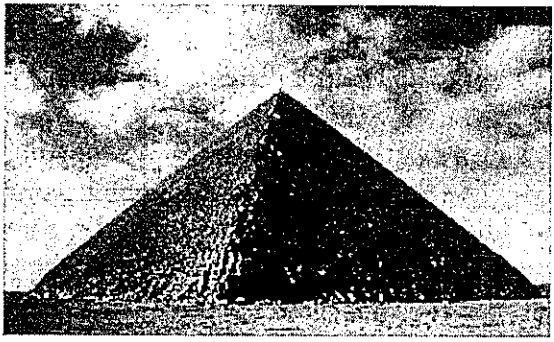

nu au putut explica fenomenul, nu au mai vorbit despre el.

Acum, ca să înțelegi un pic mai bine acest lucru, cei trei urmau să ne readucă la nivelul de conștiință avut, nu doar prin intermediul acestei piramide singulare. Ea reprezenta doar începutul. Planul inițial cuprindea o rețea de piramide, de locuri sacre și de ceea ce, în viitor, urmau să fie biserici, moschei, sinagogi și temple, ale tuturor religiilor de pe Pământ. O întreagă rețea de astfel de structuri și puncte naturale de reper, de pe întreg Pământul – aproximativ 83.000 – urma a fi construită în decurs de aproape 13.012,5 ani (12.812,5 plus 200), rețea ce urma să genereze un câmp energetic electromagnetic și geometric global, care va înconjura Pământul. Cu ajutorul acestui câmp energetic, pe care îl construiau acești trei bărbați din vremuri străvechi, urma să ne redobândim conștiința superioară (sau, din punctul nostru de vedere, să ne înălțăm).

Referitor la aceste structuri, un aspect foarte interesant este că ele au fost construite în decurs de aproape 13.000 de ani, însă întregul plan structural a fost elaborat în câteva ore – nu în această dimensiune, ci în dimensiunea a patra, în frecvențele mai înalte ale conștiinței Pământului. Întregul plan structural a fost creat cu ajutorul conștiinței – la fel cum au construit Marea Piramidă, dinspre vârf în jos. Odată ce au fost create aceste structuri, în dimensiunea a patra, cei trei bărbați au început să le aducă, treptat, din dimensiunea a patra, în dimensiunea a treia – proces ce a durat mii de ani.

Sistemul piramidal fizic a fost construit de triburi şi culturi din întreaga lume. Un exemplu edificator îl reprezintă piramidele din Yucatan, Mexic. Ele au fost construite de mayaşi, dar Maeştrii Înălțați au dirijat construirea lor. De-a lungul tuturor acestor mii de ani – până în această clipă, când citeşti această carte – construcția acestei rețele a conştiinței a fost condusă de către aceşti bărbați şi femei uimitoare, care au urmat exact calea spirituală pe care tu te afli în prezent.

Aşa cum urmează să faci şi tu, ei au fost stăpâni pe viața lor, au învins moartea şi, într-o strălucire de lumină, au devenit nemuritori. Maeştrii Înălțați sunt strămoşii noştri care, în înțelepciunea lor, veghează asupra noastră, conducându-ne pas cu pas, spre un mod superior de percepere a Universului. Maeştrii Înălțați au supravegheat construirea, în întreaga lume – de exemplu – a sutelor de piramide uriaşe, ce se întind de-a lungul insulelor Japoniei. Acesta a fost începutul a ceva – o ştiință antică – pe care noi, în lumea noastră modernă, o cunoaştem doar foarte puțin. Este vorba despre o ştiință numită geomanție.

Geomanția

Ce anume făceau culturile antice, prin construirea acestor piramide şi temple, peste tot în lume – şi cum ar fi posibil ca făurirea de structuri din piatră, să genereze un câmp energetic deasupra Pământului?

Ei bine, era vorba despre un nivel foarte avansat a ceea ce astăzi, în vremurile moderne, numim geomanție. Termenul de geomanție este modern – sunt convins că pe vremea Atlantidei, exista un alt cuvânt pentru ea.

Eu, unul, aş defini geomanția drept folosirea de lespezi, de pietre, cristale sau metale, pentru a schimba fluxul energetic al Pământului. Noi facem acest lucru cu computerele noastre; controlăm fluxul curentului electric, cu ajutorul dispozitivelor

precum diodele şi condensatoarele; dar acest lucru poate fi întreprins şi la scară mare, cum ar fi cea a Pământului.

Atunci când aceste construcţii uriaşe sunt amplasate în locuri foarte exacte de pe Pământ, ele schimbă fluxul intern, în interiorul Pământului. Astfel de exemple sunt liniile geopatice sau liniile Hartmann, care modifică fluxul exterior, de deasupra Pământului. Liniile geopatice sunt produse de fenomene ca vulcanii şi şuvoaiele de lavă, presiunea plăcilor tectonice şi chiar presiunea oceanului. Liniile Hartmann reprezintă un flux natural de energie, care se produce într-un tipar de linii de reţea, acoperind cea mai mare parte a Pământului.

Am spus că voi vorbi din nou despre locul de pe Pământ în care a fost construită Marea Piramidă. Într-un fel, egiptenii antici au reuşit să calculeze centrul exact al întinderii de uscat de pe Pământ. Atunci când o structură ca Marea Piramidă este amplasată în centrul exact al întinderii de uscat de pe Pământ, ea deţine o funcţie esenţială, putând modifica fluxul de energie din interiorul şi de deasupra Pământului. Atunci când 83.000 de alte locuri de pe glob sunt conectate anume cu Marea Piramidă şi funcţionează ca o unitate integrală, sunt posibile lucruri care, în mod normal, par a fi miracole.

Egiptenii au creat o nouă Reţea a Conştiinţei Unimii – exact reţeaua naturală pe care am pierdut-o în Atlantida. Aminteşte-ţi că distrugerea acelei reţele a provocat căderea omenirii în întunericul şi în densitatea lumii moderne. Este vorba despre aceeaşi „cădere" menţionată în Biblia creştină.

Şi exact această reţea va constitui salvarea noastră din întuneric şi revenirea la lumină. Pentru a ne ridica din nou la o conştiinţă superioară, trebuie să avem această reţea. Maeştrii Înălţaţi se asigură că ne vom alătura din nou lor. Eşti Fratele sau Sora lor Solară, iar ei nu vor înceta niciodată să te ajute, până când vei putea exista în planul Luminii pure. Fără această Reţea a Conştiinţei Unimii, din jurul Pământului, trăim izolaţi

în această dimensiune, fiind în continuare separaţi de restul vieţii. Nu putem reveni la libertatea conştiinţei noastre superioare. Este imposibil.

Dispariţia omului?

Acum o sută doisprezece ani, la începutul secolului al XX-lea, oamenii de ştiinţă erau de părere că pe Pământ existau aproximativ treizeci de milioane de specii de forme de viaţă. Au fost necesare aproape 4,6 miliarde de ani – în funcţie de persoana cu care discuţi – pentru ca aceste treizeci de milioane de specii să se dezvolte, până la începutul secolului al XX-lea.

În ultimii 112 ani, din cauza scăderii nivelului conştiinţei noastre colective, am distrus însă, într-un ritm rapid, cea mai mare parte a acestor specii vii, prin acţiunile noastre umane. Am ajuns ca, în prezent, să avem pe Pământ, aproximativ patrusprezece până la cincisprezece milioane de specii vii. În fiecare zi, alte specii dispar. Se pare că, la ora actuală, mai mult de jumătate din formele de viaţă de pe Pământ au dispărut; au murit şi probabil că nu vor mai apărea vreodată.

Dacă reuşim să ajungem la următorul nivel de existenţă, toate acestea vor înceta. Vom putea îndrepta ceea ce s-a întâmplat în aceşti 112 de ani. Dacă nu revenim la acest nivel superior de conştiinţă, vor avea loc unul sau două lucruri – şi aproape toate triburile de indigeni din întreaga lume, cu care am discutat, sunt de aceeaşi părere.

Dacă nu reuşim să revenim la acest nivel de conştiinţă, pe care l-am atins înainte, vom ajunge să distrugem această planetă şi toate formele de viaţă de pe ea, inclusiv omenirea. Vom distruge acest Pământ drag.

Dacă reuşim – şi sunt sigur că vom reuşi – viaţa va continua nu doar pentru omenire, dar şi pentru toate formele de viaţă de pe această planetă.

Rețelele conștiinței

Pentru ca ele să existe pe Pământ, fiecare dintre cele treizeci de milioane de specii trebuie să aibă un câmp electromagnetic geometric, ce se întinde în jurul întregului Pământ – o rețea a conștiinței. Fiecare dintre aceste rețele ale conștiinței este absolut unică, la fel ca fulgii de nea.

Geometria rețelei unice a fiecărei specii reflectă cu fidelitate geometria, configurația și forma corpului fizic al formei de viață respective. Ai putea discerne foarte rapid că o insectă, de exemplu, a apărut dintr-o geometrie anume. Dintre aceste patrusprezece sau cincisprezece milioane de rețele ale conștiinței – câte au mai rămas pe Pământ, în prezent – trei sunt umane. Asta înseamnă că avem trei categorii de ființe umane, pe Pământ. Fiecare dintre ele percepe realitatea într-o manieră diferită.

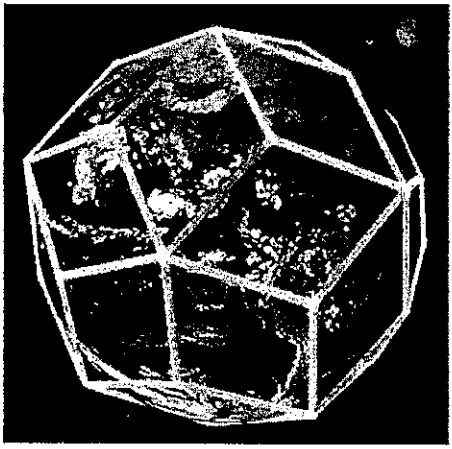

Triacontaedrul romboidal* din jurul Pământului

* În geometrie, triacontaedrul romboidal este un poliedru convex, cu 30 de fețe romboidale. N.tr.

Rețeaua aborigenă

Prima este Rețeaua aborigenă, care îi reprezintă pe primii oameni de pe Pământ, cum sunt aborigenii din Australia. În lume, există puține grupuri de astfel de oameni, care încă mai funcționează pe baza rețelei originale, ce a precedat omenirea modernă. Dacă îi ceri unui aborigen din Australia să privească o fotografie, va vedea doar culori și forme, dar nu va putea vedea fotografia. Și asta, pentru că aborigenii chiar au o conștiință diferită de a noastră. Puține lucruri se cunosc despre Rețeaua conștiinței aborigene. A fost prima rețea umană, iar oamenii de știință nu știu cum arată, din punct de vedere geometric sau măcar forma ei de bază.

Rețeaua modernă

Despre a doua rețea umană, care reprezintă nivelul de conștiință al lumii industrializate, știm destul de puține lucruri. Se consideră că rețeaua este un triacontaedru romboidal, care constituie o legătură foarte particulară între un icosaedru și un dodecaedru pentagonal.

Această rețea înconjoară lumea, iar punctele în care liniile ei se intersectează sunt în legătură cu zone exacte de pe suprafața Pământului. Noi credem că savanții din Statele Unite au descoperit, pentru prima oară, că această rețea electromagnetică cuprinde lumea, dar și cei din Rusia au fost implicați în descoperirea ei. Un fapt foarte interesant este că majoritatea bazelor militare din lume – dintre Rusia și Statele Unite – sunt amplasate exact în aceste puncte nodale.

De ce ar face acest lucru? Deoarece ambele state au știut că această a doua rețea este rețeaua conștiinței majorității populației de pe planetă și au crezut că, dacă pot controla această rețea, vor putea controla majoritatea popoarelor din lume. Este o strategie militară clară, iar ei au știut acest lucru de foarte

mult timp. Cred că probabil prin anii '60 au descoperit, pentru prima oară, aceste informații.

Rețeaua Conștiinței Unimii

Rețeaua Conștiinței Unimii

Aceasta este a treia rețea umană, cea pe care o creează Chequetet Arelich Vomalites, Ra și Araragat, pregătind locuri sacre în întreaga lume și realizând o geomanție specifică. Treptat, de fiecare dată când cei trei construiesc un nou amplasament, rețeaua se formează în jurul Pământului. Fiecare nouă piramidă sau templu nou schimbă un pic forma rețelei de deasupra Pământului. Ei continuă să o apropie, din ce în ce mai mult, de o rețea care e, totodată, o combinație de dodecaedru pentagonal și icosaedru – diferită de Rețeaua modernă – fiind perfect poziționată, la un unghi foarte exact.

Rețeaua Conștiinței Unimii a fost descoperită de savanții din Rusia. Sunt convins că aceștia au condus cercetări vaste despre felul în care rețeaua are legătură cu următorul nivel al conștiinței umane, dat fiind că ne îndreptăm spre acel nivel, iar cei din Rusia știu acest lucru. Oamenii de știință din Rusia știu mai multe decât oricine despre acest subiect, cred eu.

Fără Reţeaua Conştiinţei Unimii, ai putea deveni un Maestru Înălţat, dar având limitări. Ai fi ataşat de planul terestru, până când toţi oamenii ar atinge nivelul următor de conştiinţă. Nu am putea avansa, ca o rasă întreagă, ca o întreagă planetă. Nu putem avansa, până când a treia Reţea a Conştiinţei Unimii nu este finalizată şi nu e vie.

Din nou despre Numărul de Aur

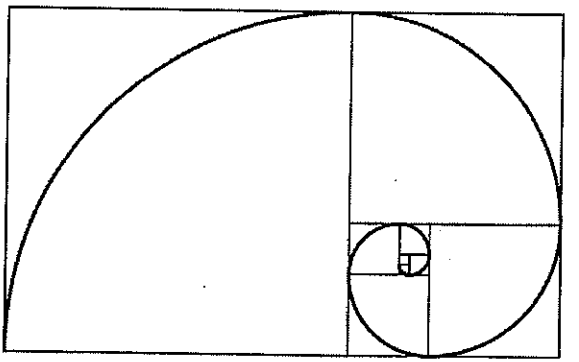

Numărul de Aur cu spirală

Pentru a înţelege mai bine....

Diferenţele dintre aceste trei reţele ale conştiinţei – cele trei modalităţi diferite de percepere a realităţii – au legătură şi cu Numărul de Aur. După cum am mai spus, toate formele de viaţă caută mereu să atingă – prin Seria lui Fibonacci – acest raport special, de 1,6180339; dar şi conştiinţa însăşi face acest lucru.

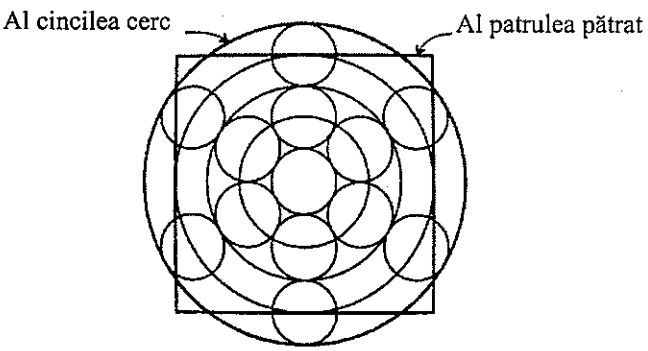

Fructul Vieții, suprapus peste primul nivel de conștiință

Niveluri de conștiință

Nivelurile de conștiință sunt întâlnite în relația dintre pătrat și cerc. Atunci când perimetrul pătratului și circumferința cercului sunt identice, apare raportul Numărului de Aur. În mod conștient și treptat, viața se apropie de Numărul de Aur, în etape – exact la fel cum face cu proporțiile corpului, despre care am vorbit mai devreme.

Rețeaua aborigenă se apropie foarte mult de Numărul de Aur, dar nu e perfectă. Iar aborigenii au trăit într-o relație viabilă cu Pământul, zeci de mii de ani sau chiar mai mult.

A doua rețea – Rețeaua modernă – nici măcar nu se apropie de armonizarea cu Numărul de Aur. Iar rezultatul este că noi, oamenii, nu trăim în armonie cu natura. Din această cauză ne distrugem planeta și am redus, prin acțiunile noastre, jumătate din speciile de pe Pământ. Nu ne pasă.

Suntem meniți să fim o stare de tranziție între stadiul aborigen și următorul nivel de conștiință – care depășește conștiința umană – pe care îl numim Conștiința Unimii. Suntem meniți să trăim aici, pe Pământ, să petrecem cât de puțin timp posibil și, pe cât de repede putem, să trecem la nivelul următor de conștiin-

ță. Reprezentăm un nivel de conștiință de legătură, care ne duce dintr-o parte în alta. Nivelul celei de-a doua rețele este o etapă care trebuie să aibă loc, dar care trebuie depășită repede – altfel vom distruge, în mod inevitabil, tot ceea ce atingem.

Următorul nivel, care depășește conștiința umană, este mult mai armonios decât stadiul aborigen; el se apropie mult mai mult de raportul Numărului de Aur. Iar dacă reușim să ajungem la acel stadiu, vom putea soluționa toate problemele omenirii. La acel nivel de conștiință, putem crea orice, din centrul inimii noastre – devenindu-ne ușor să rezolvăm probleme care, la actualul nostru nivel de conștiință, par derutante și imposibile.

A doua rețea se bazează pe ceea ce numim conștiința polarității. În lume a fost numită în diferite feluri, dar ea înseamnă, pur și simplu, că vedem orice ca fiind ori negru, ori alb și că judecăm în permanență, orice situație. Judecăm orice persoană pe care o vedem ca fiind bună, rea sau neutră. Iar aceasta e natura conștiinței polarității.

Acest gen de conștiință constituie o problemă, deoarece creează egoul în minte. Egoul se gândește doar la el; în afară de oamenii pe care îi iubește sau care îi sunt apropiați, el nu se gândește la alți oameni. Lui îi pasă doar de el însuși. Acesta e nivelul de conștiință la care, în prezent, se află cei mai mulți dintre noi. De obicei, aceste rețele ale conștiinței sunt create natural, în sute și mii de ani. În cursul vieții de zi cu zi, evoluăm în mod treptat și, prin acțiunile noastre, începem să creăm în mod natural, următoarea rețea a conștiinței. Atunci când ciclurile de timp sunt potrivite, trecem la următoarea rețea.

Rețeaua artificială a unimii

Dat fiind că am mai ajuns și înainte la acest nivel de conștiință, ni se permite să-l atingem din nou. Totuși, îl vom atinge în mod *artificial*, prin construirea de piramide, edificii,

structuri şi temple în întreaga lume – şi nu prin mijloace naturale, aflate în interiorul nostru.

Aceasta e o cale artificială de reîntoarcere la vechiul nostru nivel de conştiinţă. Nu este naturală, dar dacă dă rezultate, vom reveni automat la o cale naturală. La momentul potrivit, care e înscris în ADN-ul nostru, natura va prelua conducerea şi ne va conduce spre niveluri şi mai înalte.

Ni se acordă o a doua şansă în viaţă, dar această cale artificială a fost stabilită mult înainte de începutul civilizaţiei noastre actuale. În Egiptul antic, oamenii au construit piramide, în încercarea de a intra într-o stare superioară de conştiinţă. Ei mai foloseau nuiele, vergele şi cârlige – toate fiind obiecte fizice, pe care obişnuiau să le pună pe corp şi pe coloana vertebrală, ca să îi armonizeze cu niveluri superioare de conştiinţă. Această metodă era total artificială. Tot ceea ce s-a petrecut în ultimii 13.000 de ani a fost artificial, având scopul de a ne aduce în punctul în care ne aflăm în prezent.

Odată ce vom ajunge la conştiinţa unimii, toate aceste piramide şi zone sacre nu vor mai fi de niciun folos, iar noi vom fi capabili să mergem mai departe pe cont propriu, fără ajutorul nimănui. Vom fi liberi. Iar acest aspect face şi el parte din Profeţiile mayaşe. Vom ajunge la stabilitatea noii noastre conştiinţe, iar naşterea noastră în lumile superioare va deveni o realitate. Ne vom aduce aminte de legătura noastră strânsă cu Marele Spirit şi, din acel moment, Natura va prelua conducerea.

Istoria umană

Cred că mai există o mică informaţie, pe care ar trebui să o explicăm. Am vorbit despre cei trei bărbaţi: Chequetet Arelich Vomalites, Ra şi Araragat. Ca să fie limpede, nu i-am întâlnit niciodată pe Ra sau Araragat. Ştiu că ei sunt Maeştri Înălţaţi înţelepţi, dar îngerii au vrut ca eu să lucrez doar cu Chequetet.

Am studiat intens cu Chequetet Arelich Vomalites, aproape patrusprezece ani, învățând multe lucruri despre omenire și istorie. Chequetet a fost regele Atlantidei, timp îndelungat. Potrivit Tăbliţelor de smarald – scrise acum 2.000 de ani, de Hermes, din Grecia antică – Chequetet a fost un Maestru Înălțat, care a învins moartea. Hermes a scris că Chequetet a trăit ca rege al Atlantidei, timp de 52.000 de ani și – dacă acest lucru e adevărat – că el cunoaşte foarte multe lucruri din istoria omenirii. În plus, el a fost unul dintre nakkalii vii. În prezent, el continuă să fie în viață.

La șase mii de ani după scufundarea Atlantidei în apele oceanului, civilizația umană a început să se dezvolte în Sumeria. Câteva sute de ani mai târziu, a apărut Egiptul. În această țară nouă, Chequetet și-a schimbat numele, în Thoth. Thoth nu era interesat să fie regele Egiptului – în schimb, și-a asumat rolul de scrib, cel care nota și consemna istoria egiptenilor.

Doar ca să înțelegi, îngerii – sferele inițiale de Lumină – m-au condus la Thoth și aproape toate lucrurile pe care le-am aflat despre istoria Pământului, provin de la el. Dar nu doar de la el. Thoth a fost căsătorit cu o femeie ce se numea Seshat și care era, și ea, scribul Egiptului și consemna datele istorice, așa cum le cunoștea. Seshat m-a ajutat să înțeleg și mai bine istoria, decât a făcut-o Thoth. Potrivit lui Thoth, bărbații și femeile văd și percep evenimentele în mod diferit.

Thoth și Seshat ca hieroglife

Ca să înțelegi cu adevărat ce s-a întâmplat în orice eveniment, trebuie să privești evenimentul din ambele perspective – masculină și feminină.

Voi dezvolta un pic acest subiect, deoarece el se aplică la foarte multe alte subiecte, cum ar fi motivul pentru care avem o mamă și un tată. Fiecare părinte consideră lucrurile în mod diferit, dar ambele puncte de vedere creează un tot, care e mai aproape de adevăr și care îi oferă copilului o șansă mai mare de a supraviețui, de a înțelege viața, de a crește și de a ajunge la niveluri superioare de conștiință.

Thoth mi-a spus că aproape întreaga istorie modernă a fost scrisă de bărbați și că punctul de vedere feminin nu a fost considerat important. Acest fapt îi conferă istoriei o perspectivă distorsionată. Din punctul meu de vedere, istoria pe care o cunoaștem e axată pe cei care au câștigat războaiele – care mai mereu au fost bărbați și care ne-au povestit apoi ce s-a întâmplat, dar desigur că doar din punctul lor de vedere.

În Egipt, lucrurile nu se petreceau așa. Thoth își nota ideile, observațiile și ceea ce simțea, iar soția sa își nota, separat, observațiile, convingerile și percepțiile ei. Uneori, nu erau de acord între ei, dar știau că acest lucru era convenabil pentru oamenii din viitor.

Să cercetăm acum o istorie a omenirii de care, până abia de curând, aproape nicio persoană dintre cele care trăiesc nu a fost conștientă.

Capitolul opt

Carl P. Munck

Pentru ca toate aceste informaţii să înceapă să aibă credibilitate, trebuie să aducem în discuţie o altă informaţie. Vei vedea că nu e vorba doar de fantezie sau imaginaţie; este ştiinţă exactă, numită matematică.

Carl P. Munck este un cercetător care a descoperit că, având un pic de cunoaştere, atunci când mergi în orice zonă sacră – la piramide, biserici şi temple din toată lumea – vei vedea un cod, scris pe faţa exterioară a fiecărei structuri sacre.

Ca să descifrezi codul, nici măcar nu trebuie să intri în structura respectivă. Informaţiile codificate sunt incluse în forma structurii – cu numărul ei de trepte – şi în multe forme diferite, la exteriorul acestor structuri. Pentru a afla mai multe despre codurile lui Munck, vizitează-i website-ul, *www.greatdreams.com/gem1.htm.* Ca să fie clar, îţi ofer doar o trecere în revistă a muncii sale, căci activitatea lui Munck înseamnă mult mai mult decât subiectele pe care le tratez eu, în această carte.

Dacă ştii cum să interpretezi codul, pe fiecare piramidă sau templu din întreaga lume, vei vedea o serie de trei numere. Aceste trei numere îţi spun, cu precizie, longitudinea la care se află templul – identică cu cea pe care o folosim în prezent – şi un calcul antic pentru latitudine, care diferă de ceea ce folosim în zilele noastre.

Rezultatele muncii mai recente a lui Munck, cu acest cod, îţi vor da chiar şi altitudinea structurii faţă de nivelul mării – care era foarte diferită în vremea Atlantidei. Cum le-a fost

posibil străvechilor atlanți să știe care va fi nivelul mării, în secolul al XXI-lea?

Cu toate că matematica nu a fost aplicată la toate cele 83.000 de zone sacre din întreaga lume, Munck a studiat 250 dintre ele, iar calculele sunt perfecte. Până în prezent, nici măcar o singură zonă sacră nu se află în afara acestei rețele globale.

Cum se face că o cultură străveche a putut avea tehnologia de a realiza această performanță mondială?

Oamenii de știință din prezent își pot doar imagina cum să facă acest lucru, cu ajutorul sistemului modern GPS. Acum treisprezece mii de ani, în vremuri pe care istoria le descrie ca fiind populate de barbari păroși, oamenii efectuau calcule matematice complexe.

Zidurile din Egipt, vechi de 6.000 de ani, dovedesc și ele că istoria este incorectă, de vreme ce, folosind scrierea hieroglifică, egiptenii antici au prezentat date despre Pământ, descriind amplasamentul exact al Polului Nord și Polului Sud și formele exacte ale suprafeței de pământ și de gheață. Cum au făcut acest lucru? Nu știm cum au făcut-o, dar e un fapt real.

Munca extraordinară a lui Carl Munck a fost prezentată acum la Națiunile Unite. El i-a oferit lumii toate calculele matematice și cum operează ele. Dar Națiunilor Unite nu le-a fost cu putință să integreze aceste noi informații, în înțelegerea pe care o are asupra istoriei. Acest fapt i-a pus pe cei de la ONU într-o situație delicată. Nu au putut nega faptele, dar nu au putut accepta acest adevăr, fără schimbarea întregii perspective asupra istoriei.

Ce-au făcut atunci? Le-au ignorat și au încercat să le uite – la fel cum au făcut cu multe alte anomalii din lume.

Așadar, aș vrea acum să te las să citești direct din lucrarea lui Carl – ceva din ceea ce el a descoperit a fi adevărat – cu speranța că acest lucru va clarifica lucrurile.

Descoperirea Numerelor ascunse, de Carl Munck

Cum „ascunzi" un număr, într-o Zonă Sacră? Ei bine, de exemplu, într-un sanctuar circular de piatră, aflat la longitudinea de 49 de grade, 1 minut, 1 secundă, e posibil să ai 7 lespezi dispuse în cerc, cu o lespede în centru, care e perfect pătrată: 7 la pătrat = 49. O piramidă în trepte, aflată la acea longitudine, ar putea avea o bază perfect pătrată, cu 7 niveluri pe fiecare latură.

Toate acestea ar putea părea exagerări – până când îți dai seama că majoritatea zonelor sacre au o longitudine sau latitudine, care pot fi prezentate prin numere foarte lungi. De exemplu, dacă ai latitudinea de 25 de grade, 07 minute, 29,62285728 de secunde (la nord sau sud de ecuator), numărul cu care lucrezi – înmulțind toate aceste numere – este 5.184. Dacă descoperi că, adunând și/sau înmulțind diverse măsurători dintr-o piramidă, aflată la acea latitudine exactă, ajungi la numărul 5.184, probabilitatea unei coincidențe este, matematic vorbind, neglijabilă. Dacă descoperi că *și longitudinea* acestei piramide poate fi derivată într-un mod similar, este și mai puțin probabil că studiezi ceva ce s-a produs la întâmplare.

Mergând mai departe, ce-ar fi dacă studiezi peste 250 de zone sacre și constați că longitudinea și latitudinea exactă, corespunzătoare Gizei, sunt codificate în absolut fiecare zonă? Chiar dacă ai studiat doar 10 zone sacre, vei fi eliminat coincidența. Iar Carl Munck a descoperit că *poți găsi longitudinea și latitudinea exactă, corespunzătoare Gizei, până la câteva zecimale, codificate în absolut fiecare dintre cele 250 de zone sacre, pe care el le-a cercetat!*

Demonstrând faptul că amplasarea Zonelor Sacre nu ar fi putut avea loc la întâmplare, Munck a mai demonstrat că oamenii care le-au construit *trebuie să fi fost capabili să vadă planeta noastră din spațiul cosmic!* Ne-ar fi fost, practic, imposibil să verificăm, în zilele noastre, acuratețea calculelor acestor constructori străvechi, înainte să fi avut noi înșine sateliți!

Prin urmare, Munck ne aduce dovezi despre faptul că, în vremurile de demult, a existat o tehnologie mult superioară celei presupuse de către istoricii clasici. Pe lângă asta, implicația copleşitoare este că Zonele Sacre – cel puțin cele vizitate de Munck – au fost planificate şi realizate de aceeaşi minte sau forță. Toate au fost construite conform unui *plan unic.*

Am căutat să elaborez un sistem de codificare, care să se bazeze pe limbajul latitudinii şi longitudinii - grade, minute şi secunde - ideea fiind să înmulțeşti cele trei numere din fiecare set, cu un singur număr: 15 grade înmulțit cu 15 minute înmulțit cu 01,6.000 secunde, fac 360, numărul de grade al oricărui cerc.

De pildă, atunci când am împărțit constanta de 360° la 19 grade, 18 minute, 01,05263157894 secunde, m-am trezit pe paralela latitudinii care intersectează piramida rotundă (360°) Cuicuilco (Kwee-Kueel-Ko) din Mexic, chiar la sud de Distrito Federal (Mexico City).

Cum? Strămoşii ştiau că lucrurile rotunde conțineau un arc de cerc de 360 de grade? Nu... Trebuie să fie o coincidență... Dar, mai târziu, când am studiat numărul mai mare, 21.600 (numărul de mile marine al circumferinței polare a Pământului), am descoperit că, atunci când l-am divizat la 51 de grade şi 10 minute până la 42,3529411 secunde, el a intersectat centrul exact al Stonehenge-ului din Anglia - un alt monument circular (360°), care a avut inițial 60 de lespezi în jurul perimetrului lui.

Întrucât 60 de lespezi înmulțit cu 360° fac exact 21.600, mi-am dat seama că am descoperit ceva impresionant şi, dat fiind că Stonehenge a fost redatat recent (cu C-14), la 10.000 î. Hh. (vezi **English Heritage**, ediția din iunie 1996), el este incredibil de vechi. Tehnologii Global Positioning System, printre Punctele Clovis*?

* Punctele Clovis, din America de Nord, sunt vârfuri de săgeți scobite, asociate culturii nord americane clovis. Ele datează din

Nu e posibil - potrivit concepțiilor noastre prezente, despre omul antic! Aptitudinile sale la matematică nu le depășeau pe cele ale degetelor de la mâini și picioare. Cunoștințele sale despre lume se limitau la planul său de referință, iar lipsa aptitudinilor de scriere l-a categorisit drept ignorant. Toate astea ne-au fost băgate tuturor în cap, încă din școala primară.

Problema este că aceste scenarii de piramidă/rețea au continuat să vină! Piramida El Kula din Egipt (la 36), Piramida turtită a lui Sneferu (180), Tumulul druid din Massachusetts (180), ideograma din argilă („Fort") din Newark, Ohio (2.160), Templul atlanților, din Tula, Mexic (2.880), Sfinxul din Giza (5.400), Tumulul Kolomoki din Georgia (7.200), Tumulul Seip din Ohio (8.640), Tumulul de Smarald din Mississipi și Piramida roșie a lui Sneferu, din Dahshur (10.800), ideograma de la Franklin, Ohio (16.200), desenul cu Marele Triunghi, din câmpia de la Nazca, Peru (17.280), cercul de pământ denumit Go-Low, din Germania, în apropiere de Bonn (27.000), „OCHIUL" de pe „FAȚA" lungă de o milă, din Poverty Point, Louisiana (32.400), vortexul din Oregon (48.600), MANOS, un alt desen din câmpia de la Nazca (64.800), Tumulul Shark din Nordul arhipelagului Bimini și Piramida magicienilor, din Uxmal (129.600) - TOATE ACESTEA SUNT DIVIZIBILE LA 360!

Hărțile noastre topografice moderne, cu coordonate GPS, sunt foarte exacte, iar aceste piramide străvechi EXPLICĂ prea frecvent locul în care se află - astfel încât, din punctul meu de vedere, nu există nicio șansă ca acest lucru să fie o eroare. Arhitecții monumentelor din antichitatea îndepărtată posedau aptitudini geodezice de invidiat și au lăsat în urma lor această dovadă, pretutindeni în jurul nostru.

perioada paleoindiană, în urmă cu cca. 13.500 de ani, fiind cele mai vechi obiecte confecționate de om, pe acest continent. N.tr.

Acum, că ai citit ceea ce a scris Munck, începi să înțelegi că există o rețea de aproximativ 83.000 de Zone Sacre, în întreaga lume, amplasată intenționat în locuri foarte exacte și că nu e posibil ca ea să fi fost proiectată de toate aceste triburi indigene – cum sunt mayașii, egiptenii sau chinezii – îndeosebi pentru că aceste popoare au trăit în perioade diferite din istorie. Mai degrabă, acest lucru trebuia să provină de la o singură minte, un singur gând, un singur plan. Nu există niciun alt mijloc. Iar asta schimbă întreaga înțelegere despre istoria noastră, despre cine am fost înainte și cine suntem acum.

Meridianul primar

Ce se poate spune despre Meridianul primar, linia de longitudine poziționată exact la zero grade? Ra, Araragat și Chequetet Arelich Vomalites au știut locul în care se vor afla polii fizici și ecuatorul, în viitorul îndepărtat. Cum de au știut? Thoth nu mi-a spus niciodată, dar el este un Maestru Înălțat și o ființă tetradimensională. La acele niveluri, e ușor să percepi dimensiunea a treia. Meridianul primar pe care îl folosim în prezent nu este cel pe care cei din vechime și-au întemeiat sistemul. Meridianul pe care l-au folosit acești trei Maeștri Înălțați include Marea Piramidă de la Giza, din Egipt. Dacă iei Polul Nord și Polul Sud și trasezi o linie exact pe deasupra vârfului Marii Piramide, obții Meridianul primar al sistemului antic. Acest lucru e logic, de vreme ce a fost prima structură construită din întregul sistem.

Cum s-a materializat acest amplu proiect energetic? Pentru acești trei bărbați, a fost ușor. Datorită nivelului lor de conștiință, au visat întregul proiect concretizându-se în dimensiunea a patra, după care s-au conectat, treptat, cu diverse culturi sau triburi din dimensiunea a treia. Prin intermediul meditației, le-au oferit acestor triburi instrucțiunile despre plan, cu privire la locul în care să construiască și forma structurii respective.

Acum poţi înţelege ce anume făceau Chequetet Arelich Vomalites, Ra şi Araragat. Creau aceste structuri în întreaga lume, ca să modifice fluxul interior al energiilor Pământului – acţiune numită geomanţie – astfel încât fluxul exterior era modificat şi, procedând astfel, creau pas cu pas acest câmp electromagnetic geometric, din jurul Pământului. Prin aceasta, ei ne refăceau Reţeaua Conştiinţei Unimii, care a fost pierdută în vremea Atlantidei. 22 decembrie 2012. Super inteligenţă!

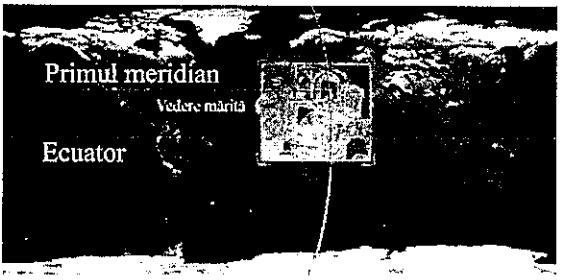

Meridanul primar care trece prin Egipt

Acesta a fost un dar de iubire. El ne arată că nu suntem singuri în conştiinţa noastră şi că nu suntem uitaţi. Strămoşii noştri îşi aduc aminte de noi şi au grijă de noi. Ei sunt Cei de Odinioară, care continuă să fie conectaţi cu noi, acum. Ei se extind prin toate culturile şi toate nivelurile vieţii – chiar şi în familiile de rând din întreaga lume. Aceştia sunt strămoşii noştri, care fac ceva pentru noi, astfel încât să putem face schimbările ce trebuie făcute, în noi înşine. Iar noi, făcând aceste schimbări, facem ceva pentru ei. Îi aducem înapoi. Va veni o zi, în viitorul apropiat, în care ne vom întâlni din nou strămoşii – căci viaţa nu moare absolut niciodată.

Capitolul nouă

Pierderea memoriei atlante şi staţia spaţială rusească Mir

După ce s-a scufundat Atlantida, omenirii i-a luat timp ca să se refacă. Întreaga memorie personală a fost pierdută, excepţie făcând nakkalii şi câţiva mayaşi. Persoanele obişnuite aveau o boală similară demenţei şi nu îşi puteau aminti nimic din viaţa lor; cei mai mulţi oameni au înnebunit complet. Şi este clar că nu erau capabili să construiască piramide, din lespezi de o perfecţiune matematică. Maeştrii Înălţaţi au trebuit să aştepte până într-un moment anume din Precesiunea Echinocţiilor, când le era posibil să continue. Această aşteptare a durat un pic mai mult de 6.400 de ani.

Dat fiind că, iniţial, atlantul obişnuit a fost o persoană foarte avansată, dar care îşi pierduse întreaga memorie, el s-a degradat, ajungând să fie aidoma unui barbar. Dacă o persoană modernă îşi pierde în totalitate memoria, ea nu va şti nici măcar cum să iasă din casă. Atlanţii au fost nevoiţi să redescopere focul.

Această pierdere a memoriei a fost provocată de câmpul geomagnetic, care a ajuns la intensitatea zero, chiar înainte de deplasarea polilor fizici, care a dus la scufundarea Atlantidei. Până recent, oamenii de ştiinţă nu au ştiut deloc că e posibil ca o fiinţă umană să-şi piardă întreaga memorie, atunci când câmpul magnetic al Pământului devine zero. Reţine că savanţii din ziua de azi prezic că polii magnetici nord şi sud se vor inversa – ceea ce înseamnă că polii geomagnetici vor ajunge la zero.

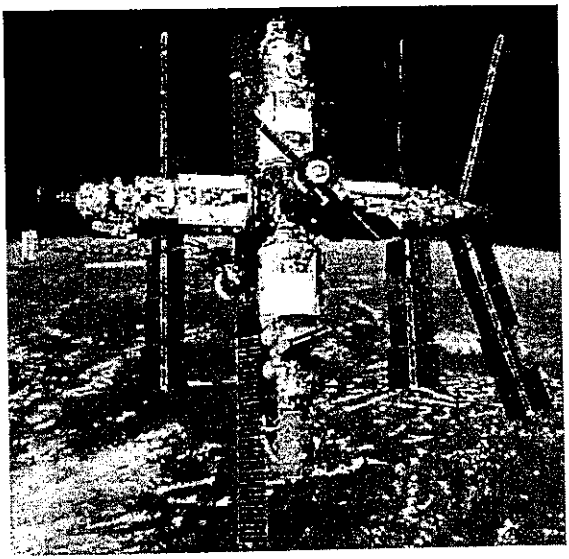

Stația spațială Mir

Când rușii și-au amplasat stația spațială Mir în spațiu și primul cosmonaut rus a intrat în satelit, exact acest lucru s-a întâmplat. După aproape patrusprezece zile, petrecute în spațiul lipsit de forță de gravitație, cosmonautul rus și-a pierdut întreaga memorie și nu a mai fost în stare să controleze stația spațială Mir. Rușii au trimis imediat pe cineva care să îl înlocuiască, readucându-l pe primul cosmonaut, pe Pământ.

După ce l-au examinat, au constatat că memoria îi fusese ștearsă de tot și că era nebun. Apoi, rușii au descoperit că același lucru s-a întâmplat și cu cosmonautul care l-a înlocuit. Atunci, oamenii de știință ruși au creat un dispozitiv care să aproximeze câmpul geomagnetic al Pământului în jurul unui individ și care putea fi purtat pe costumul spațial. Acum este acceptat faptul că, în cazul în care călătoria în spațiu durează peste două săptămâni, ea nu e posibilă decât dacă câmpul geo-

magnetic terestru este aproximat, în interiorul şi în jurul navei spaţiale – sau măcar în jurul cosmonautului.

Oamenii de ştiinţă au mai descoperit că toate celulele creierului uman au în jurul lor o membrană magnetică. Ei studiază cum este păstrată amintirea în conştiinţa umană, acest lucru părând a fi realizat prin intermediul magnetismului – asemănător materialelor de pe un CD sau DVD.

De bună seamă că o inversare a câmpului geomagnetic ar fi urmată aproape sigur de un interval de timp, până când câmpul să înceapă să se reactiveze în sens invers. Dacă acest interval va fi de patrusprezece zile sau mai multe – iar în timpul cosmic, patrusprezece zile reprezintă doar o nanosecundă – memoria umană va fi total pierdută. E ceea ce s-a întâmplat în Atlantida şi ceea ce s-ar putea întâmpla din nou, în vremurile noastre moderne.

Povestea despre ceremoniile finale

Mayaşii, Hopi, Kogi şi Arhuaco sunt cu toţii de acord că vor avea loc schimbări incredibile ale Pământului – dar am discutat deja despre ele. Nu va trebui să te îngrijorezi pentru astfel de lucruri. Înainte ca acest câmp geomagnetic să atingă nivelul critic, te vei înălţa într-o altă dimensiune a conştiinţei Pământului, unde există doar pace. Aşa a fost destinat să fie parcursă această tranziţie.

Aşa cum am spus mai devreme, Maeştrii Înălţaţi au trebuit să aştepte punctul de mijloc dintre apogeul şi perigeul Precesiunii Echinocţiilor, până să îi poată returna omenirii amintirile, cunoaşterea şi înţelepciunea. Şi, după cum ştim, piramidele şi templele din întreaga lume au fost mereu construite în dimensiunea a treia, exact după acel punct de mijloc, în urmă cu aproape 6.400 de ani.

Dintr-odată, s-a produs o explozie de cunoaştere terestră, iar construcţiile sacre au început să apară peste tot în lume. De

fiecare dată când era construită una dintre aceste structuri, Reţeaua Conştiinţei Unimii începea să se apropie un pic mai mult de forma geometrică adecvată şi de ceea ce ne-ar fi necesar ca să ne conectăm, ca un câmp viu de energie. Acest lucru a continuat să avanseze până acum – să zicem – aproape şaizeci şi cinci de ani, imediat după al doilea război mondial.

După care, lucrurile au început să se petreacă pe un alt nivel. Extratereştrii au început să fie implicaţi în acţiunile omenirii, într-un ritm accelerat. La numai un an după încheierea celui de-al doilea război mondial, în vara anului 1946, nave spaţiale şi-au făcut apariţia deasupra fiecărei baze militare din Europa, aproape în mod invariabil. Anul următor, în iunie 1947, au apărut nave spaţiale deasupra tuturor bazelor militare din Statele Unite. Cum de ştiu aceste lucruri? Deoarece există documente istorice, de la directorul proiectului „Bluebook" al Forţelor Aeriene, care dovedesc toate astea. Dacă vrei această carte, ea e disponibilă pe adresa *www.drunvalo.net.*

Apariţia ET-ilor a deschis o altă uşă, pe măsură ce ei s-au implicat în munca la această reţea. La sfârşitul anilor cincizeci, am început să vedem cercuri în lanuri, peste tot prin Anglia, dar la început ele au fost destul de simple.

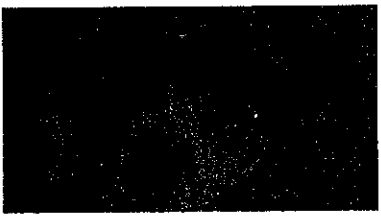

Cercuri în lanuri, în anii 1950

În anii 1980 şi 1990, am început să vedem cercuri în lanuri extrem de complexe, care zăpăcesc mintea, mai ales atunci când ştii că sunt întotdeauna finalizate într-o singură noapte. În toate cercurile „reale" din lanuri, nu a fost găsită niciodată vreo dovadă a intervenţiei umane.

În preajma graniței dintre secole, cercurile din lanuri au început să fie întâlnite în gheață și în zăpadă – fiind denumite cercuri în gheață sau în zăpadă.

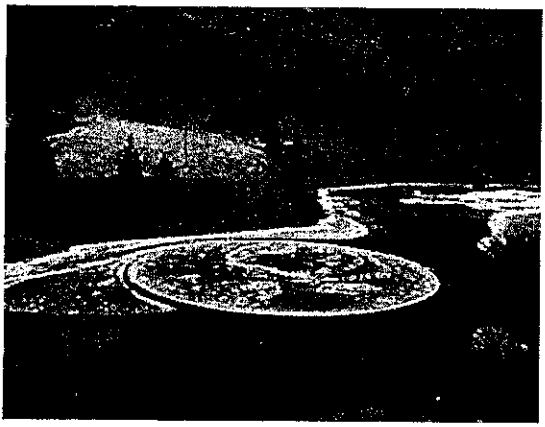

Cercuri în gheață/zăpadă

Apoi, am descoperit cercuri în arborii din Canada. Arborii creșteau în cercuri geometrice complexe. Nici acest lucru nu ar fi putut fi realizat de vreo ființă umană.

Colin Andrews, unul dintre primii cercetătorii din lume, ai cercurilor din lanuri, a descoperit că aproape 80% dintre cercurile din lanuri erau făcute de om. Dar celelalte 20 de procente nu erau realizate de om, întrucât sfidau toate explicațiile științifice. Aceste cercuri „reale" din lanuri ajung să fie cercuri geometrice, iar culturile continuă să fie vii, nefiind culcate la pământ de scânduri de lemn – fapt care distruge plantele.

Cercurile reale din lanuri au constituit un alt grad de comunicare superioară, ce a început să aibă loc în întreaga lume. Reprezenta un mesaj important pentru întreaga omenire și sute de grupuri, de indivizi – și mai ales cei din guverne – au început să facă eforturi de a sparge codul, pentru a afla ce ne transmiteau aceste cercuri din lanuri. Cercetătorii ruși au lămurit un pic acest subiect, atunci când, de curând, au făcut o descoperire interesantă.

Capitolul zece

Piramide, cristale şi acţiuni umane

În perioada anilor 1980, a început să se întâmple un nou fenomen. Probabil că mulţi dintre cei care citesc aceste rânduri îşi aduc aminte de el şi au fost implicaţi în el. Din 1983-1984, până prin anul 1991, oameni din întreaga lume – şi vreau să spun că de pretutindeni – au început să aibă o experienţă aproape identică. Se poate ca tu să fi fost unul dintre ei.

Multe dintre aceste persoane practicau meditaţia şi transmiteau mesaje prin channeling, fiind deci capabile să înţeleagă şi să perceapă energiile subtile. În timp ce meditau, li se spunea că trebuie să ducă un cristal la o piramidă dintr-un loc din lume, să îl programeze într-un anumit fel şi să îl lase acolo.

Noi estimăm că în acest fenomen au fost implicate peste 150.000 de persoane, iar de fiecare dată când o persoană chiar şi-a asumat această provocare şi a dus un cristal programat, într-un templu din lume, acţiunea ei a influenţat un pic energia geomanţiei spaţiului şi formei respective şi conexiunea ei cu Pământul, contribuind la ajustarea geometriilor din Reţeaua Conştiinţei Unimii, de deasupra Pământului.

În 1989, după ce aproape un milion de cristale au fost duse în Zonele Sacre din întreaga lume, reţeaua unimii a Pământului a fost, în sfârşit, adecvată din punct de vedere geometric, însemnând că avea o relaţie de dodecaedru pentagonal-icosaedru. Pentru prima oară, energia circula prin ea – dar, din punct de vedere geometric, încă nu era total perfectă. Mai trebuiau făcute ajustări.

Începe un nou tip de ajustări

Pe la mijlocul anilor 1990, exista un grup restrâns, de mai puțin de o sută de persoane, experte în energiile subtile. Am fost una dintre ele, dar multe alte persoane erau la fel de necesare în acțiunea de a finaliza rețeaua pentru Maeștrii Înălțați.

Membrii acestui grup restrâns au fost îndrumați să meargă la anumite piramide și să facă schimbări clare – nu schimbări la nivel de rețea sau de energii din piramide, ci mai degrabă schimbări în cadrul spiritului/sufletului persoanelor indigene, care au construit inițial piramida sau templul respectiv.

Unele dintre aceste persoane indigene încălcaseră legile universale, în diverse feluri. Și, întrucât ele construiseră piramida sau templul fizic, gândurile și sentimentele lor au pătruns în structura în sine, provocând distorsiuni în Rețeaua Conștiinței Unimii. Piramida în sine era impură. Trebuia reechilibrată – altfel, nimic nu urma să funcționeze.

Ca să ne îndeplinim scopul, a trebuit să vizităm multe triburi. Voi prezenta povestirile, foarte pe scurt, întrucât le-am relatat și în cartea *Șarpele de Lumină.*

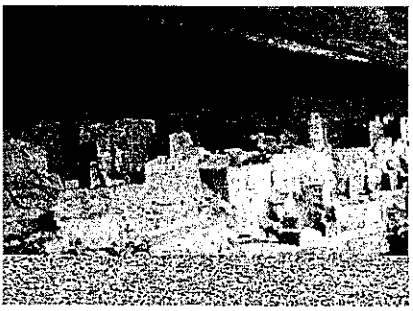

Ruine ale amerindienilor Anasazi

Mai întâi, ni s-a cerut să pătrundem în lumea străvechiului trib Anasazi, să îi găsim pe Anasazi și să le oferim cunoștințe care să le alunge durerea și să le permită să ni se alăture, în lumea prezentă, astfel încât totul să se echilibreze în acea zonă a rețelei.

Maeștrii Înălțați ne-au spus apoi să mergem în zona Four Corners, din Statele Unite – ținutul natal al străvechilor Anasazi.

I-am găsit pe Anasazi acolo şi, cu ajutorul ceremoniei, le-am vindecat karma şi am deschis portalurile, astfel încât ei să se poată naşte în lumea modernă. Acum ei sunt aici şi au adus cu ei o cunoaştere străveche, care va fi foarte necesară în viitor.

Apoi i-am vizitat pe mayaşii din Mexic şi Guatemala, conducând ceremonii care să rezolve problemele karmice ale mayaşilor din vechime.

În timp ce eram în Mexic, au apărut incaşii, care ne-au spus că şamanii voiau să mergem în Peru, să facem ceremonii. Dar când am ajuns în Peru, la Machu Picchu, pur şi simplu nu ne-au acceptat. Acceptul ne-a venit de la însăşi Mama Pământ, astfel încât am aşteptat să apară semne din interiorul Mamei Pământ, care să dovedească că noi eram oamenii potriviți.

Aşa s-a întâmplat mereu. Nu conta ce spuneam noi – conta ce spunea Mama Pământ, în numele nostru. Am trecut fiecare test al lor şi ni s-a îngăduit să facem ceremonia care a neutralizat toată durerea incaşilor, permițându-le sufletelor lor rătăcite să vină în viața din prezent. Acum ei pot trăi şi, împreună, vom ajunge în curând pe stele, ca frați şi surori.

La cererea reginei maurilor, am mers în Noua Zeelandă şi i-am găsit pe cei din tribul Waitaha, supraviețuitorii din Lemuria. Waitaha sunt unii dintre cei mai vechi oameni din lume – ei continuă să aibă pe pereți imagini cu strămoşii lor, ale căror degete de la mâini şi picioare sunt unite printr-o membrană subțire. În Lemuria, aceştia înotau cu delfinii şi balenele, pe care le considerau rudele lor. În Noua Zeelandă trebuia purificat canibalismul, care a luat naştere pe Insula Paştelui. Întotdeauna a fost ceva diferit de făcut.

La scurt timp după Noua Zeelandă, am scris cea de-a patra carte, *Şarpele de Lumină.* Am descris interacțiunile pe care le-am avut cu populația mayaşă şi cu aproximativ o mie de triburi indigene din America de Nord, Centrală şi de Sud.

Şarpele de Lumină vorbeşte despre deplasarea energiei kundalini a Pământului, din munţii din vestul Tibetului, în munţii din nordul statului Chile. A fost un eveniment istoric extraordinar, despre care aproape nimeni de pe Pământ nu ştia că are loc. Triburile l-au păstrat secret, dar acum e momentul potrivit să vorbim despre el.

Energia vine din centrul Pământului şi găseşte un loc de pe scoarţa terestră; ea iese la suprafaţă, printr-o mişcare ce se aseamănă foarte mult cu cea a unui şarpe. Întâi se mişcă prin întreaga lume, în fiecare zonă de pe Pământ, apoi îşi găseşte un loc în care se încolăceşte în interiorul Pământului şi în care rămâne pentru următorii 12.812,5 ani.

Anzii de nord

Această energie e forţa kundalini vie, din interiorul Pământului. Ea îi trezeşte pe oamenii din acea zonă, care devin astfel instructori ai lumii – aşa cum s-a întâmplat în India şi Tibet, timp de mii de ani. Acum ea s-a mutat însă în munţii Anzi, iar sufletele cilienilor, peruanilor, argentinienilor şi ale altora vor fi trezite de energiile kundalini. Întrucât ciclurile se schimbă, de la energia masculină la cea feminină, femeile vor fi cele care vor aduce noua spiritualitate.

Energia kundalini a fost însă dirijată dinspre partea vestică a lanţului muntos al Anzilor, înspre ocean, astfel încât semnalul a fost primit de întreaga populaţie din Polinezia. În mod cert,

insula Moorea a simțit energia kundalini a Pământului. Drept urmare, s-a produs o nouă trezire, apărând o energie spirituală cu totul nouă, pe care lumea nu a mai întâlnit-o niciodată.

Știam că energia kundalini s-a mutat în Chile, în anul 2002. În 2003, am mers în munții din Chile, ca să cunosc direct această energie. Dar nu am putut-o simți. Nu am putut simți nimic. Am fost foarte derutat. Nu înțelegeam deloc de ce nu puteam simți nimic și m-am întors acasă. Am așteptat un an, un an și jumătate, după care m-am reîntors acolo, ca să o simt. Nu am simțit absolut nimic și nu am înțeles, deoarece știam că ea este acolo. Atunci când ea a sosit, 112 de triburi au stat într-un cerc, așteptându-i venirea – iar ele știau că energia era acolo.

Apoi, am primit o invitație din partea celor din tribul Rapa Nui, care trăiesc pe Insula Paștelui, ca să facem o ceremonie cu ei. Invitația lor a fost urmată de o invitație din partea reginei Insulelor Polineziene – o femeie pe care o vom numi Mama Lucy. Era cea mai importantă femeie din Insulele Polineziene, iar ea ne-a invitat pe insula Moorea.

Polul Sud al Rețelei Conștiinței Unimii se află în Moorea. Rețeaua conștiinței este la fel ca și câmpul geomagnetic; prin ea trece o axă, iar Polul Nord și Polul Sud sunt puncte foarte importante. Se întâmplă ca Polul Nord al Rețelei Conștiinței Unimii să fie la aproximativ 2,4 kilometri distanță de Marea Piramidă, ceea ce este insignifiant, raportat la cei 12.756 km, cât măsoară diametrul Pământului. Energia se deplasează prin Pământ, spre partea opusă. Dacă această energie ar merge prin Pământ, în linie dreaptă, ar ieși la suprafață în sudul Oceanului Pacific, nu departe de Moorea; axa rețelei are însă o foarte mică arcuire, astfel încât energia iese prin insula Moorea. Este insula pe care locuiește Mama Lucy, care ne-a invitat în acest loc, pentru a face o ceremonie împreună cu populația polineziană.

Și astfel am pornit, din nou, într-o călătorie spirituală. Potrivit instrucțiunilor primite de la tribul Rapa Nui, din Insula

Paştelui, trebuia să aducem în acest loc oameni din întreaga lume, pentru ca ei să reprezinte omenirea. În această călătorie, au fost implicate în jur de şaptesprezece ţări, grupul fiind de cincizeci şi cinci de persoane. Era în anul 2008.

Ajunsesem în punctul în care Reţeaua Conştiinţei Unimii era aproape completă – de fapt, mai avea nevoie de o ajustare şi reţeaua era pregătită să se nască şi să devină vie.

Venind din toate părţile lumii, grupul nostru internaţional a ajuns pe Insula Paştelui, în scopul de a realiza acest tip special de geomanţie asupra Pământului. Nu vă pot spune, cât de entuziasmat eram! Urma să fie un moment măreţ din istoria omenirii, chiar dacă puţini oameni de pe Pământ ştiau că avea loc. Cunoşteam şi înţelegeam, totuşi, implicaţiile incredibile pe care el le va avea asupra viitorului omenirii. Mă simţeam ca un copil, fiind foarte optimist cu privire la acest viitor.

Pe Insula Paştelui, am fost întâmpinaţi de indigenii Rapa Nui, care, înainte să vorbească cu noi sau să facă ceva, ne-au spus că trebuia să facem o iniţiere – o ceremonie ce trebuia să ne conecteze inimile tuturor, astfel încât să putem lucra împreună, ca unul. A fost o ceremonie străveche, în care Rapa Nui s-au dezbrăcat de haine, iar un bărbat a desenat semne pe corpul celorlalţi. A luat mult timp, pentru ca totul să fie făcut perfect.

Din ceremonie a făcut parte şi cina, pe care a trebuit să o luăm laolaltă. Cu o zi înainte, Rapa Nui pregătiseră mâncare, în gropi mari, săpate în pământ, cu cărbuni ce ardeau mocnit în jurul mâncării şi acoperite cu pământ, ca să păstreze căldura. Dat fiind că era insula lor, au condus ceremonia, interacţionând cu fiecare dintre noi. Probabil că forţa pe care au etalat-o, prin mişcările corpului lor, i-a intimidat pe unii din grupul nostru, dar pentru Rapa Nui, aceasta a fost cea mai importantă ceremonie de pe Pământ. Ei au tratat totul cu foarte multă solemnitate – şi la fel am făcut şi noi.

Am petrecut câtva timp, acomodându-ne cu energiile locului şi ascultându-i pe Rapa Nui spunându-ne lucruri pe care, de sute şi sute de ani, nu le spuseseră nimănui din afara culturii lor. Ne-au urcat pe cai, ne-au condus la zonele lor sacre şi ne-au arătat foarte mult respect, ştiind tot timpul că noi ne aflam acolo, ca să aducem o vindecare a karmei lor din trecut.

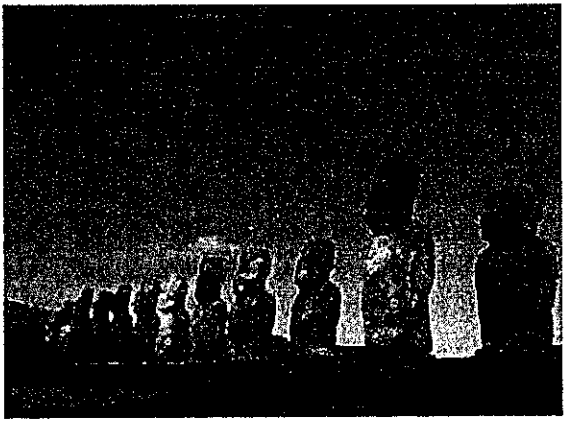

Statui din Insula Paştelui

Insula Paştelui e acoperită de statui uriaşe de piatră, numite moai şi realizate în urmă cu sute de ani. Când Rapa Nui au creat pe insula lor aceste statui imense, pentru a transporta blocurile de piatră, au epuizat toți copacii de pe insulă, fapt ce a generat un dezastru ecologic. Urmarea a fost că nu au mai avut hrană şi mureau de foame.

Ei au hotărât să se mănânce între ei, iar asta a fost o încălcare a legilor naturii. Această mentalitate deplorabilă s-a răspândit în insulele Polineziene, inclusiv în Noua Zeelandă – odată cu venirea maorilor în Noua Zeelendă, care mâncau bărbații din tribul Whitaha, în prezența femeilor lor. Femeile erau păstrate ca sclave.

Aceasta era starea mentală – această amintire colectivă – ce trebuia vindecată, iar prin vindecarea tribului Rapa Nui,

Rețeaua Conștiinței Unimii ajungea la un echilibru geometric perfect. Odată finalizată pe deplin, rețeaua era gata să creeze.

Abia când ne-am aflat pe Insula Paștelui, am început să înțeleg, cu adevărat, de ce eram acolo. De fapt, tocmai când ne pregăteam să începem această ceremonie de vindecare pentru Rapa Nui – exact înainte ca ea să înceapă – totul s-a clarificat.

Ei ne-au dus departe, într-o zonă împădurită, spunându-ne că e locul în care trebuie desfășurată ceremonia. Iar în timp ce ne pregăteam, îndrumarea interioară – pe care mi-o urmez – a apărut și mi-a explicat situația legată de aceasta rectificare finală a Rețelei Conștiinței Unimii, prin ceremonie.

Ea avea de-a face cu Rapa Nui. La un moment dat, istoria canibalistică a tribului Rapa Nui s-a răspândit prin insulele Polineziene. Trebuia să fie iertată. În această ceremonie, Rapa Nui trebuiau să se ierte – iar această iertare corecta geomanția de deasupra Pământului, de deasupra insulei pe care eram, ce se întindea spre țărmul chilian și spre locul în care energia kundalini a Mamei Pământ se pregătea să se nască. Iar acest lucru urma să îi permită fluxului de energie vitală să circule cu adevărat prin această rețea. Odată ce începea să circule, era posibil ca Rețeaua Conștiinței Unimii și energia kundalini a lui Pachamama să prindă viață.

Mai erau însă și alte lucruri.

Pe când ne pregăteam, am pus pe pământ bucata de pânză roșie de ceremonie, așezând pe ea cristalele și alte obiecte de ceremonie. Atunci am înțeles, la un nivel mai profund, de ce făceam această ceremonie aici, pe Insula Paștelui.

Energia kundalini a Planetei nu a funcționat încă din 2002, din cauza unei distorsiuni din rețea, existentă chiar deasupra insulei, dar corectarea acestei zone geometrice a fost dinadins lăsată la urmă, pentru a fi făcută prin intenția Maeștrilor Înălțați.

Și asta, deoarece Maeștrii Înălțați nu au vrut ca energia kundalini să înceapă să circule înainte de nașterea rețelei con-

științei. Cele două trebuiau să conlucreze. Prin urmare, Maeștrii Înălțați au ajutat triburile indigene să aducă energia kundalini a Pământului, în locul din Chile. Cele 112 triburi trebuiau să o mențină acolo, timp de aproape șase ani, până când era finalizată rețeaua. Atunci am înțeles perfect de ce eram aici și ce făceam în această ultimă ceremonie de rectificare.

Ceremoniile cu Mama Pământ, cu Tatăl Soare și cu Universul viu sunt exact ceea ce activează ADN-ul Cosmic. E foarte simplu.

Am început ceremonia, dar ea a fost diferită de orice văzusem până atunci. Potrivit lui Rapa Nui, această ceremonie nu mai fusese desfășurată de aproape 13.000 de ani. Ceremonia a început prin unirea mâinilor noastre – atât a celor din grupul nostru internațional, cât și a celor din tribul Rapa Nui. Asta a fost tot ceea ce era necesar. Unindu-ne mâinile, am rectificat geometria de deasupra Pământului, iertând canibalismul ce existase în urmă cu mult timp. Energia s-a ameliorat; pentru prima oară, Rețeaua Conștiinței Unimii s-a format în mod desăvârșit în jurul Pământului, iar atunci când s-a întâmplat, am simțit-o cu toții, în inima noastră. Le-am spus celor din grup și din tribul Rapa Nui: „Am vindecat rețeaua și, cu Voia lui Dumnezeu, pe Rapa Nui. Această ceremonie e completă."

Am început să închei ceremonia, când s-a întâmplat un lucru la care nu m-am așteptat. Nu cred că s-a așteptat cineva. Nu mai văzusem așa ceva, până atunci. Din înaltul cerului, o energie de lumină aurie cobora în spirale. Cobora precum o tornadă – o tornadă delicată, blândă, de lumină aurie. S-a rotit prin preajmă, până pe pământul pe care ședeam toți, învârtindu-se în jurul nostru, ca o scenă dintr-un film. Lumina emana din Rețeaua Conștiinței Unimii.

Sunt sigur că fiecare participant la ceremonie a simțit-o diferit. Am petrecut mult timp după aceea, vorbind despre ea – dar pentru mine a fost cel mai uimitor sentiment. Am avut sen-

zația că sunt în prezența Sursei Vieții. A fost relaxant; fiecare celulă din corp s-a destins, în momentul în care această lumină aurie s-a rotit ca un vârtej în jurul nostru.

În tot acest răstimp, puteai privi în sus, în acest tunel ce se întindea până în înaltul cerului. A durat cam zece minute, după care s-a retras și s-a întors în văzduh, dispărând.

După ce s-a încheiat ceremonia, le-am spus celor din Rapa Nui: „Ați mai văzut vreodată așa ceva?" Mi-au răspuns că nu mai văzuseră. Am simțit că îndrumarea mea ne spune că trebuie să ne grăbim. Trebuia să ne facem bagajul, să ne urcăm în avion și să plecăm cât mai repede posibil spre Tahiti, căci nașterea Rețelei Conștiinței Unimii era iminentă.

Din punct de vedere geometric, Rețeaua Unimii era acum încheiată. Era precum un bebeluș, al cărui cap începea să fie vizibil, urmând să se nască în orice clipă.

Ne-am mișcat rapid. Ne-am făcut bagajele. Am strâns în grabă toate lucrurile și a doua zi, dis de dimineață, am plecat cu avionul spre Tahiti. Ne-am îmbarcat apoi pe un ferryboat mare, îndreptându-ne spre Moorea – care reprezintă, după cum am spus, Polul Sud al acestei rețele – ca să putem fi acolo pentru ceremonia finală a nașterii unei rețele total noi a conștiinței umane, pe Pământ. Intensitatea luminii din această ceremonie m-a făcut să simt un entuziasm viu; trecea prin mine și trecea prin toți cei din grup. Debordam de bucurie și anticipare, pentru ceea ce urma să vină. Un copilaș! Viață Nouă! O a doua șansă pentru omenire!

Ceremonia care a urmat a fost ceea ce noi considerăm a fi cea mai sacră ceremonie ce a fost făcută vreodată pe Pământ. Am simțit foarte multă recunoștință pentru viața mea, pentru Rapa Nui și oamenii altruiști din grupul nostru internațional, care s-au dedicat acestui proces. Iubirea curgea prin inimile noastre, pe măsură ce trupurile se apropiau tot mai mult de destinul nostru.

Naşterea unei Noi Omeniri

Spune „Tahiti" şi vei vedea imediat imagini veşnic însorite, munţi de un verde închis, ce se înalţă spre cer şi albastrul-turcoaz al oceanului, ce te ademeneşte să intri în el. Este o insulă de abundenţă şi tihnă personală.

Grupul şi cu mine tocmai am ajuns aici, venind din Insula Paştelui, care e aridă şi nu prea atractivă în privinţa vegetaţiei. Oamenii sunt minunaţi, dar insula aduce mai mult cu un deşert. Grupul nostru era obişnuit cu această ariditate masculină şi, în timp ce ferryboat-ul tahitian intra în golful Moorea, am asistat la una dintre cele mai frumoase scene pe care le-am văzut în viaţa mea. Până şi Tahiti pălea, în comparaţie cu abundenţa din Moorea.

Toată lumea a început să aplaude, inspirată de frumuseţea pură a locului. În starea noastră exuberantă, am fost întâmpinaţi de membrii personalului reginei din Moorea. Cu mult respect, aceştia ne-au condus din port la hotel, unde am început să ne pregătim pentru această ceremonie sacră, deosebit de specială, care urma într-adevăr să însemne graţia divină salvatoare, pentru întreaga omenire.

Eram atât de nerăbdători să ajungem în Moorea, încât abia mai respiram – dar regina polineziană, Mama Lucy, îşi avea programul ei. Socotind că aveam nevoie de odihnă, ne-a făcut să aşteptăm două zile. Apoi i-am fost prezentaţi. Fireşte că nu a putut îngădui ca toate cele cincizeci de persoane să îi fie prezentate, astfel încât am fost doar eu şi o bunică, pe nume Ruth.

Numele întreg al lui Ruth este Makuini Ruth Tai. Este o bunică maură, o nativă din Noua Zeelandă, care cunoaşte limba vorbită de regină. Am simţit că era persoana potrivită, care să fie acolo, cu mine.

Regina era o femeie uriaşă, cu o inimă foarte mare. Era iubire pură şi ştia cu exactitate motivul pentru care ne aflam acolo – că urma să creăm această nouă conştiinţă pe Pământ şi

să facem o ceremonie pentru acest lucru. Ştia asta, dinainte de a ne invita pe insula ei.

În compania reginei se mai afla o femeie, asistenta ei. Mama Lucy ne-a întâmpinat cu braţele deschise, îmbrăţişându-ne. Ne-am liniştit cu toţii şi am început să discutăm detaliile. Foarte promptă în conversaţie, ea m-a întrebat: „Unde doriţi să faceţi ceremonia?" Fără să ezit, i-am răspuns: „Aş vrea să o facem în mijlocul insulei."

Mai fusesem pe insulă, în 1985, când am făcut o ceremonie cu exact acelaşi trib. Iar cei din trib m-au dus în centrul insulei, ca să ţin ceremonia. Dacă vrei să citeşti relatarea, ea este prezentată în cartea *Şarpele de Lumină.*

Mama Lucy m-a privit şi a spus cu o voce binevoitoare: „Ei bine, nu pot face asta." Am întrebat de ce, iar ea mi-a răspuns: „Nu am autoritatea. Am autoritate în orice loc de pe această insulă, dar nu în centrul insulei. Îmi pare rău, dar nu vă pot da această permisiune."

Asistenta Mamei Lucy a sărit în sus, s-a îndreptat spre ea şi a spus: „Nu, nu, nu înţelegeţi. Ceea ce urmează să aibă loc în această ceremonie este unul dintre cele mai importante evenimente de pe Pământ, de până acum. Vă rog, daţi-le permisiunea şi vom trata cu ceilalţi mai târziu." Regina a devenit însă încăpăţânată, spunând: „Nu, nu am această autoritate. Nu pot să o fac şi nu o voi face."

Regina şi asistenta ei au început să converseze ceva mai agresiv, s-ar putea spune. Asistenta a spus: „Trebuie să o faceţi"! Iar Mama Lucy şi-a îndreptat spatele şi a spus cu fermitate: „Nu. Nu voi încălca regulile." Foarte curând, au devenit destul de energice în încercarea de a se convinge una pe alta.

Intensitatea conversaţiei lor m-a făcut să încep să dau înapoi, căutând să mă adăpostesc de furtună. Într-un târziu, regina şi-a pierdut controlul şi a început să plângă. Printre lacrimi, ea spunea: „Nu, nu pot face asta."

Ruth s-a dus la Mama Lucy, a cuprins-o în braţe şi i-a vorbit pe limba ei, dar acest lucru nu a făcut niciun bine. Vreau să spun, era o regină. Nu va face ceea ce nu era just, ci se va menţine pe poziţia adevărului. Nu avea acea autoritate şi, pur şi simplu, nu va face asta.

Prin urmare, am plecat fără permisiunea de a face ceremonia. M-am întors la hotel. Mă simţeam foarte ciudat, ca şi când pierdusem ceva important. Am stat în camera mea, spunându-mi: „O, Doamne! Treisprezece mii de ani. Truda a milioane de oameni, sume incalculabile de bani cheltuiţi, 83.000 de structuri construite peste tot în lume, multe vieţi pierdute în realizarea acestui întreg proiect – şi iată-ne că am ajuns la câteva minute înainte de naşterea ei, iar două femei au o dispută şi nu se va întâmpla?" Nu puteam crede acest lucru, dar chiar se părea că nu va ajunge să devină o realitate.

Am stat degeaba trei-patru zile, nu mai ştiu cât de mult a durat, aşteptând să se întâmple ceva – orice lucru care să ne conducă înainte. Pe neaşteptate, am primit o invitaţie din partea regelui poporului polinezian. Se numea Papa Mataru. Era un bărbat de optzeci şi ceva de ani şi, după cum am descoperit, era profund iubit şi respectat de poporul său. Fără niciun fel de aluzii cu privire la importanţa pe care o avea, ne-a invitat calm, să venim şi să avem o discuţie cu el.

Papa Mataru

Eram încurajat. Asta însemna că era posibil să continuăm cu ceremonia. Ştiam că aveam nevoie ca poporul polinezian să coopereze cu noi şi să facă ceremonia împreună cu noi. Şi ei aveau nevoie de noi – eram reprezentanţii întregii lumi.

În esenţă, ceremonia depindea de acest lucru – era pământul lor şi responsabilitatea lor. Mama Pământ şi Tatăl Soare nu vor accepta ceremonia. Ea putea avea loc, doar dacă era în cadrul Ordinii Divine.

Papa Mataru ne-a invitat să ne întâlnim în după-amiaza zilei următoare, iar eu am luat-o din nou pe Ruth cu mine, deoarece ştiam că vorbea limba polineziană şi le înţelegea obiceiurile şi cultura. În plus, are o inimă atât de minunată!

Am mers cu maşina la casa particulară a lui Papa Mataru şi am fost invitaţi să mergem în grădina din spatele casei. Şi iată-l pe Papa Mataru, într-un scaun vechi de plastic, în nisip, cu familia în preajma sa: soţia, copiii şi nepoţii săi şedeau cu toţii în jur, aşteptându-ne să apărem.

Aveau două scaune, pentru Ruth şi mine. Ne-am apropiat de ei şi, cu multă veneraţie, ne-am înclinat în faţa lor, în semn de respect faţă de rege. Am început să ne prezentăm şi, în timp ce făceam acest lucru, am remarcat că regele îşi ţinea ochii pe jumătate închişi, încercând să vadă cine suntem şi mi-am dat seama că nu vedea foarte bine. În plus, nu mergea foarte bine, căci îi puteai vedea picioarele umflate şi bastonul de lângă scaun, de care avea nevoie ca să se poată deplasa.

După ce am încheiat cu prezentările, Papa Mataru mi-a spus: „Vino mai aproape. Trebuie să te pot vedea." Eram la vreo trei metri şi jumătate de el, aşa că mi-am mutat scaunul mai aproape şi l-am privit în ochi. Continuând să-şi ţină ochii pe jumătate închişi, mi-a spus: „Nu, trebuie să te apropii şi mai mult. Nu te pot vedea." Aşa am şi făcut. Mi-am mutat scaunul, până când aproape că ni s-au atins genunchii, l-am privit

în ochi şi i-am spus: „Acum mă puteți vedea?" Mi-a răspuns: „Da, te pot vedea."

Apoi a devenit tăcut şi nu a mai spus nimic. Am stat acolo, aşteptându-l să facă următoarea mişcare. Mă privea şi probabil că s-au scurs două-trei minute de tăcere. Pe fața lui s-a întins apoi, un zâmbet uriaş. S-a entuziasmat şi a spus, îl citez: „O! Îmi amintesc de tine! Eşti din stele" şi a arătat spre cer. A spus: „ Toată viața mea am aşteptat să te întâlnesc." Şi-a fluturat brațele şi a spus: „Poți avea tot ce doreşti, indiferent despre ce e vorba."

Am spus imediat, înainte să se poată răzgândi: „Ei bine, am vrea să mergem în centrul insulei, ca să facem acolo o ceremonie mondială." Plin de entuziasm, a replicat: „Fără discuție. Poți merge în centrul insulei. Voi aranja totul." Vocea i-a devenit mai blândă şi mi-a spus: „Sunt în vârstă şi nu pot merge foarte bine. Nu pot merge până în mijlocul insulei şi vreau să particip la această ceremonie. Simt că am nevoie să fiu acolo." A adăugat: „Ai vrea să o faci aici, la mine acasă?"

Ei bine, este ceva ce nu ți-am spus. În noaptea dinaintea acestei întâlniri, am avut un vis. În el, îmi imaginam că Rețeaua Conştiinței Unimii înconjura Pământul, sub forma unui câmp toroidal. Pătrundea în Pământ ca un vortex rotitor, pe la Polul Nord şi Sud al rețelei. Acest vortex era lat de mulți kilometri – mai lat şi decât insula Moorea.

Un fapt pe care acest vis l-a clarificat era acela că nu avea importanță locul de pe insulă în care desfăşuram ceremonia, întrucât culoarul în care trebuia să fim era mai mare decât insula. Ne puteam afla oriunde; acest aspect nu conta deloc.

Visul mi-a arătat chiar şi locul în care urma să aibă loc ceremonia. Era un loc cu totul deosebit. Ne aflam pe una din marginile unui golf în formă de potcoavă. Stăteam pe o plajă nisipoasă, întinsă, lângă un pârâiaş ce se vărsa în ocean. Pe unul din malurile pârâului era un zid natural, ce controla cursul apei.

Am putut vedea foarte clar toate aceste detalii. Aşadar, în ziua următoare, când Ruth şi cu mine ne-am întâlnit ca să mergem la Papa Mataru, am început să îi povestesc visul meu. Pe la jumătatea relatării mele, Ruth şi-a îndreptat spatele, spunându-mi: „Am avut acelaşi vis!" Şi a continuat, încheind relatarea despre visul meu, exact aşa cum l-am visat eu. Ruth văzuse acelaşi golf, aceeaşi plajă şi acelaşi pârâu ce se vărsa în ocean. Tot ce am putut spune a fost: „Uau! Ăsta e locul în care trebuie să facem ceremonia."

Astfel încât, atunci când Papa Mataru a spus că nu putea merge în centrul insulei, m-am uitat la Ruth, iar Ruth la mine. Casa lui Papa Mataru se afla pe plajă, dar oceanul era ascuns vederii, de către copaci. Ca nişte copilaşi, Ruth şi cu mine am sărit în sus, alergând printre copaci şi, în clipa în care am păşit amândoi pe nisip, ne-am uitat în jur, spunând amândoi: „O, Dumnezeule! Acesta e locul!"

Nu era nicio îndoială în mintea noastră, că era chiar locul pe care l-am văzut în vis. În inima noastră, ştiam că ne aflam în locul exact în care să ne desfăşurăm ceremonia. Ne-am întors deci la Papa şi am spus: „Da, da, da. Aici o vom face!"

Papa Mataru a devenit foarte încântat, chipul său radiind o lumină intensă. Ne-a zis: „O, acolo pot merge! Vă mulţumesc!"

Următoarea noastră întrebare a fost: „Ei bine, tu eşti regele; când are loc această ceremonie?" Cu multă autoritate, el a răspuns: „Mâine dimineaţă, la răsăritul Soarelui." Şi astfel, a rămas stabilit. Pentru prima oară, ceremonia era gata să aibă loc. Ne-am întors la grup, ca să le dăm veştile minunate.

La acest lucru m-am referit, atunci când am spus că maniera masculină logică este exactă, dar maniera feminină emoţională nu este. Noi ne-am gândit că ceremonia va avea loc imediat ce am ajuns acolo, dar Mama Pământ avea alte planuri.

Când ne-am întors la hotel, cineva mi-a înmânat o scrisoare venită din Australia. Îl cunoşteam pe expeditorul ei, dar

nu mai vorbisem cu el, de mulți ani. Pentru un motiv oarecare, știa că eram în Moorea și mi-a trimis această scrisoare. În ea, prietenul meu mă informa că, în ziua următoare, Pământul, Luna și Soarele se vor alinia și că va avea loc o eclipsă de Lună. În mod incredibil, umbra Lunii va trece direct pe deasupra insulei Moorea.

Eram uluit. Noi nu planificaserăm acest lucru. Nici măcar nu examinasem fenomenele din cer, ca să mă gândesc la aceste aspecte. Mama Pământ își stabilea propriul moment de naștere, în acord cu cerul. În inima mea, eram foarte sigur că ne mișcam în mod perfect, în Ordine Divină. M-am relaxat și, în meditația mea cu Mama Pământ și Tatăl Soare, am început să mă pregătesc pentru ziua nașterii unei noi omeniri.

În dimineața următoare, chiar înaintea răsăritului de Soare, am coborât cu toții din autocar și ne-am croit drum prin grădina din spatele casei regelui, spre această plajă splendidă. Soarele era pe punctul de a se ivi la orizont și știam că trebuia să ne grăbim. Alesesem un punct central al ceremoniei noastre și toată lumea se zorea să-și găsească locul. Apoi, mi-am dat seama de ceva care m-a făcut să am emoții.

Am devenit conștient că, în toată pregătirea mea, nu am planificat ceremonia în sine. Am fost atât de prins cu găsirea locului potrivit și cu toate celelalte detalii de logistică, încât nici măcar nu m-am gândit la desfășurarea ceremoniei, decât cu cinci minute înainte de începerea ei. Nu știam ce să fac.

M-am lăsat în jos, pe nisip, punându-mi capul pe un prosop, ca să pot fi singur și am cerut călăuzire interioară. Cea mai mare parte din pregătirea mea a fost făcută prin intermediul amerindienilor și a ceremoniilor lor – dar această ceremonie era diferită. Era o ceremonie pe care nu o mai întâlnisem până atunci și nu aveam nici un fel de idee, cât de vagă, de unde să încep.

Unul dintre îngerii mei – Îngerul Verde – mi-a apărut și m-a rugat să fac așa cum îmi spunea. Urmându-i instrucțiunile,

le-am spus tuturor să ia trei obiecte care să provină, fiecare, din cele trei elemente: apă, pământ şi aer. Toată lumea a plecat în căutarea lor.

După o jumătate de oră, am aşezat aceste obiecte – în ordinea apă, Pământ, aer, apă, Pământ, aer – într-un cerc din mijlocul altarului de ceremonie. Oamenii din grupul şi familia regelui trebuiau să se aşeze într-un cerc, alternând sexul – bărbat, femeie, bărbat, femeie ş.a.m.d. – în jurul acestor obiecte, care acum deveniseră sacre. Am aranjat obiectele în forma roţii leacului – care este un cerc cu două linii ce se intersectează în centru şi sunt orientate spre cele patru direcţii.

Altarul de ceremonie

Ceremonia a început să se desfăşoare într-un mod nemaicunoscut până atunci. Era ca un fel de apă sau de valuri ce veneau, fiecare val devenind tot mai puternic, apoi domolindu-se. Energia ceremoniei se mişca ca mareele oceanului.

Papa Mataru stătea pe marginea cercului, în scaunul său de plastic, privind toate acestea, cu intensitate. Pe când ceremonia se apropia de încheiere, am ştiut cu toţii că, în acel mo-

ment, Mama Pământ dădea naștere conștiinței unei noi rețele; în curând, o nouă lume va apărea pe Pământ.

După ce s-a încheiat și oamenii s-au îndreptat spre casă, ca să sărbătorească evenimentul, Papa Matura mi-a făcut semn cu mâna. M-am dus spre el și l-am întrebat ce dorea. Luându-mă de braț și trăgându-mă aproape de el, pentru ca nimeni să nu îl poată auzi, mi-a spus: „Cum de-ai știut să faci această ceremonie? A fost foarte exactă, iar noi o ținem secretă de mii de ani. Cum de-ai știut asta?"

Nu i-am putut răspunde. L-am îmbrățișat cu căldură și, pentru prima oară, i-am simțit inima și am știut că el este Regele Polineziei. Vreau să spun că acest bărbat avea o inimă la fel de mare cât Pământul! Era extraordinar de sensibil la Întreaga Viață de Pretutindeni și, în clipa aceea, am înțeles foarte multe lucruri. Îți mulțumesc, Papa Mataru, pentru că ai venit pe Pământ și pentru că trăiești în aceste vremuri deosebit de favorabile.

Familia regelui pregătise o masă minunată pentru toți și, practic, timp de câteva ore am simțit multă afecțiune unii pentru alții. Am fost cu toții mișcați de sinceritatea familiei sale și de câtă grijă avea pentru viață. Ei vor rămâne veșnic în inima mea.

În dimineața următoare, chiar înainte ca Soarele să răsară, o femeie pe nume Carolina Hehenkamp, care ne ajutase la organizarea călătoriei, s-a întors la locul ceremoniei și a făcut câteva fotografii cu zona respectivă. Mi-a arătat o fotografie făcută de la aproape nouă metri distanță de roata leacului – scoicile, penele și pietrele erau toate dispuse pe pământ, întocmai cum le lăsasem, dar la vreo treizeci de centimetri chiar deasupra roții, în aer plutea o lumină albă foarte strălucitoare, în formă de stea cu cinci colțuri, pe care aparatul de fotografiat a putut-o vedea cu ușurință. Colțurile stelei erau rotunjite. Niciunul dintre noi nu și-a putut explica cum a reușit să ajungă această stea în fotografie. Carolina a făcut și câteva fotografii

mai aproape de stea – şi din unghiuri diferite – dar steaua cu cinci colţuri era strălucitoare în fiecare cadru.

După vreo două săptămâni, participanţii care reveniseră la zona de ceremonie, ca să facă fotografii, ne-au trimis pozele făcute. Obiectele erau împrăştiate peste tot, căci venise fluxul şi inundase roata leacului, dar steaua cu cinci colţuri continua să plutească în aer.

Şi s-a mai petrecut un alt lucru incredibil, după ceremonie. Moorea este o insulă în formă de inimă, iar în jurul ei există un recif de corali în formă de inimă. În interiorul recifului se află una dintre cele mai curate şi mai frumoase ape din lume.

În 1985, am mers în Moorea, ca să fac o ceremonie pentru Mama Pământ, iar reciful de corali era plin de peşti tropicali, minunaţi şi viu coloraţi. Era ca într-un acvariu. M-am pomenit petrecând şase-şapte ore pe zi în această apă, înotând printre peşti. Puteai să treci printre ei şi nu părea să îi deranjeze.

De data asta, am fost în Moorea în 2008, avându-i cu mine pe doi dintre copiii mei. Eram foarte entuziasmat să îi duc în apă şi să le arăt toţi aceşti peşti minunaţi. Le-am spus: „O, nu o să vă vină să credeţi, este absolut incredibil!" Ne-am pus labele şi ochelarii şi am sărit în apă – numai că nu erau peşti. Puteai vedea doi-trei, cam la nouă metri mai încolo, dar altfel era doar apă, iar peştii dispăruseră.

După ceremonie, în timp ce mâncam împreună, l-am întrebat pe Papa Mataru despre peşti, iar el mi-a răspuns că, în urmă cu vreo cincisprezece ani, dispăruseră toţi. Ei bine, la o zi după ceremonie, Papa Mataru m-a chemat ca să îmi spună că toată zona golfului din faţa locului ceremoniei era plină de peşti tropicali. Nu au apărut în niciun alt loc de pe insulă.

Pentru Papa Mataru şi pentru întregul său popor, acesta era semnul din partea Mamei Pământ, că ceremonia pe care o încheiasem cu o zi în urmă era binecuvântată. Papa plângea, în timp ce vorbea cu noi. Ceremonia avusese un succes deplin.

Ultima ceremonie

Eram foarte recunoscător să aflu acest lucru de la rege – cuvintele sale mi-au făcut inima să cânte. Astfel încât, atunci când m-am întors la stâncile roșiatice din Sedona, Arizona, m-am gândit că totul era încheiat. În meditațiile cu îngerii mei și cu Mama Pământ, am aflat imediat că mai aveam lucruri de făcut. Nu am înțeles prea bine despre ce era vorba, dar era ceva legat de timp – la urma urmelor, nașterea unei rețele planetare durează mai mult decât nașterea unui copil uman.

Ca să se dezvolte îndeajuns de mult și să se nască, fetusului uman îi sunt necesare aproape nouă luni. Atunci când bebelușul ajunge la procesul de naștere, se poate să dureze undeva între o oră și câteva zile, ca să iasă afară. Nașterea rețelei planetare se petrece la fel, doar că durata diferă – ea ar putea fi mult mai lungă. După cum am descoperit, nașterea conștiinței umane durează un ciclu lunar – sau aproape douăzeci și opt de zile, ca să parcurgă întregul proces, de la ivirea capului, până la ieșire și eliberarea din trupul mamei.

Îngerul meu mi s-a adresat și mi-a spus că mai trebuie să fac o ceremonie. Ea urma să se desfășoare în Sedona, în a douăzeci și opta zi după ceremonia din Moorea și va încheia, cu adevărat, ceremonia de naștere. În timp ce planificam ceremonia, nu mi-am dat seama că urma să aibă loc, din nou, o eclipsă de Lună. Tocmai pe când încheiam ceremonia, Pământul, Luna și Soarele au format o linie dreaptă, într-o eclipsă de Lună.

Sedona cu Luna

De data aceasta, umbra eclipsei a trecut chiar pe deasupra Sedonei, exact unde stăteam! Eram mut de uimire.

După ce această a doua ceremonie fost dusă la bun sfârşit, reţeaua a fost cu adevărat terminată. Copilul s-a născut, iar Reţeaua Conştiinţei Unimii este vie şi respiră. Şi, mai presus de orice îndoială, pe Pământ va exista o nouă conştiinţă umană. Timp de câţiva ani, omenirea nu va fi conştientă de acest lucru, dar el este inevitabil.

Perspectiva Conştiinţei Melchizedek, asupra Înălţării Pământului

Atunci când o reţea a conştiinţei unei planete are acest tip de experienţă artificială, înainte de naşterea concretă, totul ar putea fi pierdut. Prin urmare, dacă se întâmplă acest lucru, rasa existentă pe acea planetă trebuie să o ia, în întregime, de la zero. Trebuie să înceapă de la început, ca şi cum sutele de mii de ani de evoluţie, prin care tocmai a trecut, nu au existat niciodată.

Conştiinţa Melchizedek mai ştie şi că, atunci când se naşte o reţea artificială – iar ea devine cu adevărat vie, e conectată cu Pământul şi funcţionează – în Întreaga Viaţă de Pretutindeni, de la începutul Creaţiei şi până în prezent, nu a existat niciodată un singur incident, în care ea să nu meargă până la capăt.

Aşadar, ceea ce observăm, atunci când acest lucru are loc – cum s-a întâmplat în februarie 2008 – este că am reuşit, ca rasă umană. Vom trece la următorul nivel de conştiinţă. Nu mai există „poate"; ştim, cu certitudine.

Pentru noi, acesta reprezintă un moment fantastic din viaţă, ce trebuie sărbătorit, numai că cei mai mulţi oameni nu îl înţeleg încă. Timpul cosmic curge foarte lent – timpul scurs din februarie 2008, până în prezent, nu înseamnă că acest copil are patru ani; el are în jur de câteva minute. E nou-născut.

Ceea ce urmează să se desfăşoare în viitor va veni, probabil, foarte curând; iar potrivit mayaşilor şi tuturor celorlalte

triburi, acest lucru se va întâmpla între acest moment și sfârșitul anului 2015 – nimeni nu știe când. Doar Mama Pământ știe adevărul despre această situație. Am reușit însă să intrăm în noua Rețea a Conștiinței Unimii. În curând, viața va fi foarte diferită.

Iar tu, cel care citești aceste rânduri, înțelege că ai reușit. Vei merge la un alt nivel de conștiință, ce depășește lucrurile pe care ți le-ai imaginat. Se va întâmpla. Și vreau să îți mulțumesc. Vreau să îți mulțumesc pentru că ai încredere în tine însuți, pentru că crezi în tine însuți și ai curajul de a persevera în munca spirituală, chiar și în ciuda piedicilor întâlnite. Știu că familia ta probabil a încercat să te oprească și toate celelalte, deoarece, în lumea normală, nu are nicio logică. Dar îți mulțumesc foarte mult pentru tot ce ai făcut în viața ta, ca să transpui acest lucru în realitate. Și noi, toți, vom fi împreună foarte curând, pe alt nivel de existență – moment în care ne vom reîntâlni, într-un alt fel.

Îți mulțumesc așadar, din inima mea, spre inima ta. Îți mulțumesc pentru viața ta și îți mulțumesc pentru tot ceea ce ai făcut în viața ta.

Ceremoniile trebuie însă să continue, atât timp cât trăim. Ele reprezintă legătura noastră cu Sursa.

Străvechiul mister mayaș al craniilor de cristal

Să mergem acum mai departe cu profeția mayașă. Poate că acum e momentul să vorbim despre cealaltă cale prin care mayașii își readuc în aceste vremuri – dintr-un trecut îndepărtat, care aproape că pare a fi pierdut pentru totdeauna – cunoașterea, experiența, înțelepciunea și amintirile,.

Mayașii își recuperează amintirile nu doar cu ajutorul minții, ci și al inimii. Oamenii din Lumea Străveche sunt experți la acest lucru – la fel cum noi, oamenii, suntem experți la capitolul minte. Ceea ce urmează să spun nu provine de la Don Alejandro, ci de la Hunbatz Men, din tradiția Itza, din Yucatan-ul mexican.

Până de curând, aceste informații au fost tăinuite.

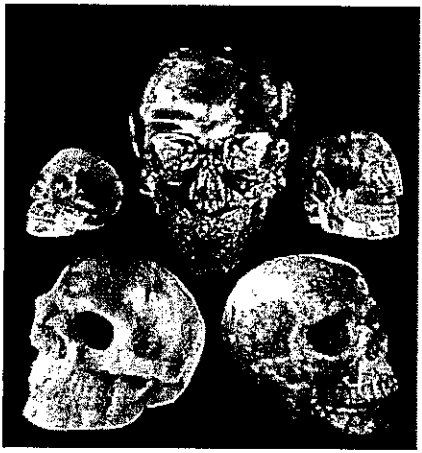

Cranii de cristal

Societățile înțeleptelor* mayașe sunt cele care au creat calea de cunoaștere a craniilor de cristal. Așa cum, pentru a avea memorie, computerele noastre folosesc siliciul, același lucru îl fac și craniile de cristal. Acum mult timp, șamanii mayași au descoperit că cristalul natural de cuarț și alte cristale stochează informații. Și, cel mai important, ei au constatat că aceste informații se mențin în stare perfectă, pe perioade lungi de timp. De aici și motivul pentru care societățile înțeleptelor au ales să folosească cristalul natural de cuarț, drept elementul lor principal pentru păstrarea amintirilor, cunoașterii și înțelepciunii mayașe, din ultimii 13.000 de ani și chiar mai mult.

Folosirea formei de craniu uman are multe scopuri. El poate fi identificat în viitor, ca având legătură cu omenirea, în timp ce un cristal natural de cuarț s-ar pierde cu ușurință. În plus, mayașilor le este ușor să își găsească craniile de cristal, întrucât au lăsat o amprentă vibrațională în interiorul cristalului. Câtă genialitate!

* Grandmother (bunică) în original. N.tr.

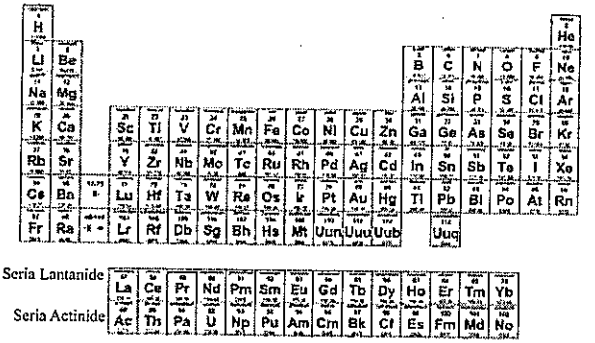

Tabloul periodic al elementelor

Carbonul şi siliciul sunt elementele „vii". În tabelul periodic al elementelor, între ele există o distanță de o octavă şi amândouă manifestă, în mod egal, principiile vieții. Oamenii de ştiință au descoperit acest lucru, în anii 1950. În prezent, ei au descoperit organisme, în adâncul oceanelor, care sunt vii, conştiente şi care se reproduc exact la fel ca ființele cu structură pe bază de carbon – numai că acele organismele nu conțin niciun pic de carbon. Ele sunt alcătuite, în totalitate, din siliciu. Aşadar, este foarte logic faptul că siliciul poate avea memorie, la fel ca şi carbonul.

Primul craniu de cristal a provenit din noua lume mayaşă, după ce Pământul şi polii lui fizici s-au deplasat, în urmă cu 13.000 de ani. Fiecare craniu de cristal conține amintirile din ultimele mii de ani. În total, sunt treisprezece cranii de cristal, ce conțin amintirile din aproximativ ultimii 13.000 de ani.

Înaintea celor treisprezece cranii de cristal, au mai existat multe altele, anterior scufundării Atlantidei. Aceste cranii atlante de cristal, mai vechi, dețin cunoaşterea străveche din Atlantida, înainte de scufundarea continentului şi se consideră că sunt păzite şi protejate de către tibetani, care sunt frați cu mayaşii. Mai jos este unul dintre ele, pe care eu l-am numit Buddha care râde.

Buddha care râde

Craniile de cristal au fost create astfel. La fiecare o mie de ani, era aleasă o înțeleaptă mayașă, care se pregătea pentru destinul pe care urma să îl aibă. Ea își începea pregătirea prin a-și procura un cristal natural, sculptat în forma unui craniu uman. De obicei, un șaman alegea cristalul și sculpta craniul uman. În funcție de perioada de timp și de necesitate, erau folosite diferite tipuri de cristale. Putea dura mulți ani, până ce acest craniu de cristal era gata pentru ceremonia finală.

Înțeleapta și conducătorii tribului alegeau un copil – de la vârsta unui nou născut, până la cea de nouă ani – care urma să personifice întreaga evoluție mayașă, din ultimii lor 1.000 de ani. Acesta începea pregătirea de la o vârstă fragedă, continuând până la ceremonia craniului de cristal, pentru care se născuse acel copil.

Pentru copil sau pentru cuplul mayaș, era o mare onoare și un mare privilegiu ca el să fie ales pentru ceremonia craniului de cristal. Persoana onorată urma să studieze tot ceea ce știa națiа mayașă la acel moment – dar se concentra, cu precădere, pe ultimii o mie de ani, știind că celelalte cranii de cristal vor

furniza informaţiile anterioare. Pe durata instruirii sale, persoana devenea, aproape în mod inevitabil, un şaman.

În momentul în care înţelepţii mayaşi simţeau că această persoană este pregătită, în conjuncţie cu Calendarul Mayaş şi împreună cu înţeleapta mayaşă, se pregăteau pentru sacra ceremonie de cristal. Destinul acestei persoane şi a înţeleptei urma să fie pecetluit, timp de mii de ani.

În ceremonia mayaşă a craniilor de cristal, persoana aleasă şi înţeleapta înghiţeau un amestec foarte special, alcătuit din plante naturale, plante halucinogene şi ciuperci. Acestea urmau să îi conducă la o experienţă foarte specială în inima lor, care îi separa de corp – dar nu şi de Pământ. Cu alte cuvinte, ei mureau, dar nu urmau să-şi continue viaţa, pe alte niveluri de existenţă.

Cu întregul trib strâns în jurul lor, rugându-se şi încurajându-i, spiritul lor urma să iasă din trup şi să intre în craniul de cristal. Ele acceptau acest craniu de cristal ca pe trupul lor fizic, timp de mii de ani, până în timpurile în care ne aflăm noi acum – *Sfârşitul timpului.*

Cândva, în intervalul de *Sfârşit al timpului,* mayaşii vor desfăşura această ultimă ceremonie mayaşă a craniilor de cristal, înapoindu-le amintirile, cunoaşterea, înţelepciunea lor şi multe altele, mayaşilor din zilele noastre.

Ceremonia mayaşă a craniilor de cristal, din zilele noastre

Ceremonia mayaşă a craniilor de cristal din prezent este o celebrare impresionantă a conştiinţei umane, ce se întinde de-a lungul a mii de ani în trecut: treisprezece şamani mayaşi contemporani – bărbaţi sau femei – vor primi spiritele acestor suflete mayaşe străvechi, în trupul lor mayaş din prezent, după care îşi vor reaminti tot ceea ce îşi amintesc aceste spirite.

Acest sistem de memorie e chiar mai bun decât cel al unui computer, întrucât îşi aminteşte şi aspectele emoţionale. Atunci când va avea loc această ceremonie, mayaşii din zilele noastre îşi vor reaminti tot trecutul, până în vremea Atlantidei şi chiar mai înainte, dacă tibetanii le îngăduie mayaşilor să folosească craniile lor de cristal (ei au spus că le vor îngădui).

Mayaşii vor îmbina apoi această cunoaştere şi amintirile, cu procesul intelectul al celor douăzeci şi cinci de înţelepţi mayaşi, care rescriu istoria mayaşă – iar naţia mayaşă va redeveni întreagă. Ea îşi va reaminti totul, din mintea şi din inima ei. Acesta e planul mayaşilor, iar eu cred că îl vor duce la bun sfârşit. El face parte din Profeţia lor.

În ceea ce priveşte restul lumii, o mare binecuvântare se va produce, căci în acel moment naţia mayaşă va fi întreagă – ea va deţine, concomitent, atât cunoaşterea, experienţa, înţelepciunea şi amintirile străvechi, cât şi pe cele contemporane. Toate acestea fac parte din Profeţia mayaşă – iar voi trăiţi ca să cunoaşteţi adevărul.

Capitolul unsprezece

Manuscrisele mayaşe

După ce conchistadorii spanioli au părăsit pământul mayaş – prin anul 1500 d.Hr. – practic, nu a mai rămas nimic din extraordinara cunoaştere şi înţelepciune mayaşă. Le distruseseră aproape în totalitate – acesta fiind, de bună seamă, scopul lor.

De atunci, doar trei manuscrise mayaşe – sau cărţi – au fost descoperite (despre care lumea a ştiut), în 500 de ani. În prezent, unul se află la British Museum, unul în Spania, iar altul în Germania.

Având în vedere faptul că, odinioară, au existat biblioteci întregi ce deţineau vasta cunoaştere mayaşă – iar incredibilul Calendar mayaş, cel mai sofisticat şi mai exact calendar descoperit vreodată pe Pământ, a constituit doar o mică piesă din colecţia lor – distrugerea acestei baze de date exacte şi iluminatorii a fost, pentru lume, o pierdere enormă.

Biserica Catolică a fost deosebit de crudă cu poporul mayaş. Catolicii au crezut că mayaşii erau, în esenţă, păgâni, neînţelegând faptul că ei aveau o înţelegere a realităţii mai vastă decât lumea europeană sau decât Biserica Catolică.

Cincizeci la sută din alimentele pe care le consumăm le datorăm civilizaţiei mayaşe, care a dezvoltat produsele noastre principale, până la îndrăgita noastră ciocolată. Mayaşii consumau ciocolată, altfel decât o facem noi astăzi, deoarece ei ştiau că, în stare neprelucrată, ea este un aliment extraordinar. Noi de-abia acum înţelegem potenţialul pe care ea îl are pentru

organismul uman, aşa cum înţelegeau mayaşii, cu mult timp în urmă. Ciocolata neprelucrată constituia aproape jumătate din alimentaţia mayaşilor.

Mayaşii au avut aptitudini deosebit de avansate în domeniul stomatologiei. Oamenii de ştiinţă au descoperit plombe mayaşe antice, aflate în stare perfectă şi aderând perfect la dantură, după sute de ani. Cu toată ştiinţa pe care o avem în prezent, nu ştim cum au reuşit ei acest lucru.

Piramidele şi templele mayaşe continuă să stea în picioare, în timp ce jungla a crescut peste ele, ca să le ascundă existenţa. Desăvârşirea lor matematică şi geometrică este egalată doar de alte culturi antice importante, cum sunt egiptenii, hinduşii şi grecii.

Iar metropolele lor – cum sunt cele descoperite în Tikal, Guatemala – aveau un aspect atât de modern, încât văzute în zilele noastre, par să provină mai degrabă de la o cultură viitoare, decât de la una din vechime. Am fost în Tikal în 1985, imediat după ce a fost descoperit, iar arheologii erau uimiţi de mărimea totală a metropolei ce înconjura piramida Tikal. Se întindea pe aproape treizeci şi doi de kilometri, în toate direcţiile.

Odată ce arheologii au cartografiat oraşul, au reconstituit imaginea pe care ar fi putut-o avea. Îmi amintesc că am studiat acel desen, timp de aproape o oră. Era foarte greu de crezut. Mă întreb ce au gândit conchistadorii spanioli, în timp ce intrau într-un oraş ce rivaliza cu orice alt oraş din Spania. Au continuat să creadă că era locuit de fiinţe primitive?

În 2007, când Don Alejandro a vorbit public în Sedona, Arizona, le-a spus celor prezenţi că o parte din Profeţia mayaşă spune că întreaga lor cunoaştere şi înţelepciune le va fi înapoiată şi că acest lucru va începe la sfârşitul anului 2007. Era în noiembrie 2007, când grupul nostru internaţional a fost martor la momentul în care cei douăzeci şi cinci de mayaşi au început să interpreteze glifa pentru zero – şi acela a fost doar începutul.

Un nou manuscris mayaş

În 2010, înţeleptul mayaş Hunbatz Men m-a întrebat dacă putea veni la Sedona. Avea ceva ce voia să-mi arate şi trebuia să o facă personal şi nu prin corespondenţă electronică sau poştală.

Înainte de a-ţi povesti ce a adus la Sedona, trebuie să îţi prezint câteva noţiuni elementare.

Mulţi ani de zile, a existat o sciziune în gândirea mayaşă, între Consiliul Mayaş al Înţelepţilor din Guatemala şi Consiliul Mayaş al Înţelepţilor din Itza. Consiliul din Guatemala considera că mayaşii nu avuseseră *niciodată* de-a face cu craniile de cristal, în timp ce Consiliul din Itza simţea profund că aceştia avuseseră de-a face cu ele, timp de cel puţin 13.000 de ani – sau mult mai mult. Între ele existau şi alte deosebiri, dar aceasta era importantă pentru populaţia din Itza.

Când a venit Hunbatz, ne-am îmbrăţişat călduros, după care el a luat loc şi mi-a prezentat un nou manuscris mayaş. Lumea nu îl văzuse până atunci. El l-a numit „Manuscrisul Wenk'al".

Mi-a oferit şi un oarecare context. În urmă cu zece ani, Hunbatz mersese la un muzeu neînsemnat din Los Angeles, California şi descoperise două manuscrise mayaşe. I s-a dat permisiunea să le fotografieze. Consiliul din Itza le-a studiat mai bine de zece ani şi a ajuns la concluzia că erau autentice.

Încă nu am vorbit despre acest lucru, dar acum ştim sigur că aceste două manuscrise mayaşe sunt autentice, întrucât datarea cu carbon a indicat, cu aproximaţie, anul 1300 î.Hr. şi au fost autentificate de două universităţi americane.

Hunbatz a desfăşurat cu grijă manuscrisul Wenk'al şi l-a deschis la partea de sus a unui tabel. Avea 13 pagini, scrise pe ambele feţe şi era legat în format de acordeon.

După cum poţi vedea în ilustraţia cu craniile de cristal, mayaşii din vechime îşi începeau ceremonia, ţinând cinci cra-

nii de cristal. După aceea, le duceau la o piramidă mayaşă; apoi plecau de la piramidă şi îşi încheiau ceremonia.

Manuscrisul Wenk'al a pus capăt, pentru totdeauna, polemicii dintre cele două consilii mayaşe. Acum e dovedit ştiinţific faptul că mayaşii din vechime aveau legătură cu craniile de cristal.

Acest manuscris deţine informaţii extraordinare, iar Hunbatz scrie acum o carte pe această temă. Celălalt manuscris va fi probabil prezentat în aceeaşi carte. Lumea are cel puţin încă un manuscris mayaş, asupra căruia să reflecteze. Descoperirea făcută de Hunbatz a reprezentat o contribuţie uriaşă la cunoaşterea mayaşă, în domeniul arheologiei.

Mai multe manuscrise mayaşe

Exact la două săptămâni după vizita lui Hunbatz, mi-a telefonat un bărbat, pe nume Bill Johnson. Nu îl cunoscusem până atunci, dar era, fără doar şi poate, o persoană interesantă. Era un vânător profesionist de comori, având în spatele său o corporaţie nonprofit. În general, făcea scufundări în ocean, ca să găsească comori străvechi şi artefacte, însă făcea cercetări şi pe uscat. În căutările sale, descoperise alte şapte manuscrise mayaşe.

Cum? Timp de aproape cinci sute de ani, lumea a avut doar trei manuscrise mayaşe. Apoi, alte două au fost descoperite chiar de mayaşi. Imediat după aceea, mai sunt descoperite şapte. Se pare că Don Alejandro chiar a avut dreptate cu privire la cunoaşterea mayaşă şi la recuperarea înţelepciunii lor.

Domnul Johnson mi-a spus că era de părere că manuscrisele trebuiau înapoiate posesorilor mayaşi, dar nu ştia cum să facă acest lucru. I-am spus că am legături directe cu două dintre consiliile mayaşe şi l-am rugat ca, dacă putea, să fotografieze cu atenţie cărţile, să le copieze pe un DVD şi să mi le expedieze prin FedEx. Iar eu voi avea grijă ca ele să ajungă cu bine, în mâinile potrivite. Când au sosit manuscrisele, am

descoperit că îmi expediase doar șase din cele șapte manuscrise – însă erau 450 de pagini.

Toate cele șase manuscrise au fost trimise Consiliului Mayaș al Înțelepților din Itza, întrucât Don Pedro Pablo Chuc Pech era considerat singura persoană din nația mayașă, care putea citi manuscrisele mayașe antice, mai bine decât orice om de pe Pământ. Încă nu am aflat de la ei ce înseamnă aceste noi manuscrise.

Apoi, pe lângă toate aceste revelații nemaipomenite, a început să se petreacă o adevărată minune.

Hunbatz m-a contactat din nou, spunându-mi că eram rugat de cei din Consiliul Itza, să le fac un serviciu. Voiau ca eu să găsesc muzeul din Los Angeles care deținea cele două manuscrise și să îi întreb pe cei de la muzeu, dacă ar vrea să vândă acele cărți vechi.

Guvernul mexican fusese înștiințat despre descoperirea acestor două noi manuscrise și declarase că dorește să le achiziționeze și să construiască un muzeu frumos în Yucatan, care să le găzduiască. De bună seamă că funcționarii guvernului și-au dat seama cât de mulți oameni din lumea întreagă vor călători ca să le vadă și cât de mulți bani le-ar aduce țării. Deocamdată, Consiliul din Itza considera că acest lucru va fi extraordinar pentru poporul mayaș. I-am spus lui Hunbatz că voi face tot ce pot.

L-am întrebat apoi pe Hunbatz care era numele și adresa muzeului, dar nu mi-a putut da nicio altă informație, în afară de aceea că era în Los Angeles. Mi se părea destul de improbabil să găsesc așa ceva, după zece ani, dar i-am spus că voi încerca.

Am intrat pe Internet ca să caut posibilitățile și, spre uimirea mea, în cincisprezece minute, nu numai că am găsit muzeul, dar vorbeam și cu custodele, care și-a amintit că l-a lăsat pe Hunbatz Men să fotografieze cele două manuscrise

mayaşe. Chiar a verificat că acest lucru s-a întâmplat în urmă cu aproape zece ani.

L-am întrebat pe custode dacă era deschis la ideea de a vinde cele două manuscrise, Consiliului Mayaş al Înţelepţilor din Itza, Yucatan sau guvernului mexican. Mi-a răspuns că nu era interesat şi a început să-mi explice despre noile legi cu privire la obiectele antice, care stipulează că, dacă un artefact vechi a fost descoperit pe teritoriul altor ţări decât cea de proveniență, trebuia să fie înapoiat guvernului sau proprietarului.

Apoi a început să explice problema pe care o avea în privința asta. Mi-a spus că aceste două manuscrise au fost cumpărate de la o moşie, în anii 1920 şi că, astfel, erau scutiţi de lege, tehnic vorbind, deoarece legea fusese stabilită în urmă cu doar treizeci de ani. A mai spus că dacă ar fi ca guvernul mexican să le revendice pe cale legală, muzeul ar câştiga – însă procesul va dura ani de zile. A refuzat să mai vorbească despre acest lucru.

Apoi s-a întâmplat ceva uimitor. Custodele a lăsat să îi scape că în beciul muzeului existau „peste o mie de alte manuscrise mayaşe străvechi, clasate pentru totdeauna".

Am rămas fără cuvinte. Ştiam că acest om nu mă va lăsa să le văd sau nu le va vinde – dar mai ştiam ce ar însemna acest lucru pentru poporul mayaş şi pentru lume. Nu am avut altă alegere, decât să îi spun la revedere.

Am făcut apoi un calcul, pe baza ultimelor şase manuscrise mayaşe pe care le-am găsit – şase manuscrise ce totalizau 450 de pagini. Asta înseamnă o medie de şaptezeci şi cinci de pagini pe manuscris. Prin urmare, 1000 de manuscrise, înmulţite cu şaptezeci şi cinci de pagini ar însemna 75.000 de pagini de cunoaştere mayaşă străveche, nemaiîntâlnită până atunci. Acest lucru era, într-adevăr, uluitor.

Facem tot ce putem ca să-i trimitem aceste peste o mie de manuscrise mayaşe, Consiliului Mayaş din Itza. Simplul

fapt de a le fotografia profesional, cu ajutorul unei echipe de specialişti în restaurarea de antichităţi, ar fi de mare folos pentru Consiliul Itza. Ar fi de folos şi pentru muzeu, de vreme ce obiectele antice existente nu vor trece graniţa şi nu vor contesta legea. Dacă poţi întrevedea o cale, suntem deschişi la sugestii.

Ceremonia celor treisprezece cranii de cristal pentru America, din 2011

Consiliul Mayaş al Înţelepţilor din Itza m-a întrebat, din nou, dacă îi pot ajuta. Ei au spus că din Profeţia mayaşă făcea parte desfăşurarea unei ceremonii speciale a celor treisprezece cranii de cristal. Treisprezece cranii de cristal trebuiau să fie transportate din Manhattan în Los Angeles, cu opriri în locurile sacre şi cu desfăşurarea unei ceremonii în fiecare loc, cu intenţia vindecării Statelor Unite.

Profeţia mayaşă spune că Statele Unite au uitat de adevărata lor responsabilitate – aceea de a fi un far spiritual pentru lume. Dacă aceste Ceremonii ale celor treisprezece cranii de cristal ar putea fi efectuate întocmai, potrivit Calendarului Mayaş, Statele Unite se vor trezi şi vor redeveni un far spiritual, aşa cum au fost în trecut.

Consiliul din Itza a construit un website care solicită donaţii cu care să finanţeze desfăşurarea acestui pelerinaj – cum l-a numit Consiliul Itza. Să aduci treisprezece păstrători ai craniilor de cristal şi trei-patru înţelepţi, care să străbată Statele Unite, să le oferi cazare, masă, benzină şi altele, timp de aproape trei săptămâni, înseamnă o sumă minimă de aproape cincizeci de mii sau şaizeci de mii de dolari. Unii dintre aceşti păstrători veneau din Europa, Tibet şi alte locuri, fapt ce creştea cheltuielile. Pentru Consiliul Itza, suma aceasta de bani era destul de imposibil de asigurat.

În 2011, Hunbatz mi-a telefonat şi mi-a spus că, după un an de solicitat donaţii – ce trebuiau date unei organizaţii non-

profit din Statele Unite, care îi ajuta pe mayaşi, astfel ca banii să fie deductibili fiscal – Consiliul Itza a primi o sumă totală de şase sute şi un pic de dolari. În acel moment, Hunbatz şi-a dat seama că profeţia nu se va împlini, decât dacă se schimba ceva.

Hunbatz era deznădăjduit, dar calm. M-a rugat să îl ajut să găsească fondurile necesare. Nu aveam nicio idee cum să obţinem banii, dar am intrat în inima mea şi am cerut un răspuns.

Peste câteva zile, mi-a telefonat o companie din Statele Unite, numită Unify Earth, Inc. O membră din conducerea companiei, care trăia în Asia, mi-a solicitat ajutorul într-un proiect la care urma să participe celebra trupă de dans, Cirque de Soleil, iar ei doreau să lucreze cu Consiliul Mayaş al Înţelepţilor din Itza.

I-am spus că o voi ajuta în acest proiect, dacă ea îi va ajuta pe cei din Consiliul Itza să finanţeze pelerinajul prin Statele Unite, a celor treisprezece cranii de cristal. În inima ei, a înţeles importanţa acestor ceremonii mayaşe – şi ea personal, împreună cu sora ei, au făcut o ofertă oficială de finanţare a Consiliului Itza. Le-am mulţumit cu toţii pentru generozitatea lor, ştiind că Universul le va răsplăti.

Graţie inimilor a două femei, Marile Ceremonii ale Celor Treisprezece Cranii de Cristal şi pelerinajul mayaş din 2011 a devenit o realitate, iar Profeţia mayaşă a fost împlinită.

Colectarea fondurilor a fost doar începutul. A devenit limpede faptul că membrii Consiliului Itza nu ştiau cum să organizeze o astfel de călătorie, aşa că am fost din nou rugat să îi ajut. Cu sprijinul companiei Unify Earth, Inc., totul a fost aranjat. Au fost necesare câteva schimbări de program – până să îl facem să fie operativ – dar, în cele din urmă, călătoria propriu-zisă a început.

Prima ceremonie a fost efectuată pe 27 octombrie 2011, în Manhattan. Pedro Pablo Chuc Pech trebuia să fie în New York, împreună cu Hunbatz şi alţi doi înţelepţi din Consiliul Itza. Dar

nu era posibil. Alți trei înțelepți erau în Columbia, America de Sud, la cererea triburilor Kogi și Arhuaco. Înțelepții indigeni columbieni i-au solicitat conducătorului națiunii mayașe să fie prezent la ceremonii, iar Chuc Pech a fost de acord.

Hunbatz a fost desemnat să țină el însuși toate ceremoniile din Statele Unite. La sfârșitul pelerinajului, urma ca treisprezece înțelepți din Consiliul Mayaș Itza să se întâlnească cu el în Los Angeles, pentru a încheia profeția.

Chiar la începutul călătoriei, persoane care nu aveau nicio idee despre scopul acestor ceremonii, au început să spună pe Internet că ele erau total false, întrucât craniile de cristal nu erau mayașe. În realitate, unul dintre ele era mayaș, iar altul era tibetan (aceștia fiind înrudiți cu mayașii), dar aveau dreptate în privința celorlalte cranii. Exact acesta era lucrul care trebuia să aibă loc.

Aceste cranii de cristal proveneau, în mare parte, de la americanii din S.U.A., dar și din Franța, Tibet și alte două țări. Ceremoniile erau menite să vindece America și, prin urmare, la ele au luat parte craniile de cristal ale căror păstrători erau americanii.

Aceasta nu era Ceremonia Celor Treisprezece Cranii de Cristal, pe care o așteptau foarte mulți oameni. Nu era CEREMONIA celor treisprezece cranii de cristal. Acele treisprezece cranii de cristal sunt ascunse în ținuturile mayașe, așteptând ca acea ceremonie sacră să prindă viață. Știu cu certitudine acest lucru, căci în 2003 am participat la o ceremonie cu mayașii, desfășurată de păstrătorii bărbați și femei, din Uxmal.

A fost o ceremonie prezidată de Consiliul înțelepților din Itza, care a avut loc la Chichen Itza, între două lacuri sfinte. Înaintea începerii acestei ceremonii de la Chichen Itza, păstrătorii mayași din Uxmal au întins pe pământ o pânză, pe care au așezat obiecte sacre. Apoi, pe ascuns, au pus ceva sub o altă pânză, așezată peste prima.

Aproape 300 de oameni din lumea întreagă se aflau într-un cerc, aşteptând ca sunetul scoicii de mare să dea semnalul de începere a ceremoniei, moment în care, păstrătoarea m-a tras afară din cerc, aducându-mă în cercul interior, ca să reprezint una dintre direcţiile cardinale.

Am stat acolo doar câteva minute. Ea m-a rugat să mă apropii de locul în care se afla, chiar lângă pânza de ceremonie. Apoi m-a rugat să privesc cu atenţie, sub pânza care ascundea ceva. M-am uitat sub pânză şi am văzut treisprezece cranii mayaşe de cristal, care mă priveau şi ele.

Ochii lor erau plini de lumină şi vibraţie; aşteptau şi ele să înceapă ceremonia. În clipa aceea, am ştiut că mayaşii din Itza posedau cele treisprezece cranii mayaşe sacre de cristal şi că ei aşteptau doar momentul potrivit ca să le aducă la o ceremonie care este ţinută o dată la fiecare 12.812,5 ani – cu puţin timp înainte de ceremonia din 21 decembrie 2012. Mai ştiam că momentul era înscris în Calendarul Mayaş. În inima mea, am înţeles perfecţiunea visului mayaş şi m-am relaxat – ştiind că, în ţinuturile mayaşe, totul era perfect.

Astfel încât, atunci când oamenii de pe Internet şi-au exprimat opinia că mayaşii nu posedau cele treisprezece cranii mayaşe de cristal, ştiam sigur, mai presus de orice îndoială, că acest lucru nu era adevărat.

Am căutat să îi liniştesc pe oameni, fără să dezvălui prea mult din adevăr. Dar acum am ajuns în anul 2012 – şi, aşa cum am spus la început, mayaşii trebuie să fie deschişi şi să nu mai ascundă nimic.

Ceea ce li se întâmplă mayaşilor i se va întâmpla şi omenirii! Iar atunci când mayaşii îşi vor reaminti trecutul lor străvechi, acelaşi lucru îl va face şi lumea.

Ştiai că toate craniile vii de cristal din lume – şi sunt mii de cranii – sunt toate conectate între ele, într-o singură conşti-

ință, pentru binele lumii? Nu doar mayașii sunt cei care dețin cunoașterea despre craniile de cristal.

Sfârșitul și începutul

Timpul ne aduce mai aproape de clipa în care Pământul, Soarele și centrul Galaxiei se aliniază, iar Profeția mayașă începe să se miște ca o panteră neagră – încet, calculată, așteptând momentul să facă saltul. Doar pantera știe când.

Poți să crezi sau să nu crezi, dar dacă mayașii au dreptate, va fi irelevant. Natura va acționa potrivit sentimentelor ei lăuntrice și va aduce civilizația noastră umană la un nou ADN și la un nou mod de existență. Trăiește în inima ta și vei fi pregătit. Conectează-ți inima cu inima Pământului, apoi cu inima Soarelui, apoi cu inima Galaxiei și, în final, cu inima Universului – și vei trăi veșnic. Mama Pământ te va proteja și te va călăuzi.

In Lak'ech – tu ești un alt eu și eu sunt un alt tu.

Unimea este natura adevărată a relației noastre. Uroborosul este natura adevărată, a realității noastre circulare.

Începutul

Cum să ajungi pe Noul Pământ

Se poate ca, citind aceste cuvinte, unii dintre voi să dorească să înțeleagă cum trebuie să se schimbe înăuntrul lor, pentru a face realmente această transformare a conștiinței umane, la un nivel de conștiință, nou și neobișnuit. Fiecare persoană care se află pe acest prag este în aceeași stare de spirit ca și tine. Mulți au făcut această tranziție înaintea ta – iar atunci când va veni momentul, îți vei reaminti.

Una dintre întrebările pe care ți le-ai putea pune este: cum e cu putință acest lucru? Pare ceva supraomenesc, să ajungi într-o nouă lume și la un nou mod de a percepe. Însă, în călătoriile tale prin Univers, ai făcut acest lucru de foarte multe ori înainte, iar de data aceasta nu va fi deloc diferit. Vei fi bine.

Orice pui de pasăre care privește în jos, din cuibul din pom și își dă seama că urmează să facă un lucru care pare imposibil, simte frică. „Dacă sar, voi cădea pe pământ."

Dar, așa cum am spus, ești o ființă străveche, ce-și are originea într-un trecut îndepărtat. Memoria și ADN-ul tău te vor conduce Acasă – și vei zbura.

Trăiești într-un univers holografic, bazat pe conștiință – iar tu ești conștiință. Vei constata că îți poți folosi conștiința, ca să creezi tot ce ai nevoie și, în cele din urmă, vei înțelege că nu ai nevoie de nimic. Ești nemuritor.

Ești Cel Străvechi, pe care Viața îl caută.

Relaxează-te și respiră din inimă. Trăiește în inima ta. Și totul va veni la momentul potrivit.

Dacă simți că ai nevoie de îndrumare – cel puțin la început – voi face tot ce-mi stă în putință. Intră pe adresa *www.drunvalo.net*, apoi pe School of Remembering®. Poate că, în cadrul acestei școli internaționale – având peste o sută de instructori, certificați pentru ateliere de lucru *Trezirea Inimii Iluminate*™ – se află răspunsul la întrebările tale. Acest atelier de lucru reprezintă instrucțiunile exacte despre cum să ajungi pe noul Pământ.

Iubirea e Răspunsul la Orice Întrebare!

Om mani padme hum
Tibetană / Nakkal
În inima ta este un lotus
În lotus se află un giuvaier
În giuvaier este Sursa Vieții.

Câmpurile energetice/toroidale ale omului

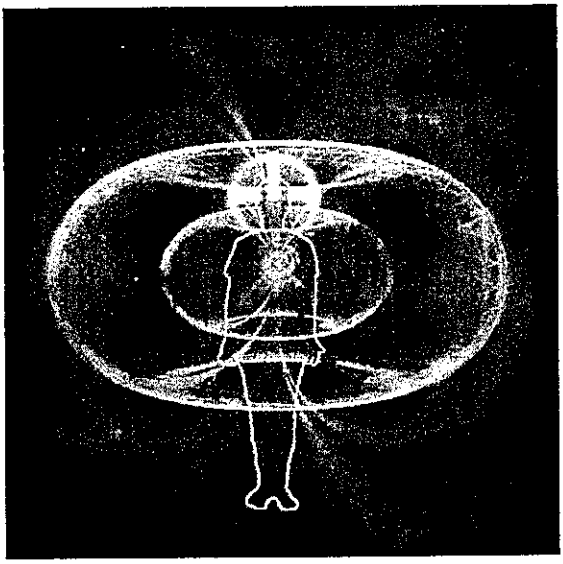

PARTEA A TREIA

Mesaje transmise de Drunvalo, în zilele de 20, 21 şi 22 decembrie 2012

texte preluate din mesaje video şi traduse prin voluntariat

Mesaj galactic 21 decembrie 2012

Traducere şi adaptare:
Ana şi Mihaela Nicolai

Vă rog să înţelegi că, în ceea ce priveşte timpul liniar tradiţional, aceste transmisii vă sunt oferite în timpul ferestrei sau deschiderilor de portal existente înainte, în timpul şi după data de 21 decembrie 2012. Acest interval de timp este simultan, la fel cum e orice alt moment. Evenimentele vă vor fi accesibile imediat, pentru a le urmări, şi ele vor continua să fie disponibile câteva zile – în cazul în care aveţi nevoie să le accesaţi de pe un alt dispozitiv. (videosupport@drunvalo.net)

Vă salut pe toţi,

Sunt Drunvalo Melchizedek şi ne aflăm aici ca să vă spunem bun venit, la emisiunea specială, Alinierea Galactică, prezentată de studiourile One Lotus. Înainte de a începe, vreau să vă mulţumesc vouă, celor care ne urmăriţi. Ştiu că sunteţi din întreaga lume, dar vreau să vă mulţumesc, întrucât toate acestea sunt pentru voi. Iar mulţi dintre voi – şi ştiu acest lucru, dat fiind că am discutat cu zeci de mii dintre voi – aţi avut o perioadă mai mult sau mai puţin dificilă, ca să ajungeţi în acest moment special. Într-o lume axată pe materialism, oamenilor nu le-a fost uşor să urmeze o cale spirituală. Aşa că, vă mulţumesc pentru tot ce aţi făcut, ca să ajungeţi în acest moment din viaţa voastră şi vă mulţumesc pentru tot ceea ce înseamnă pentru lume, faptul că voi trăiţi în acest moment.

De bună seamă că mai există şi alte aspecte. Evident, toate acestea se bazează pe Profeţia mayaşă. Mayaşii înşişi au petrecut zeci de mii de ani urmărind cerul şi stelele, măsurând mişcările stelelor, planetelor şi sorilor. Fără toate aceste eforturi şi fără

această muncă îndelungată, efectuată zi de zi, nu am fi știut niciodată că acest lucru este important sau că are vreun sens. Iar asta îi include și pe Hopi – care sunt, de fapt, mayași care au venit din Guatemala. Iar perseverența cu care își îndeplinesc rolul de a se afla în acest loc, departe de pământul lor natal, este un lucru interesant, despre care vom vorbi imediat. Și mai sunt și alții. Multe alte popoare indigene din lume, de care majoritatea oamenilor nu are habar. Aceștia sunt Mamos Kogi, Mamos Ahuaco, Mamos Wiwa și Mamos Kankuamo, din Columbia, America de Sud. Ei sunt înțelepții mayașilor, ai celor din tribul Hopi și celelalte triburi, care visează visurile ce ne mențin în viață. Știu că mulți dintre voi nu înțeleg acest lucru, dar fără ei noi nu am mai fi existat în clipa de față. Așa că le datorăm toate acestea și ar trebui să le mulțumim din toată inima, tuturor, pentru ceea ce au făcut pentru noi.

Apoi, stau în această piramidă și poate că vă întrebați de ce. Motivul este că piramidele din întreaga lume au fost construite de strămoșii noștri, cu mult timp în urmă. Când am căzut [în conștiință. N.tr.] am știut că, pentru a supraviețui, trebuia să construim în jurul lumii o nouă rețea a conștiinței, întrucât cea veche era distrusă. Prin urmare, treptat, timp de mii și mii de ani, strămoșii noștri au început să construiască aceste piramide, iar mai târziu au început să ridice biserici, temple și locuri speciale, pretutindeni în lume.

De-a lungul a multor mii de ani, un număr de 83.000 de astfel de structuri au fost construite, toate având legătură cu ceea ce se numește geomanție. Geomanția constă în acționarea asupra energiilor din interiorul Pământului, prin intermediul lespezilor de piatră, oțelului, cuprului, a fel de fel de metale și altor lucruri ce determină schimbarea fluxului energetic din interiorul Pământului, fapt ce dă naștere unei rețele în jurul Pământului – o rețea electromagnetică. Este o întreagă știință și e uimitor faptul că au putut face acest lucru. Iar în anul 2008,

acea rețea a prins viață, s-a născut. Ceea ce înseamnă că, acum, noi avem posibilitatea să trecem la o conștiință superioară. Nu este un lucru neînsemnat. E ceva cu adevărat colosal. Şi trebuie să ne gândim la toți strămoşii noştri. Sunt strămoşii voştri, nu doar ai mei, ai mayaşilor sau ai altora. Indiferent de unde sunteți, din România sau Rusia, din Australia, Noua Zeelandă, China sau Japonia, de oriunde ați fi, strămoşii voştri sunt cei care au realizat acest lucru. Şi de aceea omenirea este acum pregătită să se nască pe un alt nivel de existență. În clipa de față, ne aflăm exact în acel moment, chiar înainte ca el să aibă loc. Aşadar, e un moment fascinant în care să trăiți, este o binecuvântare că trăiți acum. S-ar putea ca viața voastră să fie dificilă, dar e o adevărată binecuvântare să trăiți în acest moment din timp.

Aş vrea acum să vă ofer câteva informații. Ştiu că mulți oameni probabil că ştiu cu exactitate ce anume se petrece în momentul de față, ce înseamnă toate aceste cicluri, pentru că le-au studiat, au citit despre ele şi le înțeleg. Mai ştiu însă că sunt mulți printre voi care chiar nu ştiu ce se întâmplă în acest moment. Vă voi oferi deci o versiune foarte condensată despre toate aceste lucruri, cu speranța că vă va fi de folos. Şi dacă chiar vreți să ştiți mai multe, puteți citi o carte pe care tocmai am scris-o, Uroborosul mayaş, sau pe cea anterioară ei, Şarpele de Lumină, pentru că acolo descriu detaliat ce înseamnă toate aceste cicluri.

Dar ciclul principal, cel pe care se axează mayaşii, numit Numărătoarea Lungă mayaşă, e un ciclu de 5.125 de ani – cu aproximație, e doar un pic mai lung ca durată. Şi au trecut cinci astfel de cicluri, ce însumează 25.625 de ani, care se întâmplă să fie durata Precesiunii Echinocțiilor. Precesiunea Echinocțiilor reprezintă o deviere a axei Pământului, care oscilează astfel [Drunvalo o ilustrează prin gesturi. N.tr.], iar parcurgerea unei rotații durează 25.625 de ani. Ambele cicluri se încheie simultan, peste câteva minute.

De-a lungul istoriei, au existat alte culturi străvechi care au consemnat aceste lucruri, iar ele știu ce înseamnă faptul că această Precesiune a Echinocțiilor încheie un ciclu. Atunci când are loc acest lucru, asta înseamnă că începe un nou ciclu. Iar acest ciclu este polarizat. Asta înseamnă că o jumătate din ciclu e masculin, iar cealaltă jumătate este feminină. În prima jumătate a acestui ciclu devenim masculini.

În timpul acestei perioade, polaritatea masculină controlează lumea. Iar apoi, în cealaltă jumătate a ciclului, femeile preiau controlul asupra lumii, pentru următorii 13.000 de ani. Prin „control" mă refer la faptul că ele ne conduc, ne ghidează. Ne îndrumă spiritual, spre o nouă înțelegere despre lume. Prin urmare, este ceea ce urmează să se producă. Când a început ciclul precedent, cel masculin, a fost un moment important și minunat. Energia masculină ne-a protejat și ne-a ghidat prin partea întunecată a acestui ciclu, dar, în ultimii 2000 de ani, prin tot ce s-a întâmplat, energia masculină a acestui ciclu a ajuns să fie complicată, iar noi am început să o luăm un pic razna. Și, dacă ați băgat de seamă, am ajuns să ne omorâm între noi. Pretutindeni, se petrec foarte multe lucruri – războaie, faptul că nu ne pasă prea mult de cei care mor...

Chiar în prezent, un număr de 25.000 de copii mor de foame, în fiecare zi. Acestea sunt aspecte ce există la sfârșitul ciclului masculin. Dar în noul ciclu, ce urmează să înceapă în câteva minute și care este un ciclu feminin, femeia va prelua conducerea și va începe să ne îndepărteze de aceste stiluri de viață foarte agresive, învățând să ne mențină în bună stare, cu feminitate. Iar ea ne va conduce pe căi demult uitate. În plus, ea ne va aduce o spiritualitate cu totul nouă. Noi considerăm că spiritualitatea este, într-un fel, atemporală, dar ea se schimbă de la un moment la altul, pe măsură ce ajungem la diferite niveluri ale acestor cicluri. Ne aflăm, deci, în acest moment extraordinar din istoria timpului.

Mai e un lucru pe care trebuie să îl înțelegeți. Este ceva pe care mayașii îl numesc Sfârșitul timpului. Mulți dintre voi ați putea gândi că din cauza acestei alinieri ce se produce acum, asta e ceea ce se va întâmpla: Profeția mayașă va începe în următoarele clipe. Este extrem de improbabil. S-ar putea întâmpla. Dar e foarte foarte improbabil ca ea să aibă loc.

Potrivit mayașilor, ea se va întâmpla cândva, în intervalul de Sfârșit al timpului. Există un interval de timp, care a început în 24 octombrie 2007 și despre care nu știm exact când se va încheia. Mayașii nu sunt siguri. Probabil că în următorii trei ani, dar s-ar putea prelungi chiar până în 2016. Deci, dacă azi nu se întâmplă nimic – și probabil că nu se va întâmpla, în planul fizic al lumii exterioare, în sensul de a vedea munți ridicându-se ori prăbușindu-se sau ceva similar – probabil că nu vom vedea așa ceva. Cu toate acestea, acest ciclu în sine constituie o transformare nemaipomenită, de la energia masculină la cea feminină, și are loc azi. În cele din urmă, în următorii câțiva ani, veți vedea acest lucru în viața voastră.

Prin urmare, acest interval e un moment pe care trebuie să îl înțelegem. Și e necesar să repet acest lucru: dacă acum nu se întâmplă nimic, înseamnă că nu s-a terminat. Și nu vom ști dacă s-a terminat până, în principiu, undeva prin anul 2016. Trebuie deci să fim perseverenți, trebuie să așteptăm și să vedem când începe, de fapt.

Ca să simțiți acest lucru, cel mai bun mod în care puteți trăi experiența acestui fenomen ce urmează să aibă loc – prin alinierea inimii Pământului, cu cea a Soarelui și a Centrului Galactic – este să intrați în spațiul interior. Nu să vă uitați la stele sau să simțiți în exterior, ci să intrați înăuntrul vostru. În noi există un loc foarte special, despre care vorbesc mayașii – că, dacă vrem cu adevărat să știm, să înțelegem și să simțim acest lucru, trebuie să fim în inimă. Nu putem rămâne în minte. În momentul

de față, marea majoritate a oamenilor din lume trăiesc în minte. Iar acei oameni nu vor putea înțelege ce se întâmplă.

Repet, singurul mod prin care o puteți face este să fiți în inimă. Prin urmare, aș vrea să vă ghidez către inima voastră. Este o formă foarte simplă a acestei meditații – forma propriu-zisă a meditației e mult mai complexă, iar dacă vreți să aflați detalii puteți găsi o cale de a învăța acea meditație. Seamănă foarte mult cu kriya yoga, cu kundalini yoga. Doar că e un pic diferită; e simplificată. Vom simplifica și mai mult această meditație.

Acum, vă rog să vă găsiți un loc, undeva în fața computerului, unde să puteți auzi totuși ceea ce spun, să vă găsiți o poziție comodă, pe canapea sau pe o pernă, să vă îndreptați coloana. Puteți sta pe scaun și chiar în picioare, dacă vreți. Kogi fac asta – stau în picioare, atunci când meditează. Indiferent cum stați, important e să vă simțiți comod. Vă las câteva secunde, ca să vă găsiți poziția comodă și să vă pregătiți.

În timp ce vă pregătiți...

În inimă sunt două spații: un spațiu în interiorul altui spațiu. Spațiul exterior se numește Spațiul Sacru al inimii, iar spațiul interior se numește Micul Spațiu al inimii. E numit astfel, de mii și mii de ani, peste tot în lume. Ca să puteți simți ce se întâmplă, trebuie să fiți într-unul din aceste două spații.

Intrarea în Micul Spațiu necesită mult mai multă cunoaștere. Îmi este greu să vă conduc acolo. Dacă știți însă cum să ajungeți în Micul Spațiu, mergeți acolo, nu vă preocupați de nimic altceva. Mergeți acolo și fiți acolo, căci e locul ideal. Dar al doilea loc foarte bun, în care vom intra acum, e Spațiul Sacru al inimii.

Vă voi conduce, deci, acolo.

Primul lucru pe care trebuie să îl facem e să ne conectăm cu Mama Pământ și cu Tatăl Cer Acest lucru trebuie făcut. Stabilirea acestei legături speciale îi aduce spiritului vostru o vi-

braţie, iar atunci când aveţi, când menţineţi acea vibraţie, ea vă permite să intraţi în Micul Spaţiu sau în Spaţiul Sacru al inimii.

Nu puteţi intra, dacă nu aveţi acea vibraţie. Nu veţi putea ajunge la spiritul vostru. Vă vom conduce aşadar în ceea ce se numeşte Respiraţia Unificării şi vom face versiunea ei simplificată. Dar odată ce facem asta, vă vom conduce, din oricare ar fi locul în care sunteţi – cei mai mulţi oameni sunt în creier, în timp ce alţii sunt în afara corpului. Chiar dacă sunteţi în exteriorul lui vă vom conduce, cu ajutorul meditaţiei, în acel spaţiu.

Odată ce sunteţi în acel spaţiu, vă vom ruga să cereţi să se facă lumină, căci dacă nu o veţi face, veţi fi în întuneric. Iar imediat după aceea vă voi cere să simţiţi vibraţia de acolo, din interior. Potrivit hinduşilor, acea vibraţie e cea mai veche vibraţie existentă, fiind mai veche decât însăşi realitatea. Odată ce aţi cerut să se facă lumină şi aţi simţit această vibraţie, vă voi lăsa în acel loc. Lăsându-vă în acel loc, veţi putea intra în armonie cu spaţiul de acolo şi îl veţi putea simţi, într-un fel foarte special. În timp ce voi faceţi acest lucru, eu voi intra într-o stare mai profundă de meditaţie şi mă voi conecta direct cu Centrul Galactic. Şi, cu voia Domnului, dacă Centrul Galaxiei va permite, e posibil ca el să vorbească prin mine, ca să vă transmită un mesaj. Nu vă pot promite asta. Nu ştiu. Depinde de Dumnezeu. Dar, dacă se întâmplă, ar putea fi foarte valoros pentru noi toţi, inclusiv pentru mine. Vom vedea ce se întâmplă.

Ne pregătim, deci, pentru meditaţie. Închideţi ochii şi începeţi să respiraţi ritmic. Adică, inspiraţia să fie egală cu expiraţia, care ia astfel forma cifrei opt – au aceeaşi durată.

Inspiraţi pe nas şi expiraţi pe nas. Lăsaţi-vă corpul şi mintea să se relaxeze. Fiţi conştienţi de natură şi de Mama Pământ – spiritul Pământului. Ea este cea cu care vrem să vă conectaţi acum. Simţiţi iubire pentru Ea şi pentru întreaga Natură. Ea e Mama voastră. V-aţi născut din ea. Trăiţi pe Ea. Tot ce posedaţi şi aveţi provine de la Ea, iar Ea vi le-a dăruit. In-

clusiv corpul pe care îl aveți. Simțiți iubirea pe care o aveți pentru Ea. Lăsați-o să crească.

Nu puteți doar să vă gândiți. Nu puteți gândi: „simt acum iubire pentru Mama Pământ". Trebuie să simțiți că o iubiți, cu adevărat. Continuați să respirați ritmic. Când iubirea voastră e intensă și simțiți că O iubiți, prin intenție, trimiteți-o spre centrul Pământului, cu intenția ca Ea să vă simtă iubirea. Când sunteți pregătiți, faceți asta. Trimiteți-vă iubirea în centrul Pământului. Apoi așteptați. Așteptați ca Mama Pământ să vă trimită înapoi iubirea Ei. Ea o va face mereu. Sunteți copiii ei. Vă iubește – indiferent ce ați făcut, indiferent cine sunteți. Ea vă iubește. Când simțiți că iubirea Ei pătrunde în voi, de sub voi, în corpul vostru, lăsați-o să se îndrepte oriunde vrea ea. Nu încercați să o dirijați. E Mama Voastră. E în regulă. Nu trebuie să vă faceți griji pentru nimic. Simțiți acest flux, între voi și Mama voastră.

Acum, fără să întrerupeți această curgere a iubirii între voi și Ea, îndreptați-vă atenția spre Cer. Către tot cerul – nu doar către galaxie, ci și spre Lună, Soare, spre toate planetele și lucrurile de pretutindeni. Simțiți iubirea pe care o aveți pentru cer. Când priviți firmamentul nopții puteți simți acest mister, această frumusețe, această profunzime extraordinară a spațiului. Cei mai mulți oameni simt această iubire.

Când simțiți iubire – gândindu-vă la acest spațiu sau, și mai bine, privind firmamentul – când simțiți această iubire înăuntrul vostru, prin intenție, trimiteți-o în sus, prin corpul vostru, fie către Soare, fie spre Centrul Galaxiei. Oricare variantă este bună. Trimiteți-vă iubirea, cu intenția ca el să simtă iubirea voastră față de el. Apoi, așteptați ca iubirea lor – a centrului Galactic, a tuturor formelor de viață de pretutindeni, a Soarelui – să ajungă înapoi la voi, simțind cum ea coboară în jos, prin creștetul capului, în corp. Și o puteți simți. E reală. Simțiți toată această iubire extraordinară, pe care au avut-o dintotdeauna pentru voi. Întotdeauna. Nu a existat absolut nicio clipă în care nu v-au

iubit. Când simțiți că va pătrunde în corp, respirați cu ea câtva timp. Și continuați să vă trimiteți iubirea, menținând fluxul ei.

Iar acum simțiți, concomitent, iubirea care vine de la Mamă. De la Mama Pământ și de la Tatăl Cer, în același timp. Și se formează un triunghi. Mama Pământ e Mama voastră Divină. Tatăl Cer este Tatăl vostru Divin. Iar voi sunteți Copilul Divin. Și se formează un triunghi. Este Sfânta Treime. Iar voi tocmai ați adus-o pe Pământ, dându-i viață. Ea creează o stare energetică în spiritul vostru. Frecvența acelei vibrații, acea iubire dintre voi, Mama și Tatăl vostru – Mama și Tatăl vostru cosmici – vă este necesară ca să pătrundeți în inimă. Inima voastră nu vă va lăsa să intrați, dacă nu aveți această frecvență, această vibrație înăuntrul vostru.

Așadar, vom porni acum într-o călătorie. Continuați să respirați și să simțiți iubirea. Vom pleca din creier sau din orice alt loc în care vă aflați – ar putea fi undeva la exterior, căci mulți oameni nu sunt în corpul lor, ci în afara lui. Unii oameni sunt deja în inimă; alții pot fi în alt loc; mulți oameni sunt în plexul solar. Oricare ar fi locul în care vă aflați, părăsiți-l și începeți să vă îndreptați spre inimă – inima fizică.

Continuați să vă mișcați, până când o puteți vedea, percepe sau simți, în fața voastră. Iar când o simțiți, o vedeți sau o percepeți în fața voastră, prin intenție, deplasați-vă înăuntrul inimii. Nu contează unde sunteți acum: intrați în inimă. Iar acum sunteți înăuntrul inimii voastre. Spiritul vostru e înăuntrul inimii. Conștiința voastră este acum acolo.

Mișcarea următoare e simplă. Dar trebuie să aveți cu adevărat încredere în voi, în acest moment. Vă veți spune că spiritul vostru va intra înăuntrul inimii. Și că va găsi Spațiul Sacru al inimii. Și veți ști că sunteți acolo. Când vă opriți din mișcare, veți ști că sunteți în Spațiul Sacru al inimii. Spuneți-vă: „Mă voi mișca și, când mă voi opri, voi fi în Spațiul Sacru al inimii." Faceți asta! Iar acum simțiți că începeți să vă miș-

cați. V-ați putea mișca în linie dreaptă, într-o mișcare șerpuită, spiralată; oricum ar fi, nu contează. Vă mișcați. Iar când vă simțiți liniștiți, vă opriți.

Acum trebuie cu adevărat să aveți încredere în voi și să credeți. Sunteți în cel mai sacru spațiu din Univers. Sunteți în spațiul din care a început Creația, când viața a purces din voi. Cereți să se facă lumină. Este important. E începutul Genezei. După ce ați cerut să se facă lumină, fie că apare sau nu – asta e între voi și Dumnezeu – trebuie să cereți. Următorul lucru pe care îl veți face este să simțiți vibrația din jurul vostru, din voi. Dacă ați putea vedea, tot ceea ce vă înconjoară vibrează. Este o frecvență. E foarte specială. Scrie despre ea în scripturile străvechi. Hindușii o numesc AUM și e mai veche decât Creația.

Iar acum vă relaxați și știți că, peste doar câteva clipe, Pământul, Soarele și Centrul Galaxiei se vor alinia și vor fi într-o uniune tainică. Este nașterea unui Nou început pentru omenire. Când se va produce această aliniere, nu vom mai fi niciodată aceiași. Numai că acest proces are loc progresiv. Dar ne vom schimba. În timp ce sunteți acolo, în timp ce suntem aici, acum, odată ce începe să aibă loc alinierea... vom număra, vom ști cu exactitate când va avea loc și vă vom spune.

Și imediat după aceea – va dura mai puțin de 10 minute – această energie incredibilă va veni din Centrul Galaxiei și va „lovi" în două locuri de pe Pământ. Unul e în Guatemala, iar celălalt în zona Patru Colțuri din S.U.A., care se întâmplă să fie chiar aici, unde ne aflăm acum. Iar eu voi simți această energie ce vine din Centrul Galaxiei și vi-o voi transmite.

În orice loc din lume vă aflați, sper ca aceasta să fie o binecuvântare în viața voastră. Căci nu se va repeta, poate, niciodată. În timp ce se întâmplă asta – și suntem foarte aproape de momentul alinierii – voi intra într-o stare mai profundă de meditație și voi stabili o legătură directă cu Centrul Galaxiei, Bunicul nostru. Sper și cer ca El să vă vorbească, prin mine, să

vă transmită un mesaj despre vremurile care vin. Nu ştiu dacă se va întâmpla asta. S-ar putea să da, s-ar putea să nu.

Ne apropiem şi mai mult. Mai avem un minut până la aliniere. Menţineţi-vă inima deschisă. Continuaţi să percepeţi şi să simţiţi cu spiritul vostru. Simţiţi iubirea dintre Mama Pământ şi Tatăl Cer. 30 de secunde. 3, 2, 1...

Uniunea sacră începe acum...

Binecuvântări Pământului şi tuturor formelor de viaţă de pe Pământ, îndeosebi omenirii, în acest moment.

Suntem Consiliul Central din Galaxia noastră. Suntem un colectiv al tuturor formelor de viaţă din galaxia noastră. Drunvalo ne-a acordat permisiunea de a vă vorbi, prin el. Iar pentru a ne exprima, vom folosi conceptele şi ideile sale.

Vă iubim. V-am iubit mereu. Nu a existat absolut niciun moment în care să nu vă iubim. Suntem mereu cu voi, chiar şi atunci când nu ştiţi că suntem alături de voi.

Sunteţi pe punctul de a trece printr-o tranziţie. Este străveche. Nu e nimic nou. E foarte, foarte veche. Fiecare dintre voi a mai trecut până acum prin această tranziţie, printr-una foarte similară cu ea, de foarte multe ori înainte.

În inima voastră, ştiţi exact cum să treceţi prin tranziţie. Secretul e să vă găsiţi drumul spre inimă.

În viitorul apropiat, vor începe să se producă multe lucruri, pe planeta voastră. Vă vom îndruma cu grijă, de aici, de unde suntem, din locul în care se află Soarele, din locul în care se află Pământul. Nu vă vom părăsi. Nu vom renunţa niciodată la voi. Vom fi mereu alături de voi. Am pregătit totul pentru voi. Tot ce aveţi de făcut e să vă reamintiţi cine sunteţi. Să vă amintiţi de ceea ce sunteţi capabili.

Ne puteţi vorbi, dinăuntrul inimii voastre, oricând aveţi nevoie de ajutor. Vom fi acolo şi vă vom ajuta, dacă sunteţi dezorientaţi. Şi veţi fi bine, căci noi cunoaştem viitorul. Ştim ce vi se întâmplă, vouă şi planetei voastre. Ştim încotro mergeţi; am văzut deja acest lucru. Şi este frumos, e minunat.

Voi, omenirea, ați devenit o lumină strălucitoare, pentru Întreaga Viață de Pretutindeni. Vă mulțumim cu toții, pentru ceea ce ați făcut. Pentru suferința prin care a trebuit să treceți. Pentru toate încercările voastre. Dar e aproape pe sfârșite. Și o nouă viață urmează să înceapă.

Iubirea călăuzește Întreaga Viață de Pretutindeni. Iar voi nu faceți excepție. Iubirea vă va călăuzi cu grijă și vă va proteja, în tot ceea ce faceți. Trebuie să aveți încredere în voi înșivă. Și puteți avea încredere și în noi.

Căci noi suntem voi, iar voi sunteți noi.

Dar mulți dintre voi nu își amintesc.

Există o singură mică corecție pe care am vrea să o facem, cu privire la învățăturile lui Drunvalo. E un lucru minor, dar extrem de important. Atunci când predă ceea ce se numește Respirația Unificării, vă cere să vă conectați, prin iubire, cu Mama voastră, Mama Pământ, să simțiți iubirea, să I-o transmiteți Ei și Ea vouă.

Iar când vă conectați cu Tatăl Cer și restul Creației, în mod similar, îi trimiteți iubirea Tatălui Cer, iar Tatăl Cer vă trimite înapoi iubirea Sa. Vă conectați, apoi trebuie să îi simțiți pe amândoi concomitent, după care, în timp ce îi simțiți ca pe un triunghi și vă cere să simțiți iubirea dintre Mama și Tatăl vostru, există un lucru care a fost uitat.

Trebuie să simțiți iubire față de voi înșivă. Voi sunteți rațiunea pentru care a fost creat Universul. Fără voi, nu există nicio rațiune ca el să continue să existe. Sunteți frumoși. Reamintiți-vă cine sunteți. Și găsiți acea iubire care vă înconjoară, care este în voi și pentru voi. Întreaga Viață vă iubește și vă este recunoscătoare pentru ceea ce ați făcut. În forma voastră umană, ați putea crede că sunteți doar o ființă umană. De aici, de unde suntem noi, sunteți mult, mult mai mult de atât.

Vă lăsăm acum, dar nu vă vom părăsi – pe voi, spiritul vostru. Oricând vreți să fiți cu noi, vă rugăm să ne găsiți în inima voastră. Vom fi întotdeauna acolo, pentru voi.

Întotdeauna. Întotdeauna. Întotdeauna.

Binecuvântări în viața voastră, prietenii noștri.
Vă mulțumim. La revedere.

Am ajuns în momentul în care aceste energii se precipită foarte rapid. Puteți fie să rămâneți în starea de meditație – acesta fiind probabil cel mai bun lucru de făcut – sau, dacă vreți, puteți ieși din starea de meditație. Rămâneți însă în inimă, chiar dacă vă deschideți ochii. Eu voi deschide ochii, dar pentru voi ar fi chiar foarte bine dacă ați rămâne în inimă.

Această energie va circula în jurul lumii, în aceste trei zile – cu aproximație. Iar apoi va avea loc o tranziție lungă de nouă ani, în care se va trece de la polaritatea masculină, la cea feminină. Treptat, în cei nouă ani, lumea se va transforma.

În ceea ce vă privește, dacă vreți cu adevărat să continuați, să avansați în viața voastră, în direcția acestei tranziții, învățați să trăiți în inimă. Învățați să trăiți, în orice clipă din zi și din noapte, în inimă. O puteți face. Ați mai făcut-o până acum. Nu e pentru prima oară în viața voastră când trăiți această experiență. Sunteți mai bătrâni decât Creația. Ați fost aici, dintotdeauna. Și întotdeauna veți fi, de-a pururi. E timpul să vă relaxați. E timpul să vă eliberați de orice frică. E timpul să fiți din nou un copil. Inocent. Toate vor veni. De-acum înainte, e foarte simplu.

Dacă puteți face asta, toate lucrurile din viața voastră vor deveni mai ușoare și vom trece la un alt nivel de conștiință. Chiar aici, pe Pământ, vom trece din dimensiunea a patra, în dimensiunea a cincea a Pământului. Nu vom pleca pe o altă planetă sau în alt loc. Vom rămâne chiar aici, cu Mama noastră, doar că într-un alt fel. Întreaga lume va ajunge la un echilibru, iar voi veți vedea petrecându-se acest lucru, în timpul vieții voastre.

Vă mulțumesc că ați participat. Vă iubesc. Vă mulțumesc pentru că sunteți aici. Vă iubesc. Vă iubesc. Vă iubesc.

Și, până data viitoare, vă mulțumesc.

Drunvalo

Drunvalo Melchizedek

ÎNTREBĂRI ŞI RĂSPUNSURI
20 decembrie 2012

Vă salut pe toţi, dragii mei. Am reuşit! Am reuşit să parcurgem cu bine, tot acest timp! În câteva ore, Soarele, Pământul şi Centrul Galaxiei se vor alinia, iar acest lucru nu s-a mai întâmplat de 25.625 de ani. A fost o cale lungă.

Sunt fericit ca sunteţi aici, iar studioul nostru este aproape deschis şi suntem gata să vă ajutăm, în orice fel putem.

Vom începe cu această serie în trei părţi, despre această Aliniere Galactică. Prima parte va cuprinde Întrebări şi Răspunsuri, care au fost alese pentru a încerca să vă pregătim pentru ceea ce se va întâmpla mâine. Iar mâine, ceea ce simt eu este că cel mai bun lucru posibil e să mergem în inimile noastre, unde putem trăi experienţa acestei alinieri în mod direct, chiar de la Sursă.

Dacă vom privi doar la televizor sau ne vom gândi la acest eveniment într-un fel sau altul, în planul mental, el nu va însemna nimic. Trebuie să ne găsim calea către inima noastră.

Iar în a treia zi, pe 22 decembrie, după ce vom fi trăit acest fenomen, va urma o nouă sesiune de Întrebări şi Răspunsuri, o altă discuţie despre ceea ce s-a întâmplat şi urmează să se întâmple, din acest moment înainte.

Salut prezenţa voastră aici şi vă mulţumesc pentru vieţile voastre. Iar acum vom începe şi sper că vă voi putea ajuta cu adevărat. Vom începe să discutăm cu voi despre unele

informații. Credem că aveți nevoie să știți cu adevărat cum să vă pregătiți pentru ceea ce urmează. Și nu este simplu și limpede de înțeles conceptele și ideile pe care le implică un astfel de eveniment, ele fiind dincolo de puterea obișnuită de înțelegere. Așadar, vom începe lin, pas cu pas, răspunzând la întrebări ce ne-au parvenit de la oameni din întreaga lume, pentru a vă familiariza cu înțelesurile metafizice a ceea ce se va întâmpla în următoarele câteva zile.

Am primit enorm de multe întrebări, pe care le-am comprimat în doar cinci întrebări, într-un format simplu și accesibil. Ați vrut cu toții să știți aceste lucruri și cu acestea vom și începe.

Întrebare: *Se va sfârși lumea mâine?*

Profețiile mayașe ne spun că, în jurul datei de 21.12.2012, există o fereastră în timp, care durează circa 7 - 8 ani. Iar această fereastră a început la 24 octombrie 2007 și se va încheia cândva, la sfârșitul lui 2015 sau chiar în 2016. Iar acum, suntem în ziua premergătoare datei de 21 decembrie 2012, ceea ce înseamnă că mai putem avea încă 3 ani, trei ani și jumătate până ce vom putea valida această profeție.

Așadar, se va sfârși Pământul mâine? Probabil că nu. Nimeni nu poate ști dacă Profeția mayașă se va împlini pe 21 sau pe 22 decembrie ori anul viitor sau peste doi ani... nimeni nu știe. Doar Mama Pământ știe asta. Așa spun mayașii, așa spune Conștiința Melchizedek. Din punctul meu de vedere, sunt de părere că aceia care stabilesc o dată precisă nu știu cu adevărat, fiindcă este vorba de o judecată feminină, a Mamei Pământ. Doar Mama Pământ știe.

În ceea ce privește sfârșitul lumii, nu despre asta e vorba, ci despre încheierea unui ciclu, a unui ciclu natural, ce se desfășoară de milioane și milioane de ani. Nu este prima oară când are loc acest lucru. Dar este întâia oară când se întâmplă

în acest mod special. Din punctul de vedere al Conștiinței Melchizedek, așa ceva nu s-a mai petrecut niciodată. Iar mayașii sunt și ei de acord cu faptul că este ceva unic și diferit de ceea ce s-a întâmplat înainte. Este pur și simplu încheierea unui ciclu lung și, totodată, începutul unui nou ciclu, foarte, foarte similar cu cel precedent. Iar aceste cicluri continuă să se schimbe de fiecare dată. Ele nu se rotesc în cercuri, ci în spirală.

În locul vostru, eu nu m-aș îngrijora în legătură cu sfârșitul lumii. Nu asta e problema. În următorii câțiva ani, lumea se va schimba substanțial și nu există motive de frică legate de aceste schimbări. Este un eveniment natural, ce se desfășoară periodic și prin care ați mai trecut, în alte vremuri și în alte locuri. Nimic nu este nou, iar fiecare dintre voi a mai trecut prin așa ceva înainte, lucru pe care l-am făcut și eu.

Tot ceea ce trebuie să facem este să respirăm, să fim liniștiți și să înțelegem că nu este ceva de care să ne temem.

Întrebare: *Ce se va întâmpla pe 21 decembrie 2012?*

Este greu de spus, pentru că, repet, Mama Pământ va decide cum se vor desfășura lucrurile. Ea va decide, în primul rând, când va începe totul, când se vor desfășura evenimentele și succesiunea lor. Dar vă pot spune că, probabil, la 21 decembrie 2012, nu se va întâmpla nimic ce poate fi văzut sau simțit de voi. În mod cert, se va întâmpla ceva legat de Precesiunea Echinocțiilor, cu care lucrează mayașii.

Acest ciclu se divide în două părți. O parte este întunecată; ne îndepărtăm de centrul galaxiei și, în această jumătate a ciclului, adormim. Iar noua energie care apare atunci ne protejează și ne călăuzește prin întuneric. Cu cât ne apropiem mai mult de această parte a ciclului, apar multe probleme, aceasta fiind situația cu care se confruntă lumea acum; de exemplu, încercăm să ne ucidem unii pe alții. Acest lucru face parte din Profeție; așa a fost prevăzut să se întâmple.

Pe 21 decembrie, mayaşii vor face o ceremonie prin care marchează sfârşitul ciclului, din punctul lor de vedere.

Iar pe 22 decembrie, ei vor face o a doua ceremonie, care este şi o celebrare a noii vieţi, a începutului unui nou ciclu feminin, de 9 ani, pentru ca energia feminină să se elibereze complet şi să-şi preia responsabilităţile. Iar femeile din întreaga lume vor începe să se transforme în interior. Energia feminină va renaşte pe Pământ. Acesta este un lucru foarte bun, care va aduce echilibru Pământului, omenirii; ea va începe să hrănească lumea, ştiind exact cum să ne poarte de grijă şi să ne vindece, să ne readucă la viaţă. Acesta este singurul lucru de care sunt sigur că se va întâmpla.

Întrebare: *Când va avea loc tranziţia, cu exactitate?*

Este dificil de spus, pentru că este vorba de ceea ce mayaşii numesc Hunab Ku, care este nucleul universului – un câmp rotitor, prin care trece o axă, şi care este masculin şi feminin. Iar aspectul masculin este cel al preciziei. Dacă este vorba de o aliniere, cum e cea despre care vorbim – a Pământului cu Soarele şi cu Centrul Galaxiei – se ştie exact când va avea loc. Acesta este elementul masculin al naturii sale. În jurul acestei alinieri există însă, întotdeauna, o fereastră de timp.

De cea de-a doua parte va avea grijă Mama Pământ. Mama Pământ este feminină, ea nu lucrează cu precesiunile, ei nu-i pasă de ele. Conştiinţa ei aproximează lucrurile (seamănă cu ciclurile Lunii). Nu există precizie, ci doar aproximare.

Aşadar, nimeni nu ştie ce urmează să se întâmple. Nu ştim ziua exactă. O zi, din următoarele 1.100 de zile. Este singurul lucru sigur.

Întrebare: *Cum se vor desfăşura lucrurile?*

E greu de spus cu precizie. Sunt foarte multe scenarii care pot avea loc şi intrăm din nou în zona profeţiilor. Am

putea intra într-o nouă eră glaciară și, dacă va fi așa, vom ști cu precizie, atunci când se va întâmpla acest lucru. Dar nu știm. Având în vedere toate posibilitățile la care ne-am referit – Profețiile mayașe și știința – mai mult ca sigur, primul lucru pe care-l veți observa va fi faptul că Pământul se va întuneca, sistemele de alimentare cu electricitate nu vor mai funcționa, câmpul magnetic va ajunge la zero, iar memoria computerelor din întreaga lume va fi ștearsă. Este ceea ce spune știința. Iar acesta, aproape sigur, va fi primul lucru care se va întâmpla. Deci, nu știu cu exactitate cum se vor desfășura lucrurile. Profețiile mayașe împart lucrurile în două părți. Prima parte este aspectul masculin, vechiul mod masculin de a percepe lumea, în alb și negru, bun și rău sau sus și jos. Acest mod de percepție pur și simplu va dispărea.

Conform Profeției mayașe, tot ceea ce a fost creat, sistemele financiare, bancare, militare sunt moduri de apărare în care gândim despre noi înșine.

Schimbarea va semăna cu o naștere; mama trece prin dureri cumplite, țipă, e multă violență, mult sânge. Aceasta este natura nașterii. Și vulcanii sunt moduri prin care începe viața. Ne vine greu să acceptăm acest lucru, dar așa este viața.

Am trecut însă prin procesul nașterii, iar apoi am avut vieți minunate.

Schimbarea poate fi oarecum intensă, dar nu vă faceți griji în legătură cu ea. Eu voi face totul pentru ca voi să înțelegeți și să vă relaxați.

Ceea ce vom observa, va fi Grația lui Dumnezeu.

Toate ființele din Univers ar da orice ca să fie aici și să trăiască această experiență.

Nu vă temeți de partea întunecată a experienței, pentru că va veni partea luminoasă, calea feminină. Nefiind în această parte până acum, noi nu putem înțelege ce spun mayașii, până când nu ne vom naște la un alt nivel.

De aceea nu ne-au împărtăşit ei ceea ce ştiu, fiindcă această cunoaştere ar fi intrat în conflict cu tiparele noastre. Ei cred că noi ne-am aflat în carantină pe Pământ şi că nu putem şti ce viaţă minunată există.

Se vor petrece mari schimbări în interiorul nostru şi vom putea vedea viaţa reală din jurul nostru. Vom putea să fim şi să existăm oriunde în acest Univers.

Întrebare: *Cum poate fi adevărat acest lucru? Vom călători acolo cu nave spaţiale?*

Nu! Noi nu înţelegem această realitate; credem că totul este fix şi nu poate fi schimbat. Nu înţelegem ceea ce NASA a descoperit de curând, şi anume că Universul este o hologramă. El nu există aşa cum credem noi că există. Iar odată ce înţelegem cum funcţionează Universul, cum sunt corpurile noastre, aflăm că suntem mult mai mult decât nişte fiinţe umane şi că suntem capabili de lucruri uimitoare.

Mayaşii vorbesc despre această evoluţie extraordinar de rapidă, care depăşeşte tot ceea ce ne putem imagina.

Conştiinţa Melchizedek spune că ne vom deplasa de la nivelul 3D, la nivelul 4D, nu părăsind Pământul şi mergând în altă parte, ci mergând de aici, aici [Prin gesturi, Drunvalo, arată drumul de la creier/minte, la inimă. N.tr.]. Ca şi cum am schimba canalul TV. Schimbi lungimea de undă şi obţii o altă imagine. Eşti într-o altă lume.

Acesta este primul nostru pas şi chiar puteţi face acest lucru; l-aţi făcut de atâtea ori! Odată ce eşti în vâltoarea procesului, îţi aminteşti. Doar că de această dată va fi diferit. Vom face acest lucru în mod conştient, într-un mod care nu se va mai repeta niciodată. Şi veţi rămâne la acel nivel de existenţă.

Apoi, ceea ce se va întâmpla va fi cu adevărat uimitor.

Tot ceea ce trebuie să ştiţi este că vom face această schimbare, din acest loc de pe Pământ, la un alt nivel de conşti-

inţă. Iar acolo totul e pregătit. Ceea ce nu ştiu cei mai mulţi dintre voi este faptul că Universul este o forţă vie, uriaşă şi conştientă. Toate planetele şi stelele sunt asemenea celulelor din corpul nostru, iar ele nu se luptă între ele, aşa cum credem noi. O parte a galaxiilor o reprezintă creierul, o altă parte inima sau mâinile – exact asemenea corpului omenesc.

Iar noi trebuie să ne iubim unii pe alţii şi să ne ajutăm între noi. Universul ştie prin ce transformare uriaşă trecem noi acum. Iar mesagerii săi sunt aici, acum, veniţi de la niveluri pe care nici măcar nu ni le putem imagina. Enorm de multe fiinţe extraterestrese află aici. Omuleţii gri şi reptilienii ne-au cam sâcâit, dar acum, aici, sunt peste 300.000 de civilizaţii extratereste. Ei aşteaptă acest moment, în care voi vă înălţaţi la un alt nivel de conştiinţă. Îi veţi putea vedea şi veţi începe să interacţionaţi cu ei. Ei vor începe să vă ajute şi chiar ne vor sprijini în această schimbare. De ce? Pentru că ei ştiu că noi suntem ei; iar ei ne iubesc şi chiar le pasă de noi şi vor să se asigure că vom parcurge cu uşurinţă această tranziţie, în dimensiunea a 4-a. Nu numai că ne va fi uşor, dar va fi şi multă bucurie. De fapt, eu de-abia aştept să se întâmple acest lucru. Nu va mai trebui să dormi şi să mănânci. Vei putea crea tot ceea ce îţi doreşti, pentru că eşti creatorul lumii tale. Atât de multe se vor întâmpla! Este o transformare uriaşă.

Bucuraţi-vă, căci este un moment de celebrare!

Întrebare: *Pentru aceia dintre noi care nu acţionează de la nivelul unei conştiinţe elevate, se va întâmpla doar faptul că vor urmări ştirile şi vor observa schimbarea timpului pe ceas?*

Când va începe procesul, când alimentarea cu electricitate în lume nu va mai funcţiona şi totul se va opri, va avea loc un prim eveniment; iar când începe, fiţi vigilenţi, căci veţi avea un răgaz foarte scurt. Savanţii ruşi cred că vom avea 2 - 3 săptămâni, dar va fi un timp foarte scurt, în care trebuie să faceţi această transformare. Cum să faceţi acest lucru?

Vă vom ajuta noi. Vom fi alături de voi, într-unul din studiourile noastre şi vă vom învăţa ce anume trebuie să faceţi.

Am deschis şcoli în întreaga lume, unde puteţi fi învăţaţi cum să treceţi prin acest proces. Vom face materiale video, în care vă vom arăta cum să treceţi prin această transformare. În mod normal, integrarea acestor informaţii chiar durează de la 21 până la 40 de ani, dar noi le-am concentrat, astfel încât să reuşiţi să le integraţi cu uşurinţă.

Vom fi alături de voi şi veţi reuşi!

Nu ştiu cum va fi acel eveniment, dar el se va produce şi vă va atrage atenţia, în mod cert.

Întrebare: *Care este legătura dintre universuri şi ce sunt celelalte universuri?*

Mă voi referi puţin la ele, pentru a vă ajuta să înţelegeţi natura evenimentelor prin care vom trece.

În prezent, oamenii cred – iar savanţii cred la fel – că universurile, stelele, planetele sunt ceea ce putem observa cu ajutorul telescoapelor. Credeţi-mă, oamenii de ştiinţă nu ştiu nimic din ceea ce se întâmplă. Ei nu cunosc adevărata natură a modului în care operează fizica. Ei nu înţeleg ce se află în interiorul Pământului, al Soarelui şi în Centrul Galaxiei, nu înţeleg ce sunt găurile negre. Ei încă caută să înţeleagă aceste lucruri şi nu înţeleg lucrurile mici, de fineţe. Dacă analizezi o galaxie şi mergi apoi în jos, la un sor, la o planetă şi cobori mai departe, până la atom, la electron... şi continui tot aşa, până când totul este cuprins într-o ecuaţie matematică, nu vei putea înţelege niciodată natura a ceea ce se petrece aici.

Dar sunt atât de multe universuri care creează viaţă, încât nimeni nu le-ar putea număra vreodată. Nu este un număr infinit, ci unul finit, dar acest număr este foarte mare, pentru că, în realitate, sunt create mii şi mii de universuri, în fiecare zi.

Iar noi suntem doar unul dintre ele. Și toate sunt generate de conștiință – nu de cea pe care o numim Dumnezeu, ci de aceea care îl reprezintă pe Dumnezeul nostru lăuntric. În inimile noastre, există un loc minuscul, din care s-a născut acest Univers.

Pentru a avea o imagine mai amplă despre ceea ce se petrece în Universul nostru și în toate celelalte, trebuie să știm că ele nu sunt conectate unele cu altele. Nu există nimic în acest Univers care să-ți permită să mergi în alte universuri. Singurul loc din care te poți conecta – dintr-un univers, cu un altul – este acel Mic Spațiu din inima ta, din Spațiul Sacru al inimii. Universurile sunt complet separate.

În aceste universuri au avut loc creații, iar una dintre ele este ceea ce numim *lumi dimensionale*. Universul în care ne aflăm se bazează pe muzică. Nu există nimic în acest Univers care să nu se bazeze pe muzică. Dacă analizezi aceste dimensiuni din perspectiva unei game cromatice, sunt 30 de note: există 12 note de bază într-o gamă cromatică, iar între note sunt supratonuri. Iar ele produc 144 de lumi dimensionale și acest Univers, în care ne aflăm noi.

După cum puteți observa, noi trăim într-un Univers foarte complex și, pe lângă toate acestea, există un alt mod prin care mintea noastră a divizat Universul, în ceea ce numim *lumi paralele*. Lumi în care există posibilități infinite de a ieși din ele și, în anumite moduri de gândire, este exact ceea ce facem în orice moment în care suntem total divizați, toate aceste lumi și locuri creând tot mai multe alte lumi și alte locuri. Știu că este foarte derutant acest lucru. Ceea ce trebuie însă să cunoaștem în acest moment sunt lumile dimensionale, felul în care te poți mișca dintr-una în alta.

Noi suntem acum în lumea 3D și mergem în lumea 4D. Este tot ce trebuie să știm. Dar ceea ce aș vrea să mai știți este faptul că, atunci când mergeți la următorul nivel de existență, pătrunzând în dimensiunea a 4-a, acest corp, pe care-l veți regăsi

acolo, se va schimba. În dimensiunea a 4-a, acest corp va fi cel al unui bebeluş. Când aţi venit aici, în dimensiunea a 3-a, eraţi nişte bebeluşi şi aţi început să creşteţi, să deveniţi din ce în ce mai mari, până ce aţi devenit adulţi. Ceea ce numim adult în această dimensiune va deveni un bebeluş, în dimensiunea a 4-a. Şi acolo veţi creşte din ce în ce mai mult. Iar femeile vor avea circa 3 metri în înălţime, iar bărbaţii circa 4,5 metri. Veţi avea un creier uriaş, care vă va permite să înţelegeţi lucruri pe care acum nu le puteţi înţelege. Acolo, ceea ce pare acum complicat şi foarte greu de priceput va fi înţeles cu uşurinţă şi fără efort.

Iată de ce toţi aceşti Maeştri Înălţaţi şi noi toţi vă vom ajuta să ajungeţi acolo, pentru că sunteţi aşteptaţi şi totul e pregătit pentru voi. După ce veţi începe acest proces, lucrurile vor decurge cu uşurinţă.

Da, există multe universuri diferite, dar informaţiile despre ele nu ne sunt de folos. Este suficient ceea ce v-am spus, pentru că acum trebuie să facem doar o simplă transformare.

Întrebare: *O întrebare referitoare la înălţare; poate că te-ai mai referit la acest subiect, dar aş vrea să înţeleg mai bine. Dacă alegem Înălţarea, ce se va întâmpla cu membrii familiilor noastre, care nici măcar nu ştiu ce se petrece? Ne vom separa de familiile noastre sau li se va da şi lor şansa de a se Înălţa împreună cu cei care au făcut deja această alegere? Ei vor rămâne în urmă sau există vreo posibilitate ca familia să poată trece împreună prin acest proces?*

Iată cum merg lucrurile. Ceea ce ştim este că întreaga viaţă de pe această planetă, toate formele de viaţă, toate bacteriile, toţi gândacii, toţi copacii, toate păsările şi animalele ştiu exact cum să treacă prin această transformare. Excepţie fac fiinţele umane adulte. Membrii din familiile voastre care nu au ajuns la pubertate, copiii mici, cu cât sunt mai mici, cu atât mai uşor

vor face tranziția, iar dacă aveți vreo problemă, urmăriți ce fac ei, pentru că ei știu exact cum să facă acest lucru. Dacă sunt mai mari, amintirile lor sunt mai difuze, dar și ei pot face acest lucru – până în ziua în care trăiesc experiența primului orgasm sexual și intră în perioada de pubertate, transformându-se în adulți, moment în care memoria lor se estompează rapid.

Din punctul de vedere al Maeștrilor Înălțați, singurii oameni care îi preocupă pe ei sunt adulții. În prezent, pentru adulți există trei posibilități de înălțare.

Prima cale este cea pe care a demonstrat-o Iisus, Învierea, care nu este un proces dificil. Trebuie să mori, nu pe cruce, ci doar să mori, și nu contează condițiile în care mori; însă, atunci când intri în procesul lăuntric al morții, imediat, există un anumit moment în care știi ce trebuie să faci – începi să mori, fiind conștient că te afli în procesul morții. Iar în acel moment, îți reconstruiești corpul. Corpul este pur și simplu o imagine din conștiința noastră. Indiferent cum considerăm noi corpul, el nu este real. Iar acesta e un lucru extrem de important de știut și de înțeles.

Când intri în acel proces al morții, îți poți reconstrui corpul și îl poți lua cu tine, ca imagine din interiorul conștiinței tale. Iar când ajungi în dimensiunea a 4-a, apari din nou, brusc, în corpul tău și... tocmai ce ai reușit să te înalți! Aceasta este învierea.

Există un al doilea mod prin care poți face acest lucru, care nu era accesibil în vremea lui Iisus și pe care îl numim simplu – Înălțare. Este puțin diferit. Ajungi la un nivel de conștiință la care înțelegi cu adevărat ce este Universul, ce este corpul tău și mergi într-un loc în care, de fapt, nu mori. Corpul tău nu este ucis, nu îmbătrânește ș.a.m.d. Pur și simplu, spui: *„Voi pleca acum"*. Este o decizie pe care o iei, la un nivel foarte profund din inima ta. Când iei acea decizie și când acel lucru se întâmplă, corpul tău dispare din lumea exterioară. El nu devine o flacără, țărână sau o lumină, ci pur și

simplu dispare, instantaneu. Iar imaginea rămâne cu persoana care face trecerea în cealaltă lume. Mai departe, acest proces seamănă cu învierea. Îți reconstruiești corpul și ești acolo, ai făcut Înălțarea și ești pe calea ta.

Această modalitate va fi realizată de un grup relativ mic – probabil de câteva milioane de oameni. Ceilalți oameni probabil vor muri. Iar acesta nu e un lucru rău. Moartea nu este sfârșitul vieții; moartea e începutul vieții, iar viața este începutul morții. Este un ciclu. Oamenii care vor muri vor trece prin procesul morții, probabil, inconștienți.

Dar Maeștrii Înălțați – care suntem noi, la un alt nivel de conștiință – sunt foarte preocupați de ceea ce se va întâmpla cu acești oameni și s-au pregătit pentru a-i ajuta. Acești oameni se mută în supratonul 10 al dimensiunii a 4-a.

Maeștrii Înălțați fac parte dintr-un Ordin foarte bine organizat, numit *Fraternitatea Celor 7 Raze*, iar cei din această Fraternitate sunt Maeștrii Înălțați care li se vor arăta fiecărei persoane care moare, pe care o vor conduce cu mare grijă în stadiile de conștiență pe care trebuie să le cunoască, astfel încât să-și poată reconstrui și ele corpul și să ajungă, în final, în același loc cu cei care au reînviat ori s-au înălțat. Absolut nicio persoană care trăiește în prezent nu va eșua și nu va fi lăsată în urmă. Nu e posibil. Dumnezeu trăiește în fiecare om și nu-l putem distruge pe Dumnezeu! Iar spiritul nostru este direct conectat cu Dumnezeu, și nici această legătură nu poate fi distrusă.

Fiecare persoană trăiește de la începutul Creației și va trăi mult după ce această Creație se va dizolva.

Prin urmare, acum nu trebuie să ne preocupe astfel de lucruri. Nu contează dacă mori, reînvii sau te înalți. Este important doar din perspectiva cerinței pe care ne-a adresat-o Sursa Vieții – să încercăm toate posibilitățile. Și asta și facem – le încercăm pe toate, bune sau rele, sus sau jos, toate căile. Pentru unii e mai greu decât pentru alții. Vor fi mai puțini

oameni care se vor înălța, ceva mai mulți care vor reînvia și probabil, cei mai mulți vor muri. Dar rezultatul va fi că veți renaște cu toții, la un alt nivel al existenței. Veți vedea. Veți vedea... iar de atunci încolo, va fi mult, mult mai ușor.

Și vreau să fiu foarte clar în privința a ceea ce urmează să se întâmple cu animalele voastre de companie, aceasta fiind o altă întrebare pe care mi-ați adresat-o. Toate animalele vor fi în siguranță. Câinii vor avea o tranziție mai dificilă. Și eu iubesc câinii, dar ei s-au apropiat atât de mult de oameni, încât sunt parțial umanizați și au unele probleme asemănătoare cu ale noastre. Dar vor reuși și ei; își vor aminti foarte repede procesul. Pisicile nu vor avea dificultăți.

În ceea ce privește întrebarea dacă ne vom revedea familiile, pot aproape să vă promit acest lucru (spun aproape, fiindcă poate unii vor decide să nu o facă). Noi călătorim în grupuri. Avem grupuri de suflete și călătorim împreună. Din când în când, schimbăm grupurile sau rolurile, în cadrul grupului din care facem parte. Acestea sunt lucruri cu care am avut de-a face în diferite lumi și de foarte multă vreme. Într-o viață, unul este mama și celălalt tatăl, iar ceilalți sunt copiii, iar într-o altă viață, rolurile se pot schimba. Așa stau lucrurile de mult timp.

Odată ajunși în dimensiunea a 4-a, tot ce trebuie să faceți este doar să vă gândiți la ei, iar ei vor fi acolo. Este foarte ușor. Deci, nu vă îngrijorați în legătură cu acest aspect. Nu vă veți separa de cei dragi, nu vă veți pierde unii de alții.

Viața este foarte generoasă cu noi. De fapt, noi am creat-o și am făcut-o să fie așa. Odată ce veți trece prin acest proces, lucrurile vor deveni mai ușoare.

> ***Întrebare:*** *Am citit cartea ta, Secretul străvechi al Florii Vieții. În volumul al doilea, este vorba despre schimbare, cu 6 ore înaintea transformării, în care spui că, într-o dimineață, te vei trezi cu o stare de bine și într-o formă greu de descris... știi cum continuă.*

În a doua parte a cărții mele, descriu în detaliu cum te simți când treci din dimensiunea a 3-a în dimensiunea a 4-a. Este descrisă transformarea reală prin care vei trece. Transformarea este foarte asemănătoare, dar nu identică pentru toată lumea. Există mici variații, dar așa începe – sunt descrise doar primele câteva momente, dar există și alte niveluri, care vă vor fi prezentate. Dar vă veți aminti. Odată ce ești în vâltoarea transformării, îți amintești că știi și asta, și asta...

Acum 30.000 de ani, parcă am fi primit o lovitură în cap, ajungând să fim într-o stare de conștiință neobișnuită. De obicei, avem aceste amintiri, dar avem și un fel de amnezie – și asta e problema. Dar ne vom aminti cu toții. Și vă spun încă o dată, nu vă îngrijorați.

Întrebare: *Chiar va avea loc această tranziție? Iar dacă va avea loc, ce se va întâmpla? La ce să ne așteptăm după aceea?*

Am discutat deja despre acest subiect. Tranziția va avea loc cu adevărat. După aceea, vom evolua extrem de rapid, în ceva care nu va mai fi uman. Vom fi umanoizi, în primii doi ani; vom fi foarte înalți, după cum v-am mai spus, vom avea două inimi; se va schimba modul în care percepem realitatea, într-un mod de care acum nu suntem capabili. Iar viața se va schimba în mod radical. Pentru un timp, vom fi bebeluși în acea lume, pentru că vom fi oarecum confuzi.

Dar viața e foarte inteligentă. Și aici am venit ca bebeluși și am fost foarte confuzi; nu știam ce este ceea ce ne înconjoară, ce sunt culorile ș.a.m.d. Vom mai trece prin așa ceva. Însă, așa cum, aici, am avut o mamă și un tată care ne-au ajutat să trecem prin acea perioadă, și în dimensiunea a 4-a vom avea o mamă și un tată, care vor face același lucru: ne vor călăuzi și ne vor proteja cu iubire.

Dacă veți găsi calea către inimile voastre, despre care vom vorbi în următoarele două zile, lucrurile se vor desfășura cu ușurință.

Întrebare: *Dacă nu se întâmplă nimic, înseamnă că nu am reușit?*

Lucrurile neobișnuite din viața mea sunt aproape de zero. Totul este posibil, iar toată această aliniere, toate aceste pregătiri ale Maeștrilor Înălțați, toată munca pe care am depus-o, cei 13.000 de ani în care s-au construit 83.000 de structuri în întreaga lume, pentru a crea rețele în jurul Pământului, pentru a ne proteja de alte lumi – s-ar putea să nu mai fie necesare, pentru că viața a ales să facă ceva nemaivăzut până acum. Dar, mai mult ca sigur, tu vei fi alături de noi. Și totul va fi în regulă.

Știu că aveți foarte multe alte întrebări, iar noi vrem să fim aici pentru voi, să continuăm să vă răspundem la întrebări și să ajungem în punctul în care să înțelegeți, cu adevărat, ce anume se petrece. Vă puteți relaxa și veți trece cu bine prin această transformare.

Dacă aveți alte întrebări, intrați pe adresa www.drunvalo.net, la secțiunea Întrebări și Răspunsuri, urmați instrucțiunile, iar noi le vom prelua. Vom continua acest dialog mâine, când va avea loc alinierea în timp real. După aceea, vom avea o nouă sesiune de Întrebări și Răspunsuri și vom continua, până vom ajunge în punctul în care vom reuși să facem această tranziție.

Vă mulțumim din inimă că sunteți aici și pentru tot ce ați făcut în viețile voastre, ca să vă pregătiți pentru acest moment. Știu că unele lucruri nu sunt ușoare (poate că cei din jurul vostru cred că ați luat-o razna)... Veți face exact ce trebuie, pentru că sunteți aici, acum. Vă mulțumesc pentru viețile voastre și pentru ceea ce sunteți.

Ne revedem mâine.

Drunvalo Melchizedek

ÎNTREBĂRI ŞI RĂSPUNSURI
22 decembrie 2012

Traducere: Alina Ghent şi Irina Cruceru

Salutări tuturor,

Sunt Drunvalo Melchizedek şi ia ghiciţi... suntem încă în viaţă! Ha, ha, ha! Suntem încă aici şi este exact aşa cum au spus mayaşii că se va întâmpla. Au spus că ei nu cred că, pe data de 21, se va întâmpla ceva special. Şi au avut dreptate. Această posibilitate continuă însă să existe – mai avem încă 3 ani, 3 ani şi jumătate până când se va încheia perioada Profeţiei mayaşe, până când vom şti că se va termina cu adevărat şi dacă *chiar* nu se va întâmpla nimic. Voi continua să răspund la întrebări şi cred că toate acestea vă vor ajuta. Sper că vă vor ajuta – este ceea ce îmi spune inima mea.

Vom trece la prima întrebare, care este de la Alisa, din Toronto, Canada.

Întrebare: *Îţi mulţumesc, Drunvalo. Numele meu este Alisa şi sunt din Toronto, Canada şi întrebarea mea este: În ceea ce priveşte această nouă schimbare către conştiinţa feminină, la ce ne putem aştepta şi cum ne putem pregăti mai bine pentru ea? Ne poţi da vreun sfat, ca să ne putem face tranziţia mai uşoară? Mulţumesc şi îţi mulţumesc foarte mult pentru munca ta.*

Alisa, iată o întrebare foarte bună. Este o întrebare foarte subtilă. Cum te poţi pregăti pentru această conştiinţă feminină?

Eşti femeie şi ai un „sistem imunitar" natural, aş putea spune, care ştie exact ce trebuie să facă în legătură cu aceste schimbări şi atunci când intri în astfel de situații. Dar răspunsul se află în acelaşi loc despre care vorbeam – este vorba despre a intra în inima ta. Aici e locul unde totul este asociat cu ceea ce se întâmplă. Aceasta e poarta de acces în această lume şi e poarta prin care ieşi din această lume, este răspunsul la aproape orice întrebare; intrarea şi modul de a face acest lucru se află în drumul către inima ta.

Dacă vrei să ştii cum să începi această tranziție lină, a conştiinței feminine, intră în inima ta, găseşte-ți Micul Spațiu din inimă – în care îți poți aduce Sinele Superior. Micul tău Spațiu e conectat cu Micul Spațiu din inimile tuturor oamenilor care există, iar în acel spațiu, nu există timp liniar; există timp sferic – trecutul, prezentul şi viitorul se derulează, toate, în acelaşi timp. Aşadar, poți intra în Micul tău Spațiu şi îi poți cere Sinelui tău Superior să vină acolo. Şi îl poți vedea, îl poți simți, poți comunica cu el, aşa cum comunicăm noi acum. Iar Sinele tău Superior îți poate spune exact cum e cel mai bine pentru tine să procedezi, să descoperi esența lăuntrică a conştiinței tale interioare şi cum poate acest lucru să învețe lumea şi pe alte femei cum să procedeze. Dacă faci acest lucru, asupra lumii şi a oricui din acest tărâm, va apărea o lumină mare.

Odată ce îți cunoşti Sinele Superior, odată ce ai făcut acel contact, ai câştigat jocul vieții, pentru că Sinele tău Superior îți poate accelera evoluția atât de mult, încât va părea incredibil, dar este exact ceea ce e necesar în acest moment. Este un nivel deosebit de evoluat al conştiinței, care iese la suprafață din ființele umane. Asta e ceea ce aş face eu: aş intra în Micul Spațiu al inimii, aş stabili o legătură directă cu Sinele meu Superior şi aş asculta cu atenție ceea ce are de spus, despre cum mi-aş putea dezvălui conştiința. Acesta e cel mai uşor lucru de făcut. În lumea exterioară, e mai greu să intri în contact cu Sinele tău

Superior sau cu alte nivele de conştiinţă. În inimă este uşor, oricine o poate face, chiar şi un copil; înăuntrul inimii tale, e foarte uşor şi extrem de puternic.

Să vedem următorul mesaj, de la Paul.

Bună, Drunvalo, sunt Paul, din Los Angeles, California şi am o întrebare cu privire la cum putem folosi cel mai bine energia care va veni aici, din 21 până în 23 decembrie. Am văzut postarea ta despre învăţătorul mayaş Arctan, care spune că, pe parcursul acestei ferestre de timp, o cantitate enormă de energie va inunda planeta şi că va fi o fereastră de timp de 8 minute, chiar în centrul acesteia, în care va fi o energie extrem de puternică, ce va putea avea un efect extraordinar asupra conştiinţei. El spunea că structurile şi piramidele care au fost construite au ca scop menţinerea frecvenţei acelei energii, pentru a o menţine cât mai mult, astfel încât conştiinţa să aibă timp să ajungă la acel nivel la care să crească.

***Întrebarea** mea este: din moment ce Mer-Ka-Ba e un câmp viu, inteligent, care poate fi programat, există vreo cale prin care noi să luăm cumva acea energie şi să fim păstrătorii acelei frecvenţe, pentru ei – şi se poate ca Mer-Ka-Ba noastră să acţioneze ca un rezonator pentru noi şi pentru ca alte persoane să poată beneficia de acea frecvenţă, mai mult timp? Iar dacă acest lucru e posibil, să-mi spui cum s-ar putea face. Ar fi minunat! De asemenea, îţi mulţumesc foarte mult, Drunvalo. Îţi mulţumesc foarte mult pentru munca pe care o faci şi pentru tot ceea ce faci pentru această planetă şi pentru conştiinţă. Mulţumesc foarte mult.*

Îţi mulţumesc, Paul, pentru întrebările tale.

Este mai mult decât atât. Arctan şi ideile lui nu sunt în deplin acord cu mayaşii cu care am vorbit eu, dar multe dintre lucrurile despre care ei vorbesc sunt similare. Şi chiar dacă sunt sau nu opt minute, acest lucru e discutabil. Ideea este că există o vibraţie, o vibraţie foarte puternică, ce se menţine

timp de câteva zile după asta. Din discuțiile mele cu ei, nu e foarte clar cum funcționează exact. Totuși, din discuțiile mele cu ei – și are legătură cu subiectul nostru – a reieșit faptul că urmașii nației Hopi care trăiesc aici, în Arizona (arheologii cred același lucru) au venit din Rusia, prin Strâmtoarea Bering, au mers în josul coastei Canadei și au ajuns aici. Eu am stat cu Bunicul lor, Eric – care a făcut parte din Consiliul Hopi și a fost, de asemenea, cel care a consemnat istoria lor; el mi-a spus că mayașii i-au trimis aici, spre Arizona, cu multă vreme în urmă. Ei au încercat în permanență să afle cu cât timp în urmă s-a întâmplat acest lucru și se pare că s-a petrecut acum 2.000 de ani, dar nu sunt foarte clari nici în această privință. A fost un grup de mayași care s-au deplasat, care știau exact să interpreteze urmele și puteau să-ți arate, piatră cu piatră, pe unde au trecut. Au fost în Palenque, Mexic, unde au stat 800 de ani, apoi au mers mai departe, unde se află acum, într-un loc foarte arid din nordul Arizonei.

Timp de ani de zile, am încercat să aflu de ce i-au trimis aici, de ce au făcut acest lucru? Să-i trimită atât de departe, așteptându-se să facă ceva – iar aceasta a fost o mare taină. Dar ceea ce am descoperit acum este faptul că această energie vine din Centrul Galactic, prin Soare, până pe Pământ și sunt două locuri pe Pământ, în care se concentrează; noi le numim „câini solari" – sunt ca două sfere luminoase, în culorile curcubeului, aflate de-o parte și de alta a Soarelui. Nu se văd de oriunde; trebuie să vii în sud-vest, ca să le vezi; sunt uimitoare. Sunt două globuri luminoase, care ies din Soare – și provin din centrul Galaxiei – și ajung pe Pământ, în două locuri: unul este în Guatemala, iar celălalt este aici, în zona Four Corners, în care ne aflăm noi acum, în Sedona. Și se anticipează că acea energie ajunge aici; nu se întâmplă oriunde în lume, se întâmplă doar aici. Eu cred că acesta e motivul pentru care ei se află aici; ei știau de mult acest lucru și de aceea au fost

trimişi aici, cu mult timp în urmă, pentru ca mayaşii să fie în două locuri în acelaşi timp, pentru a-şi îndeplini misiunea. Ceea ce cred eu, Paul, este că, da, structurile piramidale care generează reţeaua îi permit acestei energii să intre în reţea, iar noi o putem accesa, prin intermediul acesteia. Şi mai cred că o poţi accesa cu uşurinţă, dacă se întâmplă să fii într-unul din aceste două locuri. Şi apoi, după câteva zile, ea dispare (el spune că după 3 zile, dar nu sunt sigur. Este foarte intensă, dar apoi, dispare treptat.)

Dacă, în acea clipă, te afli în Micul Spaţiu din inimă – lucru pe care l-am şi făcut în acele momente – poate că tu poţi prelua frecvenţa acelei energii, o poţi înregistra în Mer-Ka-Ba ta şi le poţi permite altor persoane să o folosească. Se pare că ar funcţiona, dar alinierea deja s-a întâmplat. Ha, ha, ha!! Aşadar, nu ştiu cum te va ajuta acest lucru, dragă Paul, dar sper că te va ajuta puţin.

Trecem acum la următoarea întrebare, însă mai e un lucru despre care aş vrea să vorbesc, referitor la ceea ce am spus. Conştiinţa feminină care este adusă prin acest impuls energetic şi care schimbă totul, această conştiinţă feminină nu se integrează complet pe Pământ, timp de aproximativ 9 ani. Aşadar, deşi o vedem manifestându-se deja – peste tot în lume, femeile devin mai puternice şi sunt în funcţii cheie, începând cu sistemele bancare, cu guvernele şi orice alt domeniu; poţi vedea femei-preşedinte în Argentina şi Chile, dar şi în Germania, iar doamna Clinton a fost cât pe ce să ajungă în fruntea S.U.A. şi s-ar putea să reuşească la alegerile viitoare.

Poţi vedea cum se întâmplă toate astea – începe să apară treptat pe Pământ şi e un început incredibil, căci este ca un copil [conştiinţa feminină] care se naşte şi e ceea ce ne trebuie; dar schimbarea nu se produce într-o secundă. Noi avem de-a face cu timpul cosmic, în care sunt cicluri foarte, foarte mari de timp – iar 9 ani sunt ca o respiraţie, ca un moment în timp.

Dar, după 9 ani, dacă vom fi tot aici – și eu cred că vom mai fi – vom vedea că lumea exterioară e transformată. În schimb, cred că vom trăi acest fenomen într-un mod diferit, întrucât vom fi mai degrabă în dimensiunea a patra, decât în a treia. În orice caz, asta e tot ce pot să-ți spun.

Iată o întrebare de la Calate Lin, din Taiwan.

Întrebare: *Știm că trebuie să așteptăm vremea când Mama Pământ se va înălța și, de asemenea, că vom pierde fluxul de informații și accesul la internet, că emisiile solare sunt imense și poate că va fi necesar să contactăm persoane aflate la distanțe mari și să luăm niște decizii personale. Întrebarea mea este: care sunt semnele pe care Mama Pământ le va da, când va începe Înălțarea? Și cum vom ști când este momentul să ne înălțăm odată cu Ea, dacă nu putem avea acces la informații corecte, de la oameni ca Drunvalo?*

Păi, am vorbit deja despre câteva dintre aceste aspecte, iar răspunsul meu e același. Dacă vrei să rămâi conectat cu persoane din lume, cu care ai relații, poți intra în Micul Spațiu din inimă, iar acolo, toate ființele umane și toate formele de viață sunt interconectate. Tot ce ai de făcut este să-i inviți acolo; cere-le să vină acolo și vor fi acolo. Este cu mult mai bine decât pe Skype sau prin orice altă cale de comunicare; ai o persoană reală și poți vorbi cu ea.

Așadar, comunicarea ta nu trebuie să fie împiedicată, doar pentru că internetul cedează sau alte lucruri de acest gen, care ar putea surveni. Învață comunicarea telepatică. E cea mai ușoară metodă. Este cu mult mai ușoară decât să înțelegi cum funcționează computerele și alte lucruri. Și poți face asta – ai mai făcut-o până acum și poți să o faci și de acum încolo. Învață să trăiești în inimă și află că inima ta are cele mai uimitoare forme de telepatie. Și vă vom ajuta, dacă vreți; îi puteți întreba pe instructorii de la cursurile mele, iar ei vă vor învăța acest

lucru. Vă vor învăța orice veți avea nevoie și este tot ce vă pot spune să faceți.

Mai există o metodă foarte simplă de comunicare, fără să intrați în inima voastră; e o formă de telepatie, creată cu ajutorul cristalelor. Este foarte eficientă – trebuie doar să aveți un cristal de turmalină, foarte subțire; și veți descoperi că energia curge doar pe la un capăt al lui, într-o singură direcție, inclusiv electricitatea; într-un cristal de turmalină, chiar și electricitatea circulă într-o singură direcție. Dacă îl țineți cu vârful pe al treilea ochi și vă gândiți la orice persoană de pe Pământ, veți stabili o conexiune directă cu ea. Chiar funcționează! Este uimitor cât de bine funcționează. Dar prin inima voastră e mult mai bine. Ha, ha, ha!! E mult mai bine! Sper că te va ajuta răspunsul meu.

Avem o altă întrebare, care a venit de la destul de multe persoane, așa că am condensat răspunsul.

***Întrebarea** este: Pentru cei care se mută din minte în inimă, cum vom face schimbările interioare, cum ne pregătim pentru o schimbare a conștiinței?*

Aceasta e o întrebare vastă. De fiecare dată, răspunsul revine, iar și iar, și el este să nu trăiești, să nu acționezi din minte; aceasta a fost căderea din Rai, despre asta a fost vorba în cădere. Noi am fost în Atlantida, iar acolo am trăit în inimă. Atunci când am „căzut", tot ce am făcut a fost să ne mutăm din inimă, în minte – asta a fost căderea. Sigur că putem vorbi despre acest lucru, ca despre o trecere din dimensiunea a 4-a în dimensiunea a 3-a. Dar, în termeni mult mai simpli, tot ce am făcut a fost să ne mutăm din inimă, în minte. Iar Înălțarea nu e nimic altceva decât inversul acelui lucru – înseamnă *doar* să ne mutăm înapoi, din minte, în inima noastră.

Este un lucru foarte simplu și dacă ești pasionat, puternic și chiar îți dorești acest lucru, intri în meditație și îți găsești drumul către inima ta. Noi avem instrucțiuni, îți putem arăta

metode care sunt cunoscute de mii de ani și, repet, dacă mergi la școala noastră, ți se va arăta cum să faci cest lucru. Iar noi vom prezenta treptat informații, prin intermediul acestor Întrebări și Răspunsuri, care te vor ajuta – sau în orice fel putem. Dar este clar că trebuie să părăsești mintea, să intri în inimă și să restabilești conexiunea dintre inimă și minte, pentru ca mintea să fie o telecomandă a inimii și nu invers. Tot ce ai nevoie se află acolo – nu doar conexiunea cu Sinele tău Superior, ci și cu toți oamenii din întreaga lume și mult mai mult decât atât. Creația însăși are loc acolo, iar când îți aduci aminte despre ce este vorba în Creație, cine ești tu și care e natura ta – care este de mult timp uitată – toate aceste amintiri încep să-ți revină. În stratul exterior al inimii, în Spațiul Sacru al inimii, e stocată Cronica Akasha a întregului Univers, din trecut, prezent și viitor. Iar tu ai propria-ți arhivă Akasha, cu tot ceea ce ai făcut, în orice loc și moment, și tot ceea ce vei face de acum și până la sfârșit. Iar când intri acolo, vei vedea că poți avea acces la acele înregistrări – doar ceri asta și se va întâmpla.

Există niște lucruri foarte importante, pe care ar trebui să le știi, atunci când ești acolo. Tu ai venit de pe altă planetă sau dintr-o altă formă de ființare. Planeta pe care trăiești acum este o planetă tânără, nu e foarte bătrână, iar noi suntem mai în vârstă decât ea. Toți oamenii de pe Pământ au venit de altundeva, dar când ai venit aici, nu ai vrut să uiți – căci e ușor să uiți, atunci când ajungi aici, jos, în aceste lumi întunecate și dense, de vibrație joasă. Nu ai vrut să uiți cine ești și ai creat un program foarte special, pe care l-ai înregistrat în Spațiul Sacru din inima ta și care îți reamintește rațiunea pentru care ai venit aici. Îți spune exact motivul principal pentru care ai venit pe Pământ și ce ai de făcut, cât timp ești aici: care este misiunea ta și scopul venirii tale aici, de când ai venit pe această planetă.

Odată ce îți aduci aminte care e scopul venirii tale aici, aceste amintiri îți schimbă întreaga viață, transformând totul.

Din clipa în care ştii de ce şi îţi aduci aminte – informaţiile venind dinlăuntrul tău, nefiind spuse de altcineva, care crede ce ar trebui să faci tu – această cunoaştere îţi modifică cursul evoluţiei şi al direcţiilor pe care le urmezi pe Pământ, iar acesta este un lucru important. Dar mai sunt şi alte lucruri importante. Noi păstrăm unele lucruri foarte aproape de inima noastră. Toţi suntem diferiţi, dar toţi avem ceea ce eu numesc dorinţa cea mai profundă a inimii. Sunt lucruri pe care vrem să le vedem create în lume sau schimbări pe care vrem să le facem în Univers – iar acele schimbări sunt înregistrate cu grijă, în Spaţiul Sacru din inima ta, astfel încât nu le vei uita. Iar când îţi vei aduce aminte, efectul pe care îl va avea asupra ta va fi uriaş şi puternic. Iar odată ce aceste lucruri încep să se îmbine, piesele din puzzle-ul fiinţei tale reale sunt puse la locul lor, amintirile încep să-ţi revină şi începi să-ţi reaminteşti totul – totul ţi se dezvăluie. Începi să-ţi aduci aminte cine eşti cu adevărat, de unde vii şi despre ce e vorba în toate acestea şi tot aşa. Aşadar, toate acestea se găsesc în inima ta – nu le vei găsi în mintea ta. Ele sunt doar în inima ta, acesta fiind cursul firesc, acesta fiind scopul existenţei tale.

În primul rând, găseşte-ţi drumul către inima ta, găseşte-ţi drumul către Spaţiul Sacru. Spaţiul Sacru este un imens câmp toroidal. Câmpul toroidal are un diametru de aproximativ trei metri şi a fost descoperit de cei de la Universitatea Stanford; este descoperit ştiinţific, nu e ceva inventat, ci este real, putând fi măsurat. În interiorul acestui câmp toroidal – care are aproape 3 m în diametru, în jurul corpului tău – există un câmp mai mic, cam de un metru. Câmpul exterior este Spaţiul Sacru al inimii, iar cel interior e Micul Spaţiu din inimă şi este generat de acest spaţiu. Există o cale, cunoscută dintotdeauna, despre felul în care, cu ajutorul acestor câmpuri, creezi imagini în Micul Spaţiu al inimii şi cum acestea ies în afară, prin razele de lumină din jurul capului tău – raze care sunt generate de

glanda pineală; și multe alte lucruri despre care chiar nu am discutat. Dar tu știi că lucrurile acestea sunt chiar acolo. Tot ce trebuie să faci e să-ți găsești drumul către inima ta și toate aceste amintiri vor începe să se ivească. Iar când vor apare, te vei transforma. De asemenea, tu ești pregătit pentru ceea ce va urma să se întâmple. Totul devine ușor și îți amintești că ai mai făcut-o și înainte, îți aduci aminte cum te simțeai atunci și cum să continui. Așadar, asta e cheia: găsește-ți drumul către inima ta, fă ceea ce este necesar, iar noi vom face tot ce vom putea, pentru a te ajuta să-ți găsești drumul către inima ta.

Aș dori să mai fac unele precizări cu privire la ceea ce aflu de la oameni din întreaga lume și anume, că le e teamă că se vor pierde în această tranziție și că nu-și vor găsi calea și, cumva, vor fi lăsați în urmă. E foarte important de înțeles că așa ceva nu se va întâmpla, pentru că nu te poți pierde. Știu că religiile vă spun că avem doar o viață și că murim; că avem o singură viață pe Pământ și că asta e acea viață (unele religii fac acest lucru). Nu e adevărat. Sunteți eterni, tot timpul ați fost și veți fi eterni și nu puteți fi pierduți; puteți fi pierduți, pentru un timp, dar viața va reveni și vă va readuce la voi înșivă și veți înțelege că lumea exterioară și cea interioară sunt unul și același lucru. Ele nu sunt diferite. Iar atunci când vă uitați la cer și la stele, vă uitați, în realitate, la voi – nimic nu e diferit. Deci, nu veți fi lăsați în urmă și, de fapt, aceasta e o frică nefondată. Vă rog să vă relaxați. Relaxați-vă și veți reuși.

Iar dacă chiar vreți să știți, intrați în Micul Sațiu al inimii, priviți spre viitor și veți realiza că sunteți încă în viață, că funcționați în continuare și veți vedea în ce anume v-ați transformat. Prin urmare, viața e foarte diferită, realitatea este foarte diferită de ceea ce ne-au spus părinții noștri, de ceea ce spun guvernele; e diferită de ceea ce spune știința, e diferită de ceea ce spune religia. Trebuie să recunosc că sunt câteva religii care susțin acest lucru, dar sunt alte religii, care nu sunt

clare, din punctul meu de vedere (aceasta e părerea mea). Sper ca toate acestea să vă fie de folos. Vom continua să vă ajutăm, în orice fel putem.

Dacă aveți întrebări, vă rog să accesați adresa www.drunvalo.net, la secțiunea Q&A, urmați indicațiile de acolo și trimiteți-le la noi. Vrem să avem veşti de la voi. Din cauza unei probleme cu un program de soft, am pierdut o parte din întrebările voastre, iar dacă aveți întrebări la care nu ați primit răspuns, vă rugăm mult, trimiteți-le din nou. Vrem să avem veşti de la voi și vom face tot ce putem ca să vă răspundem.

Amintiți-vă însă că nu am terminat – acesta nu este finalul. Mai avem cel puțin 3 ani și jumătate, în care vom putea spune că, dacă nu s-a întâmplat nimic în 3 ani și jumătate și ne aflăm pe la mijlocul anului 2016 și nu s-a întâmplat nimic, nu sunt schimbări planetare și totul rămâne neschimbat, atunci, mayașii au greșit. Ha, ha, ha, ha!! Și la fel au făcut toții ceilalți, care nu au mai greșit niciodată până acum. Nu cred că se va întâmpla așa, dar, dacă s-ar întâmpla, va trebui să continuăm. Însă e foarte puțin probabil.

Tocmai de aceea am creat studioul *Global Lotus*. L-am construit pentru a dezvolta un mod global de comunicare, pentru a putea comunica oriunde pe Pământ. Am construit portaluri care sunt foarte, foarte puternice și care ne dau posibilitatea să vă oferim toate materialele în HD (High Definition) și să funcționeze în orice sistem – începând cu iPhone, programul de operare Android și altele – putându-le recepționa la cea mai bună calitate, până la Blu-ray. În prezent, am ajuns la standardul 1.080, care depășește deja rezoluția Blu-ray. Am construit acest sistem doar pentru voi, ca să putem comunica.

În curând, materialele vor fi prezentate în mai multe limbi. Mai întâi, vom încerca să le prezentăm în două limbi, apoi în trei-patru, urmând ca, în câteva luni, să ajungem la zece limbi – dându-ne posibilitatea să comunicăm cu voi, în întreaga

lume – după care vom ajunge, undeva, pe la cincisprezece limbi. Astfel, informațiile noastre vor ajunge aproape la toată lumea de pe Pământ, acesta fiind scopul nostru.

Așadar, rămâneți cu noi. Studioul nostru e un „nou-născut", căci am primit autorizația din partea orașului Sedona de a-l deschide, pe 12.12.12, ceea ce este absolut grozav. Ha, ha, ha! Avem deci acest studio de câteva zile – nici nu ne-am instalat încă, dar urmează; mai durează puțin timp, pentru a pune totul la punct.

Această sesiune de întrebări și răspunsuri trage concluziile transmisiunii despre *Alinierea Galactică*, din aceste trei zile și VĂ MULȚUMESC! Vă mulțumesc pentru că ați venit aici, vă mulțumesc pentru că sunteți aici și ați urmărit aceste materiale video, timp de trei zile și sper că ceea ce v-am spus vă va ajuta să reușiți să pătrundeți în inima voastră. Ieri v-am arătat cum să faceți acest lucru și, repet, dacă nu-l puteți face, am rugămintea să veniți la noi, iar noi vă vom explica foarte clar, întreaga procedură.

Vă mulțumesc tuturor și Dumnezeu să vă binecuvânteze!

*Uroborosul mayaş este continuarea ultimei mele cărţi, **Şarpele de Lumină** şi a îndrumărilor pe care strămoşii ni le-au dat. Mayaşii cred că au o responsabilitate în lume, aceea de a-i oferi omenirii îndrumarea necesară pentru a modifica modul în care percep Realitatea Unică – şi anume, din inimă. Cu alte cuvinte, ei vor să-i ajute să părăsească vechea lume şi să intre într-o lume nouă, lucru care este absolut necesar, în acest moment din istorie. Suntem într-o perioadă de schimbări rapide şi cei mai mulţi dintre voi simţiţi acest lucru. Vă spun de la inimă la inimă, să vă pregătiţi, pentru că inima vi se va deschide, în moduri cu totul neaşteptate. – DRUNVALO*

Peste tot, în literatură şi mass-media, au fost multe interpretări şi preziceri legate de anul 2012 – cunoscut drept anul Mayaş de final al timpurilor. Dar ce au de spus despre acest an, Mayaşii înşişi. După cum spune Drunvalo, strămoşii sunt aici, acum, gata să vă iniţieze în modul străvechi de a ne interpreta viaţa de fiecare zi, dincolo de ceea ce ne-au spus religiile, societatea, cei de la conducere şi familiile noastre.

Suntem într-o perioadă de tranziţie. Profeţiile au şi o parte pozitivă, nedeclarată. Dar ne putem pregăti. Iar în măsura în care o poate face, această carte ne va arăta calea. Vizitaţi siteul lui Drunvalo, www.drunvalo.net

Preţ: 25 lei

9 786066 390279

ISBN 978-606-639-027-9

Editura For You